

50

കേരളകത്തോലിക്കാ സഭാനവീകരണപ്രസ്ഥാനം ഒരുക്കുന്ന സ്വതന്ത്രചർച്ചാവേദി

Vol 4 Issue 3
May 2016
Published on 15 May
Price Rs. 15.00

സത്യജ്വാല

മാസിക

പൗരോഹിത്യം
പരിശുദ്ധാത്മാവിനെതിരായ
പാപം!

യേശുവും
പൗരോഹിത്യവും

ഒരു മതത്തിന്റെ നാശവഴി!

ആളുകളെ ആടുകളാക്കരുത്

ചെറുവാണ്ടൂർ പള്ളിയിൽ നടന്ന
വ്യക്തിഹത്യാപ്രസംഗം

‘അല്മായശബ്ദം’ ബ്ലോഗ് സന്ദർശിക്കാൻ : www.almayasabdam.blogspot.in
‘അല്മായശബ്ദം’ വെബ്സൈറ്റ് സന്ദർശിക്കാൻ : www.almayasabdam.com

സത്യജ്വാല മാസിക

കേരളകത്തോലിക്കാ സഭാനവീകരണപ്രസ്ഥാനം (KCRM) ഒരുക്കുന്ന സാമ്പത്തിക ചർച്ചാവേദി

മെയ് 2016

പുസ്തകം 4 ലക്കം 3

രചനകൾ അയയ്ക്കാൻ :

എഡിറ്റർ

ജോർജ്ജ് മുലച്ചാലിൽ

വള്ളിച്ചിറ പി.ഒ. കോട്ടയം-686574

ഫോൺ: 9497088904

e-mail: geomooole@gmail.com

വരിസംഖ്യ അയയ്ക്കേണ്ട വിലാസം:

മാതൃ എം. തറക്കുന്നേൽ

സർക്കുലേഷൻ മാനേജർ, 'സത്യജ്വാല'

പാലാ പി.ഒ., കോട്ടയം- 686 575

ഫോൺ: 9495188610

e-mail: mtharakunnel@gmail.com

ബ്രാങ്ക് : S B T, Pala Branch

A/c No. 67117548175

A/c Name: Kerala Catholic Church
Reformation Movement

IFSC Code: SBTR0000120

അഭിമാനശബ്ദം ബ്ലോഗ്: www.almayasabdam.blogspot.in

അഭിമാനശബ്ദം വെബ്സൈറ്റ്: www.almayasabdam.com

ഈ ലക്കത്തിൽ

പൗരോഹിത്യം

പരിശുദ്ധാത്മാവിനെതിരായ പാപം!

മുഖക്കുറി 3

യേശുവും പൗരോഹിത്യവും

ഡോ. (ഫാ.) ജെ.വലിയമംഗലം 5

അഡ്വ.ഇന്ദുലേഖയ്ക്ക് ജോസഫ് പുലിക്കു നേലിന്റെ വിജയാശംസ!

..... 6

ഒരു മതത്തിന്റെ നാൾവഴി

സോണി ജോസ് 9

ഈശ്വരനിഷേധവും ഈശ്വരാനുഭവവും

സക്കരിയാസ് നെടുങ്കനാൽ 11

ആത്മയോഗ് ജ്ഞാനനടപടികൾ

എസ്.ജെ.അനന്ത് 12

കെ.സി.ആർ.എം. പ്രതിമാസപരിപാടി

..... 13

ആളുകളെ ആടുകളാക്കരുത്

റവ.ഡോ.ജയിംസ് ഗുരുദാസ് - സി.എം.ഐ. 14

ബലിയല്ല, എനിക്കു വേണ്ടത് കാരുണ്യമാണ്

ജോർജ്ജ് പുഴിക്കാലാ, കാനഡ 16

ചെറുവാണ്ടൂർപള്ളിയിൽ നടന്ന

വ്യക്തിഹത്യാപ്രസംഗം-ചില ചിന്തകൾ

ജോർജ്ജ് മുലച്ചാലിൽ 18

പ്രസക്തമായ പരിചിന്ത

ഉണ്ണികൃഷ്ണൻ റ്റി.എം. 20

സഭാസേവനങ്ങളുടെ ഇരകൾ

അലക്സ് കണിയാമ്പറമ്പിൽ 21

സീറോയിലേക്ക് വളരുന്ന സഭ

ജോസഫ് മാത്യു 22

'ക്നാനായ സ്വവംശവിവാഹനിഷ്ഠ:

ഒരു സംവാദം (തുടർച്ച)

അലക്സ് മാപ്പേട്ട് V/s അലക്സ് കാവ്യാപുരത്ത് 24

സഭയ്ക്കുള്ളിൽ മതിലുകളുയർത്തുന്ന കോട്ടയംരൂപത

ജോയി ഒറവണക്കുളം, ചിക്കാഗോ -USA 27

സഭയിൽ അനിവാര്യമായി വരുത്തേണ്ട മാറ്റങ്ങൾ

ഇ.കെ. വർഗീസ്, ഒരുമനയൂർ 27

ശുദ്ധരക്തഭീകരവാദികളോടു

ചില ചോദ്യങ്ങൾ

ജെയിംസ് ഐസക്, കൂടമാളൂർ 28

മാർപ്പാപ്പായുടെ പരസ്യക്കുവസാരം

പി.കെ.മാത്യു ഏറ്റുമാനൂർ 29

നീതിക്കുവേണ്ടിയുള്ള എന്റെ പോരാട്ടം

സിസ്റ്റർ ആനി ജെയ്സ് CMC 31

'സത്യജ്വാല' ഏപ്രിൽലക്കം

-ഒരു പ്രതികരണം

അഹമ്മദ് അൾറഫ് മുടിക്കൽ 32

രസഗുള

അലോഷ്യസ് ജോസഫ് 34

അഡ്വ.ഇന്ദുലേഖയ്ക്ക് പിന്തുണ

(പ്രോഗ്രാം റിപ്പോർട്ട്)

ഇപ്പൻ 36

സത്യജ്വാല മാസിക

വരിസംഖ്യ	ഇൻഡ്യയിൽ	വിദേശത്ത്
ഒറ്റപ്രതി	15 രൂപ	100 രൂപ
ഒരു വർഷം	150 രൂപ	1000 രൂപ
5 വർഷം	600 രൂപ	4000 രൂപ

[പേരുവയ്ക്കാത്ത രചനകൾ എഡിറ്ററുടേത്] [രചനകളിലെ അഭിപ്രായങ്ങൾ അതാത് രചയിതാക്കളുടേത്]

“സാത്താന്റെ കുടിലതന്ത്രങ്ങളെ എതിർത്തു നിൽക്കാൻ ദൈവത്തിന്റെ എല്ലാ ആയുധങ്ങളും ധരിക്കുവിൻ. എന്തെന്നാൽ, നമ്മൾ മാംസത്തിനും രക്തത്തിനും എതിരായിട്ടല്ല, പ്രഭുത്വങ്ങൾക്കും ആധിപത്യങ്ങൾക്കും ഈ അന്ധകാര ലോകത്തിന്റെ അധിപൻമാർക്കും സ്വർഗീയ ഇടങ്ങളിൽ വർത്തിക്കുന്ന തിന്മയുടെ ദുരാന്മാക്കൾക്കുമെതിരായിട്ടാണു പടവെട്ടുന്നത്. അതിനാൽ, ദൈവത്തിന്റെ എല്ലാ ആയുധങ്ങളും ധരിക്കുവിൻ” (എഫേ. 6: 11-12).

മുഖക്കുറി

പൗരോഹിത്യം
പരിശുദ്ധാത്മാവിനെതിരായ പാപം!

പൗരോഹിത്യത്തെ സൂക്ഷ്മമായി നിരീക്ഷിച്ചാൽ, അത് മനുഷ്യന്റെ ബോധതലത്തെ അതിന്റെ അഗാധതയിൽനിന്ന് ഉപരിതലത്തിലേക്ക് കൊണ്ടുവരുന്ന മനുഷ്യവിരുദ്ധമായ ഒരു സ്ഥാപനമാണെന്നു കാണാം. അന്തർനേത്രങ്ങളിലൂടെ സ്വന്തം ഉള്ളിലേക്ക് ആഴ്ന്നിറങ്ങി ഭാവാത്മകമായി നോക്കിയാൽമാത്രം കാണാൻ കഴിയുന്ന ദൈവികതയെ സിദ്ധാന്തവൽക്കരിച്ചും വിഗ്രഹവൽക്കരിച്ചും മനുഷ്യബുദ്ധിക്ക് എളുപ്പത്തിലുൾക്കൊള്ളാൻ കഴിയുന്ന പരുവത്തിൽ വേറൊന്നാക്കി അവതരിപ്പിച്ചുകൊണ്ടാണ് പൗരോഹിത്യം ഏതുമതത്തിലും അരങ്ങേറുന്നതെന്ന്. അങ്ങനെ, ആരും കണ്ടിട്ടില്ലാത്ത ആത്മാവും (യോഹ. 4:24) പരമസത്തയുമായ ദൈവത്തെ അവതാരപുരുഷന്മാരാക്കിയും അവരെ പ്രതീകവൽക്കരിച്ച് ആരാധനാബിംബങ്ങളാക്കിയും തരംതാഴ്ത്തിക്കൊണ്ട്, മനുഷ്യനേത്രങ്ങൾക്കുമുമ്പിൽ പ്രതിഷ്ഠിക്കുന്നു; ആർക്കും കാണാവുന്ന വിധത്തിലാക്കുന്നു, പൗരോഹിത്യം. അന്വേഷിച്ചു ബുദ്ധിമുട്ടാതെതന്നെ ദൈവത്തെ കണ്ടെത്താനും പ്രാപിക്കാനും കഴിയുമെങ്കിൽപ്പിന്നെ ആരാണു അന്വേഷിച്ചെന്ന് തല വിയർപ്പിക്കാൻ തയ്യാറാകുക! ദൈവത്തിലേക്ക് വീതിയേറിയ അതിസുഗമമായ എളുപ്പവഴി മുമ്പിലുണ്ടെങ്കിൽ, ആരാണു ഇടുങ്ങിയതും ദുർഗമവും ഏകാന്തവുമായ വഴി തിരിഞ്ഞെടുക്കുക! ഒന്നാലോചിക്കുകപോലും ചെയ്യാതെ, ആളുകൾ എളുപ്പമുള്ള വഴി തിരിഞ്ഞെടുക്കുന്നു. പൗരോഹിതമതങ്ങളിലെല്ലാം ആളുകൾ നിറഞ്ഞിരിക്കുന്നതിനു കാരണമിതാണ്. മനനത്തിലൂടെയും ധ്യാനത്തിലൂടെയും തപസ്യയിലൂടെയും ആന്തരികതയുടെ ആഴങ്ങളിലേക്കിറങ്ങി, അവിടെ കൂടികൊള്ളുന്ന ദൈവികചൈതന്യത്തെ കണ്ടെത്താൻ ആളുകൾ തീർത്തും ചുരുക്കമാകുന്നതിന്റെ കാരണവും മറ്റൊന്നല്ല.

വിശേഷബുദ്ധിയെന്ന സവിശേഷസിദ്ധിയോടുകൂടിയ ജീവിയാണു മനുഷ്യൻ. ‘ഞാൻ ഉണ്ട്’ എന്ന സ്വന്തം അസ്തിത്വത്തെക്കുറിച്ചു മനുഷ്യനുള്ള അവ

ബോധമാണ് ഈ വിശേഷബുദ്ധിയുടെ ആദ്യലക്ഷണം എന്നു പറയാം. രണ്ടാമത്തെ ലക്ഷണം, ‘ഞാൻ, സ്വയംഭൂവല്ല’, അല്ലെങ്കിൽ ‘എന്റെ അസ്തിത്വത്തിനുറവിടം ഞാനല്ല’ എന്ന അറിവാണ്. മൂന്നാമത്തേത്, ‘സ്വയംഭൂ ആയ ഒരു ആകമാന അസ്തിത്വം, അഥവാ ഉണ്മ, എനിക്കുറവിടമായി ഉണ്ട്’ എന്ന അവബോധമാണ്. ഈ മൂന്നറിവുകളും മനുഷ്യന്റെ വിശേഷബുദ്ധിയിൽ സഹജ (intuitive) ബോധമായി നിലനിൽക്കുന്നു. അതിന്റെ നൈസർഗികമായ ഉൾത്തള്ളലിലാണ് മനുഷ്യൻ, തന്റെ അസ്തിത്വത്തിനുറവിടമായ ആകമാന അസ്തിത്വത്തെ, ഉണ്മയെ, തേടിത്തുടങ്ങുന്നത്. ഒരനാഥൻ, തന്റെ മാതാപിതാക്കൾ ജീവിച്ചിരിക്കുന്നുവെന്നറിയുന്ന പക്ഷം എത്ര വെമ്പലോടെയായിരിക്കുമോ അവരെ അന്വേഷിച്ചിറങ്ങുന്നത്, അതിലും അദൃശ്യമായ ദാഹത്തോടെയാവും തന്റെ അസ്തിത്വാരമായി വർത്തിക്കുന്ന ആകമാനസത്തയെ കണ്ടെത്താൻ ഓരോ മനുഷ്യനും അന്വേഷിക്കുക. ഈ അന്വേഷണമാണ് മനുഷ്യന്റെ അകക്കണ്ണു തുറപ്പിച്ച് ആത്മാദർശനവും ദൈവാദർശനവും സാധ്യമാക്കുന്നത്, മനുഷ്യനെ വിവേകിയും ജ്ഞാനിയുമാക്കുന്നത്, ദൈവികനാക്കുന്നത്.

മനുഷ്യനിലെ വിശേഷബുദ്ധിയെ സ്വതന്ത്രമായി വ്യാപരിക്കാനനുവദിക്കാതെ, അവരെ തിരിച്ചറിവാകുന്നതിനുമുമ്പുതലേ, ദൈവത്തെക്കുറിച്ചുള്ള പൗരോഹിതസിദ്ധാന്തങ്ങളും റെയിമെയ്ഡ് ദൈവസങ്കല്പങ്ങളും അടിച്ചേല്പിക്കപ്പെടുമ്പോൾ, മഹാവരമായി മനുഷ്യനു ലഭിച്ച അന്വേഷണ തരതന്നെ കെട്ടുപോകുന്നു. മനുഷ്യനെ ദൈവികതയിലേക്കുയർത്തുന്ന അന്വേഷണബുദ്ധിയെ കെടുത്തിക്കളയുകയെന്നാൽ, അവന്റെ അകക്കണ്ണു തുറക്കാൻ അനുവദിക്കാതിരിക്കുകയെന്നാണ്; അവന്റെ സങ്കല്പശക്തിയെ, കാല്പനികഭാവത്തെ, ധ്യാനാത്മകതയെ, മനനശേഷിയെ, സർഗ്ഗാത്മകതയെ ഒക്കെ അവയുടെ വേരറുത്ത് ഇല്ലായ്മചെയ്യുകയെന്നാണ്; ജ്ഞാനത്തെ നിരോധിക്കുകയെന്നാണ്. ക്രൈസ്തവവേദപാഠപ്രകാരമെന്ന, ജ്ഞാനദായകൻ

പരിശുദ്ധാത്മാവാണ്. അപ്പോൾ, ജ്ഞാനത്തെ നിരോധിക്കുകയെന്നതിന് പരിശുദ്ധാത്മാവിനെ നിരോധിക്കുകയെന്ന അർത്ഥംതന്നെയാണ് കൈവരുന്നത്. അത്, ഒരിക്കലും ക്ഷമിക്കപ്പെടുകയില്ലെന്നും യേശു പറഞ്ഞ പരിശുദ്ധാത്മാവിനെതിരായുള്ള പാപമാണെന്നും ഇവിടെ സിദ്ധിക്കുന്നു.

പ്രാചീനകാലത്ത് ഇന്ത്യയിൽ നിലനിന്നിരുന്ന ശൂരകുലവിദ്യാഭ്യാസസമ്പ്രദായം കുട്ടികൾക്കു തിരിച്ചറിവാകുന്നതുമുതൽ അവരുടെ അന്വേഷണബുദ്ധിയെ തട്ടിയുണർത്തി വളർത്തുന്ന തരത്തിലുള്ള തായിരുന്നത്രെ! ഉള്ളിലുള്ള അടിസ്ഥാന ചോദ്യങ്ങളെ ഉണർത്തിയും ഉദ്ദീപിപ്പിച്ചും സ്വയം ഉത്തരം കണ്ടെത്താൻ ഉത്തേജനം നൽകിയും അന്വേഷണത്തിന്റെ ആന്തരികകവാടങ്ങൾ തുറന്നുകൊടുത്തും, ഓരോരുത്തരെയും സ്വന്തം നിലയിൽ ആത്മദർശനവും ബ്രഹ്മജ്ഞാനവും നേടാൻ പ്രാപ്തരാക്കിയിരുന്നു, അന്നത്തെ അദ്ധ്യാപകരും ആചാര്യരുമായ ഋഷിവര്യന്മാർ. ഇന്ത്യ വിവിധ മതദർശനങ്ങളുടെയും, ആത്മസാക്ഷാത്ക്കാരം നേടിയ അനേകരുടെയും നാടായിത്തീർന്നത് ഇപ്രകാരമാണ്.

ബ്രഹ്മജ്ഞരായിരുന്ന ഈ ആചാര്യന്മാരെ ആദേശംചെയ്തുകൊണ്ട് ബ്രാഹ്മണപൗരോഹിത്യം ഇവിടെ ആധിപത്യം സ്ഥാപിച്ച് യജ്ഞപ്രസ്ഥാനത്തിനു തുടക്കമിട്ടപ്പോഴാണ്, അന്ധവിശ്വാസങ്ങൾകൊണ്ടും അനാചാരങ്ങൾകൊണ്ടും ഇന്ത്യ അന്ധകാരത്തിലമർന്നത്. ഈ കാലഘട്ടത്തെപ്പറ്റി തന്റെ ‘തത്ത്വമസി’-യിൽ സുകുമാർ അഴീക്കോട് എഴുതിയിരിക്കുന്നത് ഇങ്ങനെയാണ്: “മഹോന്നതമായ ഒരു പർവ്വതത്തിന്റെ ശബളശിഖരങ്ങളിന്മേൽ സ്വച്ഛന്ദമായി ദിവ്യഗീതം പാടിപ്പറന്ന ഒരു കിളി, പൊട്ടുന്നനെ ഏതോ ശാപമേറ്റ് താഴ്വരയിൽ എങ്ങോ ഒരു മാളത്തിൽ ചുരുണ്ടുകഴിയുന്ന ഒരു ഇഴജീവിയാൽ മാറിയാൽ എന്നപോലെ ഈ സംസ്കാരപരിണാമം നമ്മെ വ്യഥാപൂർണ്ണരാക്കാതിരിക്കില്ല. വേദത്തിന്റെ കാതൽ പോയി പുതൽ ബാക്കിയായി”..... “ഗാന്ധാരം മുതൽ വിദേഹംവരെ തിങ്ങിനിറഞ്ഞ യാഗധൃമംകൊണ്ടും എങ്ങും പൊങ്ങിയ പശുരോദനംകൊണ്ടും ഇന്ത്യയുടെ ആകാശം അന്ന് ഏറ്റം കലുഷിതമായിരുന്നു” (12-ാം പതിപ്പ്: പേജ്, 47; 80-81). വൈദിക ബ്രാഹ്മണ്യത്തിന്റെ യജ്ഞപ്രസ്ഥാനം വന്ന് വേദകാലത്തുദയംകൊണ്ട ജ്ഞാനപ്രസ്ഥാനത്തെ തകർക്കുകയായിരുന്നു. എന്നാൽ ഇന്ത്യയിൽ ജ്ഞാനത്തിന്റെ സുര്യോദയം വീണ്ടുമുണ്ടായി, ഉപനിഷത്തുകളിലൂടെ. വൈദികബ്രാഹ്മണ്യത്തിന്റെ യജ്ഞപ്രസ്ഥാനംകൊണ്ട് ചേതനയറ്റ് തളർന്നു കിടന്നിരുന്ന ഇന്ത്യൻ ജനതയെ തട്ടിയുണർത്തിയ ഉപനിഷത്തുകളുടെ സർഗ്ഗാത്മക പ്രഹരശക്തിയെക്കുറിച്ച് സുകുമാർ അഴീക്കോട് തുടർന്നെഴുതുന്നു: “ഉപനിഷത്തെന്ന് ഈ നവപ്രസ്ഥാനം അന്നത്തെ ചിന്താമേഖലയെയും സമൂഹത്തിലെ ആചാരമണ്ഡലത്തെയും നടുക്കുകൊള്ളിച്ചത്, അന്നു ഭാരതീയജീവിതത്തിൽ വേരുറച്ചുപോയിരുന്ന യജ്ഞപ്രസ്ഥാനത്തിനെതിരെ ഋഷികൾ തങ്ങളുടെ ഹിരണ്യസൂക്തങ്ങളെക്കൊണ്ട് ആഞ്ഞടിച്ചപ്പോഴായി

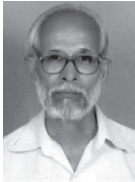
രുന്നു” (പേജ്, 107). എന്നാൽ വീണ്ടും വീണ്ടും വൈദികബ്രാഹ്മണ്യവും അതിന്റെ യജ്ഞപ്രസ്ഥാനവും ഇന്ത്യയെ ഭ്രാന്താലയമാക്കിയിട്ടുണ്ട്. എങ്കിലും, അതാതു കാലഘട്ടങ്ങളിൽ അതേ വേദോപനിഷത് മുഴക്കങ്ങൾ ഗൗതമബുദ്ധനിലൂടെയും മഹാവീരനിലൂടെയും അവരുടെ ശിഷ്യഗണങ്ങളിലൂടെയും, ആധുനികകാലത്ത് രാമകൃഷ്ണപരമഹംസർ, ശ്രീനാരായണഗുരു, രമണമഹർഷി മുതലായ മഹാരഥന്മാരിലൂടെയും പ്രതിധനിക്കുകയും വൈദികബ്രാഹ്മണ്യത്തിന്റെ ശക്തി ക്ഷയിക്കാനിടയാകുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്.

ക്രൈസ്തവസാംസ്കാരികഭൂമികയിൽ, പൗരോഹിത്യത്തിനും അത് അടിച്ചേല്പിക്കുന്ന അനുഷ്ഠാനസമ്പ്രദായത്തിനുമെതിരെ ഇത്തരം ജ്ഞാനപ്രസ്ഥാനങ്ങൾ ഉദയംകൊള്ളുന്നില്ല എന്നത് എടുത്തുകാണേണ്ട ഒരു പ്രശ്നമാണ്. ക്രൈസ്തവമുഖം ധരിച്ചെത്തിയ റോമൻ സാമ്രാജ്യത്തിലോ മറ്റു യൂറോപ്യൻ രാജ്യങ്ങളിലോ, ഇന്ത്യയുടേതുപോലെ സ്വന്നനമായ ഒരു ദാർശനികപാരമ്പര്യം ഇല്ലാതെ പോയതാകാം അതിനു കാരണം. അല്ലെങ്കിൽ, ദൈവികതയിലേക്കു കടക്കാൻ ശേഷിയില്ലാത്തവരും അതിലേക്കു കടക്കാൻ തുനിയുന്നവരെ തടയുന്നവരുമാണ് പൗരോഹിതർ എന്നു ചൂണ്ടിക്കാട്ടി (മത്താ. 23:13), പൗരോഹിത്യത്തെയും അതിലുൾച്ചേർന്നിരിക്കുന്ന ബഹിർമുഖതയ്ക്കെയും (മത്താ. 23:4-7; 23-24) അന്ധതയെയും (മത്താ. 23:16-22) കാപട്യത്തെയും (മത്താ. 23:13-15; 25-28) അതിനിശിതമായി വിമർശിച്ച യേശുവിന്റെപേരിൽ ഇത്ര ശക്തമായ ഒരു പൗരോഹിത്യത്തിന് 17 നൂറ്റാണ്ടുകാലമായി സഭയിൽ എങ്ങനെ നിലനിൽക്കാൻ സാധിക്കുന്നു? യേശുവിന്റെ ഉപനിഷത് സമാനമായ സൂക്തങ്ങളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിലുള്ള ജ്ഞാനപ്രസ്ഥാനങ്ങൾ ക്രൈസ്തവലോകത്ത് കാലാകാലങ്ങളിൽ ഉണ്ടാകേണ്ടതായിരുന്നില്ലേ?

കോൺസ്റ്റന്റൈൻ ചക്രവർത്തിയുടെ ധൃതരാഷ്ട്രാലിംഗനത്തിലമർന്നതിനുശേഷം, ക്രൈസ്തവസഭ വെറുമൊരു പൗരോഹിതരാഷ്ട്രീയമതമായിട്ടാണ് നിലനിന്നുപോരുന്നത്. പൗരോഹിത്യവും അതിന്റെ അനുഷ്ഠാന(യജ്ഞ) പ്രസ്ഥാനവും അതോടെ ഉദ്ഘാടനംചെയ്യപ്പെട്ടു. ക്രിസ്തുമതം, മാർക്സ് പറഞ്ഞതുപോലെ, മനുഷ്യനെ മയക്കുന്ന കറുപ്പായി. ചിന്ത അവശേഷിച്ചവരെല്ലാം, എന്താണ് യഥാർത്ഥമതമെന്നന്വേഷിക്കാതെ മതവിരുദ്ധരും നിരീശ്വര്യരും. പൗരോഹിത്യത്തിനെതിരായി നിലപാടടുത്തവർപോലും യേശുവിന്റെ ദർശനത്തിലൂന്നാതെ, രാഷ്ട്രീയപ്രതിയോധികളോടൊന്നിച്ച് പൗരോഹിതരെ കായികശക്തിയുപയോഗിച്ചുകൊന്നൊടുക്കുകയാണു ചെയ്തത്. മതതലത്തിൽ ഒരു നവോത്ഥാനവും അതുണ്ടാക്കിയില്ല; അതുകൊണ്ടുതന്നെ സ്ഥായിയായ ഒരു മാറ്റത്തിനും അതുകാരണമായില്ല. യേശുവിന്റേതിനേക്കാൾ പൗലോസിന്റെ ചില കാഴ്ചപ്പാടുകൾക്കു പ്രാധാന്യം നൽകിയ പ്രൊട്ടസ്റ്റന്റ് നവീകരണവും സഭയിൽ ഭാഗികമായ ഒരിളക്കം കൊണ്ടുവ

യേശുവും പൗരോഹിത്യവും

ഡോ. (ഫാ.) ജെ. വലിയമംഗലം

(പാലാ രൂപതയിൽ 25 വർഷം വൈദികജീവിതം നയിച്ച ലേഖകൻ, ബൈബിളിലും തിയോളജിയിലും റോമിൽ 5-6 വർഷക്കാലത്തെ ഉപരിപഠനവും ധാർവാഡ് യൂണിവേഴ്സിറ്റിയിൽ (കർണ്ണാടക) നിന്നു ഫിലോസഫിയിൽ ബിരുദാനന്തരബിരുദവും അഹമ്മദാബാദ് 'ഗുജറാത്ത് വിദ്യാപീഠ'ത്തിൽനിന്നു ശാസ്ത്രീയൻ സ്റ്റഡീസിൽ എം.ഫിലും നേടിയിട്ടുണ്ട്. പഞ്ചാബ് യൂണിവേഴ്സിറ്റിയിൽ 'ക്രിസ്റ്റൻ ചെയർ' ലക്ഷ്നൗ വടവാതുർ സെമിനാരിയിൽ അദ്ധ്യാപകനുമായിരുന്നു-എഡിറ്റർ)

ക്രൈസ്തവരിൽ നല്ലപങ്കും ധരിച്ചുപോരുംവിധ പൗരോഹിതനല്ല യേശു എന്നു വ്യക്തമാക്കുകയാണ് ഈ ലേഖനത്തിന്റെ മുഖ്യലക്ഷ്യം.

ബൈബിൾ പുതിയനിയമത്തിലെ ഹെബ്രായർക്കുള്ള ലേഖനമാണ്, യേശുവിനെ പൗരോഹിതനെന്നു വ്യക്തമായി വിശേഷിപ്പിക്കുകയും അവിടുത്തെ പൗരോഹിത്യശുശ്രൂഷയെ വിവരിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുള്ളത്. ഹെബ്രായലേഖകനും ലേഖനം അഭിസംബോധന ചെയ്യുന്ന ആദിമക്രൈസ്തവസമൂഹവും പരിചയിച്ച യഹൂദപൗരോഹിത്യം വെച്ചാണ്, സ്വാഭാവികമായും ഹെബ്രായലേഖകൻ വിഷയം കൈകാര്യം ചെയ്തിരിക്കുന്നത്. എന്നാൽ, അദ്ദേഹം മുമ്പോട്ടുവയ്ക്കുന്ന 'യേശുപൗരോഹിതൻ' ഏറെ തനിമയാർന്ന പൗരോഹിത്യത്തിന്റെ ഉടമയാണെന്നത് പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധേയമത്രെ. യേശു, യഹൂദപൗരോഹിത്യത്തിൽനിന്നു തികച്ചും വ്യത്യസ്തനെന്നു സ്ഥാപിക്കുകയാണ് ഹെബ്രായലേഖകൻ മുഖ്യമായും ചെയ്യുന്നത്. അതിനായി ആദ്യം ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുന്നത്, യേശുവിന്റേത് യഹൂദപൗരോഹിത്യത്തിന്റെ പിന്തുടർച്ചയല്ലെന്നു വസ്തുതയാണ്. യഹൂദപൗരോഹിത്യം ലേഖിയഗോത്രത്തോടു ചേർന്നതാണ്; യേശു യൂദാ ഗോത്രാംഗ

മത്രെ (ഹെബ്രാ. 7:13-14). അങ്ങനെ, യേശു യഹൂദപൗരോഹിത്യത്തിന്റെ പിന്തുടർച്ചയല്ലെന്നു സ്പഷ്ടം. ഇതു കൂടുതൽ വ്യക്തമാക്കാൻ, യഹൂദനേയല്ലാതിരുന്ന മെൽക്കിസെദെക്കിനോടുള്ള 'യേശുവിന്റെ' സാദൃശ്യം എടുത്തുകാണിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു (ഹെബ്രാ. 7:11-12). അടുത്തതായി സ്ഥാപിക്കുന്നത്, യേശുവിന്റെ പൗരോഹിത്യം (ബലിയും), ലേഖിയരൂടേതുപോലെ കൈമാറപ്പെടുന്നില്ലെന്നതാണ്; കാരണം, യേശു നിത്യപൗരോഹിതനത്രെ! മറ്റൊരു വ്യത്യാസം, യഹൂദപൗരോഹിതർ കുഞ്ഞാടുകളുടെയും കാളക്കുട്ടികളുടെയും രക്തമർപ്പി

രുകമാത്രമാണു ചെയ്തത്. പൗരോഹിത്യത്തിന് അവിടെയും വലിയ തളർച്ചയുണ്ടായില്ല. പാശ്ചാത്യർക്ക് സത്യാന്വേഷണപരവും ദാർശനികവുമായ ഒരു സാംസ്കാരിക കലവറ ഇല്ലാതെപോയതാണ് ക്രിസ്തുമതത്തിൽ ഒരിക്കലും ജ്ഞാനോദയം ഉണ്ടാകാത്തതിനും ക്രിസ്തുമതം അവിടങ്ങളിലെല്ലാം തകർന്നടിഞ്ഞതിനും കാരണമെന്ന് ഇതിന്റെ ധൈര്യം അടിസ്ഥാനത്തിൽ കാണാവുന്നതാണ്.

ഇന്ത്യൻ ക്രൈസ്തവരുടെ പ്രസക്തി ഇവിടെയാണ്. മഹത്തായ ഇന്ത്യൻ സാംസ്കാരിക പൈതൃകമുള്ളവരാണ്വർ. ഹിന്ദുമതപണ്ഡിതരെല്ലാവരും യേശുചർച്ചകളെ ഉപനിഷത് സൂക്തങ്ങളെയെന്നപോലെ അംഗീകരിച്ചാദരിക്കുന്നു. പാശ്ചാത്യപൗരോഹിതശ്രേണിയിലൂടെ ആധിപത്യത്തിൻകീഴിലാണുപോയതിനാൽ, ഇവിടുത്തെ ക്രൈസ്തവർക്ക് യേശു

വിനെ സ്വതന്ത്രമായി നോക്കിക്കാണാൻ ഇപ്പോൾ സാധിക്കുന്നില്ല എന്നേയുള്ളൂ.

അതെ, സ്വാതന്ത്ര്യമാണു പ്രശ്നം. മനുഷ്യന്റെ വിശേഷബുദ്ധിയെയും അവിടെ കൂടികൊള്ളുന്ന ദൈവത്തിന്റെ പരിശുദ്ധാരൂപിയെയും തടവിലാക്കിയിരിക്കുന്ന പൗരോഹിത്യമെന്ന സ്ഥാപനത്തെ നിഷ്കാസനം ചെയ്തുകൊണ്ടു മാത്രമേ, മതത്തെയും മനുഷ്യനെയും അവനിലെ ദൈവികാരൂപിയെയും സ്വതന്ത്രമാക്കാനാവൂ. അതുകൊണ്ട്, മനുഷ്യവിരുദ്ധവും മതവിരുദ്ധവും ദൈവവിരുദ്ധവുമായ പൗരോഹിത്യത്തിനെതിരായും, മനുഷ്യനിലെ ബുദ്ധികവും കാല്പനികവുമായ അന്വേഷണാത്മകതയെ തട്ടിയുണർത്തി അവനെ മനസ്സിന്റെ ആഴങ്ങളിലേക്കു നയിക്കുന്ന ആദ്ധ്യാത്മികാചാര്യത്വത്തിനനുക്യലമായും ഭാരതത്തിന്റെ തനതുരീതിയിൽ യേശുസൂക്തങ്ങളിലൂന്നിയുള്ള ഒരു ജ്ഞാനപ്രസ്ഥാനത്തിനു തുടക്കമിടാൻ ഇന്ത്യൻ ക്രൈസ്തവർക്കു കഴിയേണ്ടതുണ്ട്. അവർക്കേ അതിനു കഴിയുതാനും.

- എഡിറ്റർ

ക്കുമ്പോൾ, യേശു സ്വന്തം രക്തമാണർപ്പിച്ചത് എന്നതാണ്. യഹൂദബലി പൂർണ്ണമല്ലാതിരുന്നതിനാൽ ആവർത്തനമാവശ്യമായിരുന്നെങ്കിൽ, യേശുവിന്റെ ബലി പൂർണ്ണവും 'ഒരിക്കൽ എന്നേക്കുമുള്ളതും ആകയാൽ ആവർത്തനമാവശ്യമില്ല' (ഹെബ്രാ. 9:11 മുതൽ) എന്നത് മറ്റൊരു വ്യത്യാസം.

ഈവിധമെല്ലാം യേശു, ഹെബ്രായലേഖകനെ സംബന്ധിച്ച് യഹൂദപൗരോഹിത്യത്തിൽനിന്നു വ്യത്യസ്തനെന്നെങ്കിലും, പാപമോചനാർത്ഥബലി, അതും രക്തബലി, പ്രധാനമായിത്തന്നെ കാണുന്നു. 'രക്തം ചിന്താതെ പാപമോചനമില്ല' എന്ന നിരീക്ഷണം (ഹെബ്രാ. 9:22), ഈ പശ്ചാത്തലസ്വാധീനത്തിന്റെ മികവുറ്റ ഉദാഹരണം! പക്ഷേ, ബലി, അതും രക്തബലി, അതും മനുഷ്യരക്തം, അതും പുത്രന്റെ രക്തം കൊണ്ടേ ദൈവപിതാവ് തൃപ്തനാകൂ, പാപമോചനം നൽകൂ എന്ന ആശയം നല്ല ദൈവത്തിന് തീരെയും യോജ്യമല്ലതന്നെ. പുത്രനെ ബലികഴിക്കാൻ തയ്യാറായ അബ്രാഹത്തെ, അവസാനനിമിഷത്തിലാണെങ്കിലും വിലക്കിയ ദൈവം, പുത്രനായ യേശുവിന്റെ ബലി ആവശ്യപ്പെട്ടാലത്തെ വൈരുദ്ധ്യവും ഇവിടെ ചേർത്തുകാണേണ്ടതുണ്ട്. പുത്രന്റെ അനുസരണത്തിലാണ് പിതാവിന്റെ പ്രസാദമെന്നൊരു ന്യായീകരണമാകാമെങ്കിലും, അതല്ല ഹെബ്രായലേഖകൻ അടിസ്ഥാനമാക്കുന്നതെന്നതിനാൽ, കൂഞ്ഞാടുകളുടെയും കാളക്കുട്ടികളുടെയും രക്തബലിയർപ്പണം പരിചയിച്ചുപോന്ന ലേഖകന്റെ യഹൂദപശ്ചാത്തലസ്വാധീനം മാത്രമേ ഇവിടെ യഥാർത്ഥ ഉത്തരമാകാൻ സാധ്യതയുള്ളൂ. പശ്ചാത്താപവും പാപമോചനവുമായി ബന്ധിപ്പിക്കുന്നതുമത്രമേ നല്ല ദൈവത്തിനു ചേരുന്നതാകൂ; രക്തബലിയും ദൈവവുമായി ബന്ധപ്പെടുത്തുന്നതിലെ വൈരുദ്ധ്യത്തിന് അപ്പോൾ പരിഹാരമാകുകയും ചെയ്യും. അങ്ങനെ, യേശുവിന്റെ കുരിശുമരണം, ബലി, പാപപ്പരിഹാരബലി, രക്തബലി മുതലായ സങ്കല്പങ്ങൾ തിരുത്തേണ്ടതാണെന്നു സിദ്ധിക്കുന്നു.

ഈ വാദഗതിക്കു ബലംകൂട്ടുന്നതാണ്, യേശു കുരിശിലേറ്റപ്പെടാനുണ്ടായ യഥാർത്ഥ കാരണം; സത്യം, നീതി, കരുണ തുടങ്ങിയ മൂല്യങ്ങളോടു കാണിച്ച പ്രതിബദ്ധതയായിരുന്നു എന്നത്. മറ്റു വിധത്തിൽപ്പറഞ്ഞാൽ, അസത്യം, അനീതി, കാര്യബുദ്ധിയല്ലായ്മ തുടങ്ങിയവയ്ക്കെതിരെ യേശു സ്വീകരിച്ച സന്ധിയില്ലാത്ത നിലപാടാണ് കുരിശിലേറ്റപ്പെടാൻ യഥാർത്ഥ കാരണം. യഹൂദപൗരോഹിത്യത്തിനും അതോടു ചേർന്നു നിന്നവർക്കുംനേരേ ചൊരിഞ്ഞ വിമർശനശരങ്ങൾ (മത്താ. 21:12 മുതൽ; 23:12 മുതൽ), സ്വാഭാവികമായും എതിർപ്പു ക്ഷണിച്ചുവരുത്തി. സാധാരണജനത്തിന്റെ ചുമലിൽ പല അനാവശ്യഭാരങ്ങളും കയറ്റിവയ്ക്കുന്ന പൗരോഹിത്യത്തെ

യേശു ശക്തമായി വിമർശിച്ചത് എതിർപ്പിനു മുൻപുകൂടി. വിമർശിക്കുകമാത്രമല്ല, പല വിലക്കുകളെയും യേശു പരസ്യമായി ലംഘിച്ചത്, പുരോഹിതസംഘത്തെ കുപിതരാക്കുകതന്നെ ചെയ്തു. വിശ്വാസികളെയും ഭരണകൂടത്തെത്തന്നെയും തെറ്റിദ്ധരിപ്പിച്ച് കൂടെനിർത്താൻ പുരോഹിതനേതൃത്വത്തിനു സാധിച്ചു! സീസറുടെ അത്യുപതിയുണ്ടാകുമെന്നുപറഞ്ഞ് പലസ്തീൻ ഭരിച്ചിരുന്ന ഗവർണറെ ഭീഷണിപ്പെടുത്തി തങ്ങളുടെ ഭാഗത്താക്കുന്നതിലും പുരോഹിതമേധാവിത്വം വിജയിച്ചു (മർക്കോ. 14:53 മുതൽ; 15:11 മുതൽ; യോഹ. 18:28 മുതൽ; 19:1; 19:12 മുതൽ).

അന്ത്യഅത്താഴ ഓർമ്മയാചരണരീതിയിൽ മാറ്റംവരുത്തണം

യേശു അപ്പവും വീഞ്ഞും എടുത്തു 'വാഴ്ത്തി' എന്നതിന്, ഇന്നു വൈദികർ ചെയ്യുന്നതുപോലെ, കൈകൊണ്ടാശീർവദിച്ചു എന്നല്ല അർത്ഥം. 'നന്ദിസ്തുതി' 'കൃതജ്ഞത' (13:15) അർപ്പിച്ചു എന്നാണ് സന്ദർഭത്തിലെ അർത്ഥം. അന്ത്യഅത്താഴത്തിൽ യേശു ചെയ്തത് നന്ദി പ്രകാശനമാണെന്ന് സുവിശേഷത്തിൽനിന്നു വ്യക്തമാണ്. 'അവൻ അപ്പമെടുത്ത്, കൃതജ്ഞതാസ്തോത്രം ചെയ്ത്...' (ലൂക്കാ 22:19); 'പാനപാത്രം എടുത്ത് കൃതജ്ഞതാസ്തോത്രം ചെയ്ത്...' (മർക്കോ. 14:23/മത്താ 26:26) എന്നീ പദപ്രയോഗങ്ങൾ ഉദാഹരണം. ഇംഗ്ലീഷിൽ, 'said the blessing' -Jerusalem Bible - എന്നാണ്; 'blessed' എന്നോ, 'gave blessing' എന്നോ അല്ല. ഫലത്തിൽ, 'gave thanks' എന്നുതന്നെ. ('നന്ദി' പ്രകാശിപ്പിക്കാൻ, 'സ്തുതിക്കുക'യാണ് ഹീബ്രു ശൈലി. 'വാഴ്ത്തുക' എന്നതിന്, മലയാളത്തിലും 'സ്തുതിക്കുക' എന്നർത്ഥമുണ്ടല്ലോ.)

അന്ത്യഅത്താഴത്തിന്റെ ഓർമ്മയാചരണവും നന്ദി പ്രകാശനമായാണു കാണേണ്ടതും ആചരിക്കേണ്ടതും. അപ്പോൾ അതിനെ 'ബലി' എന്നല്ല, 'നന്ദിപ്രകാശന'മെന്നർത്ഥം വരുന്ന 'യൂക്കരിസ്റ്റ് (Eucharist) എന്നാണ് വിശേഷിപ്പിക്കേണ്ടത്. ശ്രദ്ധിച്ചുവീക്ഷിച്ചാൽ, കുർബാനയിൽ 'പാതിക്കാല'ത്തോടുചേർന്ന് 'നന്ദിപ്രകാശന'പ്രാർത്ഥനയുണ്ടുതാനും. ഇത്, 'ബലി'സങ്കല്പത്തിലെ വൈരുദ്ധ്യം നീക്കാനും ഉപകാരപ്പെടും. 'കുർബാന'എന്ന വാക്കിനും 'ബലി' എന്നാണർത്ഥമെന്നതിനാൽ, അതും മാറ്റേണ്ടതുണ്ട്. അപ്പവും വീഞ്ഞും വൈദികർ കൈകൊണ്ടു വാഴ്ത്തുന്ന രീതിയും മാറണം. യേശു ചെയ്തതുപോലെ, കൃതജ്ഞത പ്രകാശിപ്പിക്കുകമാത്രമാണു ശരി. 'വാഴ്ത്തി' എന്നു ചൊല്ലിയശേഷമുള്ള 'ആശീർവദിച്ചു' എന്ന പ്രയോഗം ഇരട്ടിപ്പുതന്നെ. ലാറ്റിൻ കുർബാനയിൽ ഈ ഇരട്ടിപ്പില്ല, പക്ഷേ കൈകൊണ്ട് ആശീർവാദമുണ്ട്. വൈദികർ കൈകൊണ്ടുവാഴ്ത്തുമ്പോൾ യേശു സന്നിഹിതനാകുന്നുവെന്ന തെറ്റായ ധാരണ മാറ്റുന്നതിനും കൈകൊണ്ടുള്ള ആശീർവാദം നിർത്തുന്നതും ഉപകാരപ്പെടും.

ഇനി, മനുഷ്യമാംസ-രക്തഭോജനത്തിലേക്കുവരാം. 'ഇതെന്റെ ശരീരം, വാങ്ങി ഭക്ഷിക്കുവിൻ'; 'ഇതെന്റെ രക്തം, വാങ്ങി പാനംചെയ്യുവിൻ' എന്നത് അക്ഷരാർത്ഥത്തിൽ മനസ്സിലാക്കേണ്ടതല്ല. യേശു ഹൃദയത്തിലേക്കു വരുന്നുവെന്നാണ് പ്രബോധനമെന്നിരിക്കെ, യഥാർത്ഥ

മാംസ-രക്തങ്ങളെങ്കിൽ ഹൃദയത്തിലേക്കല്ല; ഉദരത്തിലേക്കാണ് പോകുക, കുറെ ബഹിഷ്കരിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യും. അതിനാൽ പ്രതീകാത്മക അർത്ഥത്തിൽത്തന്നെയാണ് ഈ വാക്യങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കേണ്ടത് എന്നു വരുന്നു. 'ഇത് നിങ്ങൾക്കായി കുരിശിലേറ്റപ്പെടുന്ന ഞാനാകുന്നു' എന്നാണ് അതിന്റെ ആന്തരാർത്ഥം. ശൈലിക്കപ്പുറം, അർത്ഥം കണക്കിലെടുത്തുള്ള പ്രയോഗങ്ങൾ അവലംബിക്കണം; ആർഷഭാരത അഹിംസാപശ്ചാത്തലത്തിൽ, പ്രത്യേകിച്ചും.

ക്ഷേണ-പാനീയസാദൃശ്യങ്ങൾക്ക്, ആ നാട്ടിൽ മുഖ്യമായിരുന്ന അപ്പവും വീഞ്ഞും ഉപയോഗിച്ചുവെന്നല്ലാതെ, ലോകം മുഴുവൻ അതാകണമെന്നർത്ഥമാക്കേണ്ടതില്ലെന്നും മനസ്സിലാക്കണം. അപ്പോൾ, മദ്യനിരോധനം പ്രധാനമായ നമ്മുടെതുപോലുള്ള പശ്ചാത്തലത്തിൽ, വീഞ്ഞിനുപകരം തേനോ, പാലോമറ്റോ ആകാം. ക്രൈസ്തവമതനേതൃത്വങ്ങൾ ഇതു പ്രത്യേകം പരിഗണിക്കുകതന്നെവേണം. അപ്പത്തിന്റെ സ്ഥാനത്തും അനുയോജ്യമായ മറ്റൊന്നെങ്കിലുമാകാം.

ആരാധന, പ്രാർത്ഥന

പ്രാർത്ഥന അഭ്യസിപ്പിക്കണമെന്ന അഭ്യർത്ഥനയുമായെത്തിയ ശിഷ്യനോട്, തന്നോടു പ്രാർത്ഥിക്കാനല്ല യേശു പറഞ്ഞത്; മറിച്ച്, ശിഷ്യന്റെ ദൃഷ്ടി പിതാവിങ്കലേക്ക് തിരിക്കുകയായിരുന്നു (ലൂക്കാ. 11:1 മുതൽ). തന്നെ ആരാധിക്കാനല്ല, അനുകരിക്കാനായിരുന്നു യേശു ആഹ്വാനം ചെയ്തത് (മർക്കോ. 8:34 മുതൽ). തന്നെ ആരാധിക്കാനോ തന്നോടു പ്രാർത്ഥിക്കാനോ അല്ല; മറിച്ച് യേശുവിന്റെ പ്രബോധനമെന്നിരിക്കെ, സഭയുടെ പല ഭക്തിരീതികളും (ദിവ്യകാര്യങ്ങളാശയനയുൾപ്പെടെ), പുനർവിചിന്തനം ആവശ്യമാക്കുന്നില്ലേ? യേശുവിന്റെ യഥാർത്ഥപ്രസക്തി, പിതാവിനോടുചേർന്ന് സത്യത്തിനും നീതിക്കും കരുണയ്ക്കുംവേണ്ടി നിലകൊണ്ടതും, അതിനായി കഠോരകുരിശുമാർഗ്ഗം വരിച്ചതും, സ്നേഹം, ക്ഷമ തുടങ്ങിയവയ്ക്ക് ഉദാത്ത മാതൃകയായി എന്നതുമത്രെ. യേശുവിനോടുള്ള ആഭിമുഖ്യംമൂലം, ഇതിനെല്ലാം ജീവിതത്തിൽ ഊന്നൽ ലഭിച്ചാൽ മാത്രമേ യേശു പ്രസക്തനും തിരുത്തൽശക്തിയുമാകൂ. ത്യാഗസന്നദ്ധവും ലളിതവുമായ സാഹോദര്യകൂട്ടായ്മകൾ ചേരുന്ന പൊതുസമൂഹവും, അത്തരം സമൂഹസൃഷ്ടിക്കു പ്രചോദനവും മാതൃകയുമാകുന്ന ശിഷ്യരുമെന്നതാകണം യേശുവിന്റെ സഭ. അതുതന്നെയാണ്, യഥാർത്ഥദൗത്യവും ശിഷ്യത്വവും. ശ്രദ്ധകേ

ന്ദ്രീകരിക്കേണ്ടത് ഇതിനാണ്. ഹിമാലയൻപ്രയത്നം വേണ്ടിവന്നേക്കാം. എങ്കിലും, പ്രാർത്ഥനാജീവിതവും സുവിശേഷമറിയിക്കലുമെന്ന അപ്പസ്തോലദൗത്യത്തിൽ (അപ്പ. പ്രവ. 6:1-4) ഊന്നിനിന്നു പ്രവർത്തിച്ചാൽ, ഇപ്പോൾ അസാധ്യമെന്നു തോന്നുന്ന ഇക്കാര്യം സാധ്യമാകുകതന്നെ ചെയ്യും. ഭൗതിക കാര്യങ്ങളുടെ അന്വേഷകരും നടത്തിപ്പുകാരുമാകാൻ യേശു ശിഷ്യരെ നിയോഗിച്ചിട്ടില്ലെന്നും ഓർക്കുക.

യഹൂദപൗരോഹിത്യശൈലികൾ പലതിനെയും യേശു നിശിതമായി വിമർശിച്ചത് വേണ്ടത്ര ശ്രദ്ധിക്കപ്പെടുകയുണ്ടായില്ല. തന്മൂലം, സഭയിൽ നിലവിൽവന്ന പൗരോഹിത്യവും അതേ ശൈലിയിലുള്ളതായിത്തീരാൻമുഖ്യമായി. ഈ വസ്തുതയെ കണ്ടു മനസ്സിലാക്കി തിരുത്തേണ്ടത് ഇന്ന് ഏറെ ആവശ്യമായിരിക്കുന്നു. മോൺസിഞ്ഞാർ, കർദ്ദിനാൾ... പദവികളുടെ ബാഹുല്യവും, മറ്റു പലതും യേശുവിനുപിന്നാലെ സ്ഥാപനവത്കരിക്കപ്പെട്ട സഭയുടെ ചെയ്തികൾതന്നെ. അതിരുകടന്ന ഭൗതികതയും മുതലാളിത്തജീവിതവുമറ്റും പൗരോഹിതർക്കു പാടില്ലതാനും. സഭയിൽ നീണ്ടകാലമായി നടന്നുപോരുന്ന ആർഭാടപട്ടംകൊടുക്കലും അത്യാധംബരപുത്തൻകുർബ്ബാനും സ്ഥാനാരോഹണങ്ങളുമൊക്കെ യേശുവിനു യോജിച്ചതല്ലെന്നു വ്യക്തം. ആധ്യാത്മികജീവിതത്തിൽ ലാളിത്യം പ്രധാനമെന്നിരിക്കെ, ആരാധനയ്ക്കും പ്രാർത്ഥനയ്ക്കുമായി പടുത്തുയർത്തുന്ന ആധംബരദേവാലയസൗധങ്ങളും, യേശുവിനു സ്തുതിയെന്ന മട്ടിൽ വിലകൂടിയ തിരുവസ്ത്രങ്ങളണിഞ്ഞുള്ള കുർബ്ബാനകളും യേശുവിനെ തെറ്റായവതരിപ്പിക്കുന്നതായിട്ടേ വരൂ. ആരോ നിരീക്ഷിച്ചതുപോലെ, 'കോൺസ്റ്റന്റൈൻ അകത്ത്, യേശു പുറത്ത്' (Constantine 'in', Jesus 'out'!) എന്ന സ്ഥിതി! യേശു, അപലപിച്ച നീണ്ട അങ്കിസമേതം, പുതുതായി അഭിഷിക്തരാകുന്നവരുടെ ആധംബരകൂട്ടാഴ്ചകൾ പ്രദർശിപ്പിച്ചുള്ള ബാനറുകളും അതിരുകടന്ന ഇതര ഘോഷങ്ങളുമെല്ലാം യേശുവിന് എതിർസാക്ഷ്യമത്രേ! പൗരോഹിത്യം, ആധംബരവും 'ഷോ'യ്ക്കൊണ്ട് ഒരു പ്രൊഫഷൻപോലെ ആയിരിക്കുന്നത് കുട്ടികൾ തെറ്റായ ധാരണകളോടെ വൈദികരാകാൻ ആകർഷിക്കപ്പെടാനും മാതാപിതാക്കൾ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കാനും ഇടയാക്കും. അതുകൊണ്ട്, എല്ലാത്തിനും പുനരവലോകനം ആവശ്യമായിരിക്കുന്നു.

പ്രത്യേക രൂപീകരണമില്ലാത്ത നേതൃത്വം ഏറെ ഉപകാരപ്പെടാമെങ്കിലും, തന്റെ നാമത്തിൽ രണ്ടോ മൂന്നോ പേർ ഒരുമിച്ചു വരുമ്പോൾ, താനവരുടെമധ്യേ സന്നിഹിതനാണെന്ന് യേശു ഉറപ്പുനൽകിയിരിക്കേ (മത്താ. 18:20), യേശുസ്തമരണയിൽ അത്യുന്നതദൈവത്തിന് നന്ദിപ്രകാശനമായും (യൂക്കരിസ്റ്റ്), ഭൂമിയിൽ സാഹോദര്യകൂട്ടായ്മയായും നടത്തുന്ന (അഗാപെ) അന്ത്യഅത്താഴ ഓർമ്മയാചരണത്തിന് പട്ടക്കാർ നിർബന്ധമാകരുതാത്തതാണ് എന്നു കാണാം. സാന്നിധ്യമുണ്ടായേ പറ്റൂ എന്ന രീതിയാക്കിയത് പൗരോഹിതനിയന്ത്രിത ഏകപക്ഷീയസംവിധാനംതന്നെയാണ്. യേശുവിനോടു ചേർത്തുനോക്കിയാൽ അതിനു പൂർണ്ണ ആധികാരികതയില്ലാത്തതാണ് എന്നതായിരിക്കും സത്യം.

കുർബ്ബാനാർപ്പണം ഒഴിവാക്കുന്നത് നല്ലതെന്നു മാത്രമല്ല, അതായിരിക്കും ശരിയും. അൾത്താരയിൽ ജോലി നിർവഹിക്കുന്നവർക്ക് അൾത്താരകൊണ്ട് ജീവിക്കാമെന്ന ബൈബിൾ വാക്യത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ (1 തിമോ. 5:17-18/ കൊറി. 9:5,6; ആവ. 25:4), കുർബ്ബാനപ്പണത്തെ നീതികരിക്കാമെങ്കിലും, പൗരോഹിതർക്കു ശമ്പളം നൽകുന്ന

അഡ്വ. ഇന്ദുലേഖയ്ക്ക് ജോസഫ് പുലിക്കുന്നേലിന്റെ വിജയാശംസ!

[പുത്താർ നിയോജകമണ്ഡലത്തിൽ സ്വതന്ത്രസ്ഥാനാർത്ഥിയായി മത്സരിക്കുന്ന അഡ്വ. ഇന്ദുലേഖയ്ക്ക് പുലിക്കുന്നേൽ സാർ എഴുതിയ കത്ത്.]

പ്രിയപ്പെട്ട ഇന്ദുലേഖേ,

ഞാൻ പുത്താർ നിയോജകമണ്ഡലത്തിലെ ഒരു വോട്ടർ. എങ്കിലും ഇന്ദുലേഖയുടെ വിജയത്തിന് എല്ലാ മംഗളങ്ങളും ആശംസിക്കുന്നു!

ചർച്ച് ആക്ട് നടപ്പിലാക്കേണ്ടത് ഇവിടുത്തെ കത്തോലിക്കരുടെ അടിയന്തിരമായ ഒരു ആവശ്യമാണ്. ഇന്നത്തെ രാഷ്ട്രീയത്തിൽ തിരഞ്ഞെടുപ്പിൽ വിജയിക്കുക എന്നത് അത്ര എളുപ്പമല്ല. എങ്കിലും പരിശ്രമിക്കുന്നത് നല്ലതാണ്. എല്ലാ ആശംസകളും നേരുന്നു.

എനിക്ക് ഇപ്പോൾ യാത്ര ചെയ്യാൻ ഒരു നിർവാഹവുമില്ല.

എന്റെ മംഗളാശംസകൾ!

സ്നേഹപൂർവ്വം

ജോസഫ് പുലിക്കുന്നേൽ

സ്ഥിതിക്ക് വൈദികർ ചെയ്യേണ്ട കർമ്മങ്ങളൊന്നിനോടും പണഞ്ഞെ ബന്ധപ്പെടുത്താതിരിക്കുന്നതുതന്നെയാണു ശരി. ശമ്പളവും, ആഡംബരജീവിതത്തിനുള്ളതാകരുത്. ശമ്പളമില്ലാതെയും വരുമാനം കുറവുമായിരുന്ന കാലത്ത്, കുർബാനപ്പണവുമായി വരുന്നവരെ വൈദികർ മത്സരിച്ച് കാത്തിരുന്നതും, പാട്ടു കുർബാനപോലെ ആഘോഷത്തോതനുസരിച്ചു തുക കൂട്ടിയിരുന്നതുമൊക്കെ, കുർബാനയുടെ പാവനതയ്ക്കു ചേരുന്നായിരുന്നില്ലല്ലോ.

യേശുവിന്റെ അന്ത്യഅത്താഴത്തിന്റെ ഓർമ്മയാചരണം ബലിയായും പുരോഹിതാവകാശവുമായല്ല; മറിച്ച്, യേശു ചെയ്തതുപോലെ, ദൈവപിതാവിനോടുള്ള കൃതജ്ഞതാപ്രകാശനമായിട്ടാണു നടത്തേണ്ടത്. മനുഷ്യർക്കുവേണ്ടി സജീവിതം പങ്കുവച്ച ത്യാഗമുർത്തിയായ യേശുവിന്റെ ഓർമ്മപുതുകലിലൂടെ, ദൈവപിതാവിന് നന്ദിയും സ്തുതിയും അർപ്പിക്കാനും കുരിശുകൾ വഹിക്കാനാവശ്യമായ ശക്തിയാർജ്ജിക്കാനും, സാഹോദര്യബോധത്തിലും സേവനമനോഭാവത്തിലും

പങ്കുവയ്ക്കലിലും വളരാനുമാണ് മനുഷ്യർക്കു കഴിയേണ്ടത് എന്ന് ആവർത്തിക്കട്ടെ.

ഫോൺ: 9496423443

-ബൈബിൾ പാണ്ഡിത്യവും മൗലികചിന്തയും ഒന്നുചേർന്ന ഡോ. (ഫാ.) ജെ. വലിയമംഗലത്തിന്റെ ഈ പഠനം, യേശുവിന്റെ പൗരോഹിത്യത്തെക്കുറിച്ചും അന്ത്യ അത്താഴത്തെക്കുറിച്ചും ബലിയെക്കുറിച്ചും അതിന്റെ യെല്ലാം അടിസ്ഥാനത്തിലുള്ള കുർബാനയെന്ന ബലിയർപ്പണത്തെക്കുറിച്ചുമെല്ലാമുള്ള വ്യവസ്ഥാപിത കാഴ്ചപ്പാടുകളെ വിപ്ലവാത്മകമായി തിരുത്തിക്കുറിക്കുന്ന ഒന്നായി അനുഭവപ്പെടുന്നു. ഇതെല്ലാം സംബന്ധിച്ചുള്ള സഭാദർശനത്തെ ഏറ്റം സമ്യക്കായി അവതരിപ്പിച്ച ബഹു. സിപ്രിയൻ ഇല്ലിക്കുമുറിയച്ചന്റെ ദീർഘലേഖനത്തിലെ താത്ത്വികനിലപാടുകളെ പൂരിപ്പിക്കുകയും, അതിൽ അന്തർഭവിച്ചിരുന്ന വൈരുദ്ധ്യങ്ങളെയും അവ്യക്തതകളെയും പരിഹരിക്കുകയുംചെയ്തിരിക്കുന്ന ഒന്നായിക്കൂടി ഈ ലേഖനത്തെ കാണാമെന്നു തോന്നുന്നു.

ആശയപരമായി കേരളസഭയിൽ പുതിയൊരു ദിശാബോധത്തിനു തുടക്കംകുറിച്ചിരിക്കുന്ന ഈ ലേഖനത്തോടു പ്രതികരിച്ചുള്ള ലേഖനങ്ങൾ ക്ഷണിക്കുന്നു.

- എഡിറ്റർ.

ഒരു മതത്തിന്റെ നാശവഴി!

സോണി ജോസ്

[റവ. ജോസഫ് മനയ്ക്കൽ എഴുതിയ സമാനമായൊരു 'നാശവഴി', 2012 ജൂൺ ലക്കം 'സത്യജാല' (പേജ്-20)യിൽ പ്രസിദ്ധീകരിച്ചിരുന്നു. ശ്രീ സോണി ജോസ് എഴുതിയ ഈ നാശവഴി അല്പംകൂടി വിപുലമായതിനാൽ, ഒരു ചരിത്രരേഖയെന്ന നിലയിൽ ഇതു വായനക്കാർക്കു കൂടുതൽ പ്രയോജനപ്പെട്ടേക്കാം എന്നു കരുതുന്നു. ഇത് 2 ലക്കങ്ങളിലായി പ്രസിദ്ധീകരിക്കുന്നു.]

- 1) BC 7-നും BC 2-നും ഇടയിൽ യേശുക്രിസ്തു ജനിച്ചു.
- 2) AD 26-നും 36-നും ഇടയിൽ യേശുക്രിസ്തു സുവിശേഷം പ്രസംഗിച്ചു. ശിഷ്യന്മാരെ തിരഞ്ഞെടുത്തു. അവർ പത്രോസ് (ശീമോൻ), അന്ത്രയോസ്, യാക്കോബ്, യോഹന്നാൻ, ഫിലിപ്പോസ്, ബർത്തലോമിയ, മത്തായി, തോമസ്, യാക്കോബ്, പിരിവുകാരനായ ശിമയോൻ, യൂദാ, യൂദാസ് സ്കറിയാത്താ (പിന്നീട്, യേശുവിനെ ഒറ്റിക്കൊടുത്ത യൂദാസിനു പകരമായി മത്തിയാസിനെ അപ്പസ്തോലനായി ശിഷ്യന്മാർ തിരഞ്ഞെടുത്തു). അങ്ങനെ യേശു തന്നിൽ വിശ്വസിക്കുന്നവരുടെ ദൈവിക സ്നേഹക്കൂട്ടായ്മ സ്ഥാപിച്ചു.
- 3) AD 26-നും 36-നും ഇടയിൽ യേശു കൊല്ലപ്പെടുകയും ഉയിർത്തെഴുന്നേൽക്കുകയും തുടർന്ന് നാല്പതുദിവസത്തോളം അവിടെത്തെ ശിഷ്യന്മാർക്കുവേണ്ട തെളിവുകൾ നൽകിക്കൊണ്ട് ജീവിക്കുന്നവനായി പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ട് അവരെ പഠിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. താൻ സ്വർഗ്ഗത്തിൽനിന്നു ദൈവശക്തിയെ അയയ്ക്കുമെന്നും അതു പ്രാപിച്ചശേഷം തന്റെ ശിഷ്യന്മാർ ലോകമെങ്ങുംപോയി സുവിശേഷം അറിയിക്കണമെന്നും നിർദ്ദേശിച്ചു. തന്നിൽ വിശ്വസിക്കുന്നവരെ ശിഷ്യപ്പെടുത്തണമെന്നും താൻ മടങ്ങിവരുമെന്നും അറിയിച്ച്, അവർ നോക്കിനിൽക്കേ യേശു സ്വർഗ്ഗാരോഹണം ചെയ്തു.
- 4) AD 25-37 കാലഘട്ടത്തിൽ യഹൂദരെ ഭയപ്പെട്ട് ജറുശലേമിൽ ഒരു ഭവനത്തിൽ കുടിയിരുന്ന ശിഷ്യരിലേക്കും അവരോടൊപ്പം ഉണ്ടായിരുന്ന വരിലേക്കും സ്വർഗ്ഗത്തിൽനിന്നു ദൈവശക്തിയായ (സഹായകനായ) പരിശുദ്ധാത്മാവ് വലിയ ശബ്ദത്തോടെ കടന്നു വന്നു!! ആകാശത്തു നിന്നും കടന്നുവന്ന വലിയശബ്ദം കേട്ട് ഓടി

വന്ന ജനക്കൂട്ടത്തോട്, പത്രോസ് മറ്റു പതിനൊന്നു പേരോടും ഒരുമിച്ചുചേർന്നുനിന്നുകൊണ്ട് യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ പരിശുദ്ധാത്മാവ് പറഞ്ഞ കാര്യം അറിയിച്ചു. ആ ദിവസം മൂവായിരത്തോളം ആളുകൾ മാനസാന്തരപ്പെട്ട് യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ നാമത്തിൽ സ്നാനപ്പെട്ട് പാപമോചനം നേടി, പരിശുദ്ധാത്മാവിനെ പ്രാപിച്ച് ദൈവരാജ്യത്തിൽ അംഗങ്ങളായി!! അങ്ങനെ, ആദിമസഭ രൂപം കൊണ്ടു.

- 5) AD 37-60 കാലഘട്ടത്തിൽ റോമാ സാമ്രാജ്യം, ആഫ്രിക്ക, ഇന്ത്യ എന്നിവിടങ്ങളിൽ അപ്പസ്തോലന്മാർ സുവിശേഷം അറിയിക്കുകയും, യേശുവിൽ വിശ്വസിച്ച, ഏകദൈവത്തെ ആത്മാവിലും സത്യത്തിലും ആരാധിക്കുന്നവരുടെ സ്നേഹക്കൂട്ടായ്മ കൾ സ്ഥാപിക്കുകയുംചെയ്തു. യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ ആത്മാവിനാൽ നയിക്കപ്പെട്ട ഒരേ ഹൃദയത്തോടെയുള്ള വിശ്വാസികളുടെ സമൂഹങ്ങൾ അവിടെല്ലാം അതിവേഗം വളർന്നു. തങ്ങൾക്കുള്ളവയെല്ലാം വിശ്വാസികളുടെ പൊതുവകയെന്ന് അവർ കരുതി!!
- 6) AD 40-ൽ യേശുക്രിസ്തുവിൽ വിശ്വസിക്കുന്നവരെ യഹൂദർ പള്ളിക്കു പുറത്താക്കിയും സാമൂഹികമായി ബഹിഷ്കരിച്ചും പീഡിപ്പിക്കാൻ തുടങ്ങി.
- 7) AD 45-65 കാലയളവിൽ യഹൂദ നേതാവായിരുന്ന സാവൂൾ മാനസാന്തരപ്പെട്ട് സഭയിൽചേർന്നു. യഹൂദരല്ലാത്ത വിജാതീയരോട് യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ സുവിശേഷം അറിയിച്ച് വിശ്വാസികളുടെ അനേകം കൂട്ടായ്മകൾ അവർക്കിടയിൽ സ്ഥാപിച്ചു.
- 8) AD 50 മുതൽ 312 വരെ ക്രിസ്തുവിശ്വാസികൾ റോമൻ ചക്രവർത്തിമാരായും യഹൂദമതനേതാക്കളായും ക്രൂരമായി പീഡിപ്പിക്കപ്പെട്ടു.
- 9) AD 312-ൽ ക്രിസ്തുവിശ്വാസികൾക്ക് രാഷ്ട്രീയസ്വാതന്ത്ര്യം ലഭിക്കുന്നു! റോമൻ ചക്രവർത്തി

കോൺസ്റ്റന്റൈൻ തനിക്കു യുദ്ധത്തിൽ വിജയം നേടിത്തന്നത് ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ ദൈവമായിരുന്നുവെന്നു വിശ്വസിച്ചു. ക്രിസ്തു വിശ്വാസികളുടെ കൂടെ തന്റെ അനുയായികളോടൊപ്പം ചേരുന്നു. തുടർന്ന്, അദ്ദേഹം ക്രിസ്തുവിൽ വിശ്വസിക്കുന്നവരുടെ കൂട്ടായ്മകൾ തന്റെ സാമ്രാജ്യം കേന്ദ്രമാക്കി പ്രവർത്തിപ്പിക്കാനുള്ള ശ്രമങ്ങൾ തുടങ്ങി!

- 10) AD 315-ൽ മരിച്ചവർക്കായുള്ള പ്രാർത്ഥന റോമാ സാമ്രാജ്യത്തിലുള്ള ക്രിസ്ത്യാനികൾക്കിടയിൽ ആരംഭിച്ചു.
- 11) AD 317-ൽ റോമാ സാമ്രാജ്യത്തിലുള്ള ക്രിസ്ത്യാനികൾ കുരിശുരൂപം സ്ഥാപിച്ചുതുടങ്ങി.
- 12) AD 320-ൽ ആരാധനയ്ക്കായി മെഴുകുതിരി കത്തിക്കുന്ന രീതി ആരംഭിച്ചു.
- 13) AD 325-ൽ റോമൻ ചക്രവർത്തി കോൺസ്റ്റന്റൈൻ ലോകത്തിന്റെ പല ഭാഗത്തുനിന്നും സ്വതന്ത്ര ക്രിസ്തീയ കൂട്ടായ്മകൾ നയിക്കുന്ന 1800 മുപ്പന്മാരെ റോമിലേക്കു വിളിച്ചുവരുത്തി, തന്റെ കൊട്ടാരത്തിൽ അവരുടെ ആദ്യ സുന്നഹദോസ് കൂടി. അവിടെവെച്ച് ബിഷപ്പുമാരെയും അവർക്ക് റോമിൽ ഒരു തലവനെയും തിരഞ്ഞെടുത്തു വാഴിച്ചു. രാജകൊട്ടാരം അവർ തിരഞ്ഞെടുത്ത റോമിലെ നേതാവിനു രാജാവ് സമ്മാനിച്ചു!! അങ്ങനെ, റോമിൽനിന്ന് സഭയുടെ ഭരണം തുടങ്ങി; ക്രിസ്തുമതം നിർമ്മിക്കപ്പെട്ടു. ഹൈരാർക്കിക്കൽ ഭരണമുള്ള ക്രിസ്തുമതം നിലവിൽ വന്നു. റോമൻ സൈന്യം വേണ്ടതായ ഒത്താശകൾ ചെയ്തുകൊടുത്തു.
- 14) AD 325-326-കളിൽ രാജാവിന്റെയും റോമിലുള്ള ക്രിസ്തുമതനേതാവിന്റെയും (മാർപ്പാപ്പാ) മറ്റു പുരോഹിതരുടെയും നേതൃത്വത്തിൽ, ക്രിസ്തു മതത്തിനുള്ളിലുള്ള നിർമ്മാണം ആരംഭിച്ചു!! ദൈവത്തെ സംബന്ധിച്ച് തിരുവചനത്തിൽ എഴുതപ്പെടാത്ത 'ത്രിത്വം' എന്ന വാക്ക്, തെർത്തുല്ല്യൻ ഉണ്ടാക്കിയ വികലതയോളമുള്ള അടിസ്ഥാനത്തിൽ, ഔദ്യോഗികമായി കോൺസ്റ്റന്റൈൻ ചക്രവർത്തിയുടെ അദ്ധ്യക്ഷതയിൽ നടത്തിയ നിഖ്യാകൗൺസിലിൽ റോമൻ കത്തോലിക്കാസഭ അംഗീകരിച്ചു!! (The American Peoples Encyclopedia 1975).
- 15) AD 350-ൽ ജൂലിയൻ മാർപ്പാപ്പ റോമൻ സൂര്യ ദേവന്റെ ജന്മദിനമായ ഡിസംബർ 25, യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ ജന്മദിനം എന്നു പ്രഖ്യാപിച്ച് ക്രിസ്തുമസ് ദിനാചരണം തുടങ്ങി !! സൂര്യദേവന്റെ നക്ഷത്രവും മരവും ആഘോഷത്തിൽ ചേർത്തു!
- 16) AD 375-ൽ മാലാഖമാരുടെയും മരിച്ച വിശുദ്ധന്മാരുടെയും മാതാവിന്റെയും ഉണ്ണിയേശുവിന്റെയും ചിത്രങ്ങളും പ്രതിമകളും നിർമ്മിച്ച് വണങ്ങാൻ ആരംഭിച്ചു.

- 17) AD 381-ൽ കുസ്തന്തിനോസിലെ സുന്നഹദോസിൽ 'ദൈവത്തിൽ മൂന്നാളത്വം' എന്ന 'ത്രിത്വ തിയോളജി' റോമൻകത്തോലിക്കാസഭ ഔദ്യോഗികവിശ്വാസസത്യമായി പ്രഖ്യാപിച്ചു!! (The American Peoples Encyclopedia 1975). അങ്ങനെ, 'യേശുവിൽ യഹോവയായ ദൈവം' എന്നതുമാറ്റി പകരം, 'യേശു ത്രിത്വത്തിലെ രണ്ടാമത്തെ ദൈവം' എന്നു പഠിപ്പിച്ചുതുടങ്ങി!!
- 18) AD 394-ൽ ബലിയർപ്പണം ഒരു നിത്യാചാരമാക്കി.
- 19) AD 431-ൽ വി. മറിയത്തെ 'ദൈവമാതാവ്' എന്ന് വിളിച്ചു! കോൺസ്റ്റന്റൈൻ ചക്രവർത്തി കൊണ്ടുവന്ന തെർത്തുല്യന്റെ 'ത്രിത്വ തിയോളജി' തന്നെയായിരുന്നു ഇതിനായും ഉപയോഗിച്ചത്!
- 20) AD 500-ൽ പുരോഹിതന്മാർ പ്രത്യേക വസ്ത്രം ധരിക്കുവാൻ ആരംഭിച്ചു .
- 21) AD 526-ൽ അന്ത്യകുദാശ ആരംഭിച്ചു.
- 22) AD 593-ൽ ശുദ്ധീകരണസ്ഥലത്തെക്കുറിച്ച് പഠിപ്പിക്കുവാൻ ആരംഭിച്ചു (മരിക്കുന്ന ക്രിസ്ത്യാനികളെല്ലാം നേരെ 'ചെറിയ നരകത്തിൽ' ചെല്ലുന്നു എന്ന വിശ്വാസം).
- 23) AD 600-ൽ ആരാധനയിൽ ലത്തീൻ ഭാഷ നിർബന്ധമാക്കുന്നു.
- 24) AD 600-ൽ മറിയം, മാലാഖമാർ, മരിച്ച വിശുദ്ധന്മാർ എന്നിവരോട് പ്രാർഥിക്കുവാൻ ആരംഭിച്ചു .
- 25) AD 610-ൽ ബോണിഫസ് 3-ാമൻ ആദ്യമായി 'പോപ്പ്' എന്ന് വിളിക്കപ്പെട്ടു .
- 26) AD 709-ൽ മാർപാപ്പയുടെ പാദം മുത്തുന്ന പതിവ് ആരംഭിച്ചു.
- 27) AD 786-ൽ കുരിശ്, തിരുസ്വരൂപങ്ങൾ, തിരുശേഷിപ്പുകൾ എന്നിവയെ ആരാധിക്കുന്നത് ഔദ്യോഗികമായി അംഗീകരിച്ചു .
- 28) AD 850-ൽ ഹന്നാൻ ജലം, വിശുദ്ധ തൈലം എന്നിവ പുരോഹിതന്മാർ വാഴ്ത്തിക്കൊടുക്കുന്ന പതിവ് ആരംഭിച്ചു.
- 29) AD 890-ൽ യൗസേപ്പ് പിതാവിനെ വണങ്ങുവാൻ ആരംഭിച്ചു.
- 30) AD 927-ൽ കർദ്ദിനാൾസംഘം ആരംഭിച്ചു.
- 31) AD 998-ൽ നോമ്പും വെള്ളിയാഴ്ച ഉപവാസവും ആരംഭിച്ചു.
- 32) AD 11-ാം നൂറ്റാണ്ടിൽ കുർബാന ബലിയർപ്പണമായി രൂപാന്തരപ്പെടുകയും അതിൽ പങ്കു കൊള്ളുന്നത് നിർബന്ധമാക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

(തുടരും)

ദൈവനിഷേധവും ഈശ്വരാനുഭവവും

സക്കറിയാസ് നെടുങ്കനാൽ

ദൈവനിഷേധികളുടെ എണ്ണം ഫെയ്സ്ബുക്കിൽ മാത്രമല്ല, നാട്ടിലും കൂടി ക്ഷോഭിക്കുന്നു. നിരീശ്വരവാദികളുടെ പല ശുപ്തകൾതന്നെയാണ്. സ്വന്തം വാക്യങ്ങളും ഉദ്ധരണികളുംകൊണ്ട് (പലരും അവരുടെ ഉള്ളി ലിരുപ്പ് വ്യക്തമാക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്നുണ്ട്. അവയിൽ സമകാലികമായ ചിലത് പേരുവയ്ക്കാതെ താഴെ ചേർക്കുന്നു:

‘നീ വിശ്വസിക്കുന്ന ശക്തി നിന്നെ രക്ഷിക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ ഇനിയുമതിനെ നീ പേറണോ?’

‘ആരാണ് ദൈവം? ക്ഷേത്രമുറ്റത്ത് പൊട്ടിത്തെറിച്ചവർ അലറിവിളിക്കുമ്പോഴും ശ്രീകോവിലിന്റെ ഇരുട്ടുമറയിൽ ഒളിഞ്ഞിരിക്കുന്ന കല്പ്രതിമയോ?’

‘പൂരം കാണാൻ പോയ അച്ഛനിയും വന്നില്ല... കമ്പക്കെട്ട് കഴിഞ്ഞപ്പോൾ, ദൈവങ്ങളെല്ലാം നിശ്ശബ്ദ!’

‘ആ രാത്രി അച്ഛൻ മോർച്ചറിയിലും, ദൈവം ശ്രീകോവിലിലും പള്ളിയുറങ്ങി!’

‘അറിയില്ല എന്നു പറയാൻ ധൈര്യമില്ലാത്തവർ പകരം ഉപയോഗിക്കുന്ന വാക്കാണ് ദൈവം.’

‘ആനയ്ക്കു മദം കൊടുക്കുന്നത് പ്രകൃതിയാണ്. മതമാകട്ടെ, പ്രകൃതിവിരുദ്ധമായ മദമാണ്. അതു മനുഷ്യപ്രകൃതിയിലെ വികൃതചിന്തകളുടെ ഉല്പന്നമാണ്.’

‘നിങ്ങൾക്ക് ദൈവത്തെ വിലക്കാം. എന്നാൽ എല്ലാവരും അത് വാങ്ങണമെന്ന് നിർബന്ധമുണ്ട്.’

"Be an atheist, be a humanist."

"If one says, 'God speaks to me', either he's lying or he's schizophrenic."

പ്രകൃതിശക്തികളുടെയെല്ലാംപിന്നിൽ അമാനുഷികമായ എന്തോ പ്രതിഷ്ഠിച്ചിട്ട്, സ്തുതിയും പുജയും ബലിയുമൊക്കെയായി അതിനെ പ്രീതിപ്പെടുത്താൻ ശ്രമിക്കുന്നതിലെ

വിഡ്ഢിത്തത്തെയാണ് മേൽക്കുറിച്ച പ്രതികരണങ്ങൾ നിന്ദിച്ചുതള്ളുന്നത്. എന്നാൽ ഇവരൊന്നും ദൈവമെന്ന സങ്കല്പത്തെ തള്ളി പുറയുകയല്ല ചെയ്യുന്നത്. യുക്തിവാദികളും നിരീശ്വരവാദികളുംപോലും വിമർശിക്കുന്നത് അനാശാസ്യങ്ങളിലേക്കു നയിക്കുന്ന തെറ്റായ ദൈവസങ്കല്പങ്ങളെയാണ്. ദൈവസങ്കല്പം ബാലിശവും സ്വാർഥപരവും ആകുമ്പോഴാണ് മനുഷ്യൻ വഴിതെറ്റുന്നത്. അത്തരം ദൈവത്തെ നിരാകരിച്ചവരാണ് മുഖ്യധാരയിലുള്ള ശാസ്ത്രജ്ഞരെല്ലാംതന്നെ. സ്റ്റീവൻ ഹോക്കിംഗിനെപ്പോലെ കടുത്ത നിരീശ്വരവാദികൾ ഉണ്ടെങ്കിലും മിക്ക ശാസ്ത്രപ്രതിഭകളും അനാചാരങ്ങളുടെ ബലഹീനതകളിൽ ആണ്ടുപോകാത്ത ഒരീശ്വരസങ്കല്പത്തെ ഉള്ളിൽ കൊണ്ടുനടക്കുന്നുണ്ട്. ആ ദൈവം മനുഷ്യന്റെ വ്യക്തിപരമായ വ്യാപാരങ്ങളിൽ ഇടപെടാതെ, പ്രപഞ്ചത്തിന്റെ അനുദിന നടത്തിപ്പ് അതിന്റെ അടിസ്ഥാനനിയമങ്ങൾക്കു വിട്ടുകൊടുക്കുന്ന ഒരമൂർത്ത ശക്തിയാണ്. ഈ ശക്തിയുമായി മനുഷ്യൻ ഹൃദയംകൊണ്ട് സമ്പർക്കം പുലർത്താം. ഇവിടെ ഹൃദയമെന്ന് പറയുന്നതാകട്ടെ, ഓരോ മനുഷ്യനിലും വികസിച്ചുവരേണ്ട, ചിന്താശക്തിയും പ്രപഞ്ചാഭിമുഖ്യവും ഒന്നുചേരുമ്പോഴുണ്ടാകുന്ന, ആന്തരികതയാണ്. എത്രമാത്രം അറിവുണ്ടായാലും ജീവനെയും അതിനെ നിലനിർത്തുന്ന പ്രപഞ്ചസംവിധാനത്തെയും സമഭാവനയോടെ കാണാനാകുന്നില്ലെങ്കിൽ, സ്നേഹമെന്തെന്ന് അനുഭവിച്ചറിയാനാകുന്നില്ലെങ്കിൽ, ഇത്തരമൊരു ഈശ്വരസങ്കല്പം സാധ്യമല്ല. എത്ര വലിയ ശാസ്ത്ര വിജ്ഞാനത്തിനും അപ്പുറത്താണ് ആ ഈശ്വരാനുഭവം.

‘ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്ന ദൈവം അരുപിയാണ്, സർവ്വവ്യാപിയാണ്, പരിപൂർണ്ണമാണ്, സകല ചരാചരത്തെയും അതാക്കിത്തീർക്കുന്ന ചൈതന്യമാണ്. അത് ഒന്നിനെയും സൃഷ്ടിക്കുന്നില്ല, രക്ഷിക്കുന്നില്ല; രോഗങ്ങൾ കൊടുക്കുന്നില്ല, സുഖപ്പെടുത്തുന്നില്ല; പരീക്ഷണങ്ങൾ നടത്തുന്നില്ല, കൈക്കൂലി വാങ്ങി കുറുന്നില്ല, മധ്യസ്ഥരെ നിയോഗിക്കുന്നില്ല, സ്വർഗ്ഗത്തിൽ കൊണ്ടുപോകുന്നില്ല, നരകത്തിൽ തള്ളുന്നില്ല; ആരുടെയും കാര്യങ്ങളിൽ നേരിട്ട് ഇടപെടുന്നില്ല.

എന്റെ സുഹൃത്ത് തോമസ് പെരുമ്പള്ളിൽ സംക്ഷിപ്തമായി ഒരിക്കൽ കുറിച്ചത് ഇങ്ങനെ: ‘ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്ന ദൈവം അരുപിയാണ്, സർവ്വവ്യാപിയാണ്, പരിപൂർണ്ണമാണ്, സകല ചരാചരത്തെയും അതാക്കിത്തീർക്കുന്ന ചൈതന്യമാണ്. അത് ഒന്നിനെയും സൃഷ്ടിക്കുന്നില്ല, രക്ഷിക്കുന്നില്ല;

ആത്മയോഗ് ജ്ഞാനനടപടികൾ

എസ്.ജെ അനന്ത്

ലോകമെങ്ങും അറിയപ്പെടുന്ന ഒരു ബൈബിൾ ഉപമയുണ്ട് - ധൂർത്തപുത്രന്റെ കഥ.

അർഥവത്തായ ഒരു ആത്മോപദേശമാണത്. സായുജ്യത്തിലേക്കുള്ള എട്ടുപടികൾ അതിലുണ്ട്. തന്റെ ഉണ്മ ആത്മാവാണെന്നും ആത്മാവ് പ്രകാശമാണെന്നും, ഞാൻ പ്രകാശത്തിലാകയാൽ, ആ പ്രകാശം എന്നിലാകയാൽ ഞാൻ പ്രകാശമാണെന്നും അറിയാതെ പ്രകാശത്തിനു പുറംതിരിഞ്ഞപ്പോൾ മുമ്പിൽകണ്ട നിഴലിന്റെ ഇരുട്ടിൽ അകപ്പെട്ട് ആന്തരികഅസ്വസ്ഥതയിലും അസന്തുഷ്ടിയിലും കഴിയുന്ന ആളിന്റെ മാനസിക അവസ്ഥയാണ് ധൂർത്തപുത്ര കഥ.

പ്രകാശത്തിനു പുറംതിരിഞ്ഞ് നടന്നുനീങ്ങിയപ്പോൾ നിഴലിനു നീളവും വ്യാസവും വർദ്ധിച്ച് ആകെ അസ്വകാരമായി. അങ്ങനെ ചെന്നകപ്പെട്ടത് കുരിശുട്ടിൽ അഥവാ ചെളിക്കുണ്ടിൽ. ഇനി തിരികെ തന്റെ സഹജാവസ്ഥയെ പ്രാപിക്കാൻ എട്ടുപടികൾ കയറണം.

1. അറിയുക

ഒരുനാൾ ധൂർത്തപുത്രനു ബോധോദയമുണ്ടായി. അതായത്, താൻ ഇവിടെ ഇങ്ങനെ കിടന്നു നരകിക്കേണ്ടവനല്ലെന്നും, തന്റെ സഹജാവസ്ഥയിലേക്കെന്നു തിരിഞ്ഞാൽ മതിയെന്നും.

ഞാൻ പിതാവിന്റെ ഭവനത്തിൽ പിതാവുമൊത്ത് പ്രകാശത്തിൽ, പ്രകാശമായി, കഴിഞ്ഞവനാണ്. ഞാനാണ് അവിടംവിട്ട് തലതിരിഞ്ഞു നടന്നതും ഇവിടങ്ങളെ ആയതും. അവൻ പിടഞ്ഞെണ്ണിറ്റു.

2. അഭിമുഖമാകുക (തിരിയുക)

തന്റെ സ്വാതന്ത്ര്യത്തിനു നേരെ അവൻ തിരിഞ്ഞ നിമിഷം നിഴൽ പിന്നിലായി; വന്ന ഇടവും പ്രകാശവും അതാ

അങ്ങകലെ! ഇപ്പോൾ ഞാൻ ഇങ്ങിവിടെ, പ്രകാശം അങ്ങവിടെ. ഇതാണ് ദൈതാവസ്ഥ. ഇപ്പോഴും എന്റെ പിന്നിൽ നീണ്ട നിഴൽ ഉണ്ട്. വെളിച്ചത്തിൽനിന്ന് വളരെ അകലം ആയതിനാൽ നിഴലിനു നീളവും കൂടുതലാണ്. ഇനി ആ കുരിശുട്ടിലേക്കു തിരിയുന്ന പ്രശ്നമില്ല. എനിക്ക് ഇവിടം വിടണം.

3. അകലുക

കുരിശുട്ടിൽനിന്ന് അഥവാ ചെളിക്കുഴിയിൽനിന്ന്, കര കയറണം. കുഴിയിൽനിന്ന് അകന്നാലും, ചേറിന്റെ മണവും നിറവും എന്നിൽ അവശേഷിക്കും. അതെല്ലാം കഴുകി വൃത്തിവരുത്തിവേണം പ്രകാശത്തിലേക്ക് അടുക്കാൻ. പരമാനന്ദത്തിന്റെ കൊടുമുടി കയറാൻ ഒരുങ്ങുന്നവർ പഴയ മനുഷ്യനെ ഉരിഞ്ഞുമാറ്റിവേണം അതിനൊരുവെടാൻ എന്ന് ആചാര്യന്മാരെല്ലാം പറഞ്ഞുവെച്ചിട്ടുണ്ട്.

4. അടുക്കുക

സാധന, സാമ്രാജ്യം, തപസ്സ്, സമർപ്പണം എന്നിവയിലൂടെ സത്യത്തോട്/വെളിച്ചത്തോട് അടുക്കുക എന്നതാണ് അടുത്ത പടി. ഇവിടെയാണ് പ്രലോഭനങ്ങളും പ്രതികൂല സാഹചര്യങ്ങളും നമ്മെ പുറകോട്ടു വലിക്കുക. ഇവിടെയാണ് പൗലോസാചാര്യന്റെ വാക്കുകൾ ഓർക്കേണ്ടത്: 'നീങ്ങൾ ജാഗരൂകരായിരിക്കുവിൻ, വിശ്വാസത്തിൽ ഉറച്ചു നിൽക്കുവിൻ, പൗരുഷവും കരുത്തുമുള്ളവരായിരിക്കുവിൻ....' (be alert, be firm in faith, be brave, be

രോഗങ്ങൾ കൊടുക്കുന്നില്ല, സുഖപ്പെടുത്തുന്നില്ല; പരീക്ഷണങ്ങൾ നടത്തുന്നില്ല, കൈക്കൂലി വാങ്ങിക്കുന്നില്ല, മധ്യസ്ഥരെ നിയോഗിക്കുന്നില്ല, സ്വർഗ്ഗത്തിൽ കൊണ്ടുപോകുന്നില്ല, നരകത്തിൽ തള്ളുന്നില്ല; ആരുടെയും കാര്യങ്ങളിൽ നേരിട്ട് ഇടപെടുന്നില്ല. എന്നിലും അപരനിലും ഓരോന്നിലുമുള്ള ഈ ചൈതന്യം എന്നും ഉണ്ടായിരുന്നു. അതിന് ആദ്യമോ അന്ത്യമോ ഇല്ല. അത് പ്രപഞ്ചം മുഴുവൻ നിറഞ്ഞു നില്ക്കുന്നു. അതുതന്നെയാണ് പ്രപഞ്ചം. അതിലായിരിക്കുന്നതുവഴി ഞാനും അതാണ്.'

സ്റ്റീവൻ ഹോക്കിങ്ങിന്റെ വിശ്വവിഖ്യാതമായ 'A Brief History of Time' എന്ന പുസ്തകത്തിന് ഒരു ചെറിയ അവതാരിക എഴുതിയത് കാൾ സാഗൻ (Carl Sagan) ആണ്. അസ്തിത്വമുള്ളതെല്ലാം ദൈവത്തിന്റെ ഒത്താശയില്ലാതെ തനിയെ ഉണ്ടായി നിലനില്ക്കുന്നു എന്നു പറയുന്ന ഹോക്കിങ്ങിന്റെ കൃതിയെക്കുറിച്ച് സാഗൻ പറഞ്ഞുനിർത്തുന്നത്, രസകരമായ ഒരു

വ്യാജോക്തി (irony) യോടെയാണ്. മലയാളത്തിലാക്കിയാൽ അതിന്റെ ഭംഗി നഷ്ടപ്പെടും. "This is also a book about God . . . or perhaps about the absence of God. The word God fills these pages. Hawking embarks on a quest to answer Einstein's famous question about whether God had any choice in creating the universe. Hawking is attempting, as he explicitly states, to understand the mind of God. And this makes all the more unexpected the conclusion of the effort, at least so far: a universe with no edge in space, no beginning or end in time, and [with] nothing for a Creator to do."

ദൈവത്തെപ്പറ്റി സ്രഷ്ടാവെന്നോ പരിപാലകനെന്നോ ഉള്ള നിലയിൽ ചിന്തിക്കുമ്പോൾ, ദൈവാസ്തിത്വം മനുഷ്യയുക്തിയിൽ ഒരസ്സാദ്ധ്യതയായി പരിണമിക്കുന്നു.

ഫോൺ: 9961544169

ചെറുവാണ്ടൂർ പള്ളിയിൽ നടന്ന വ്യക്തിഹത്യാപ്രസംഗം: ചർച്ചയും കർമ്മപരിപാടികളുടെ ആലോചനയും

സ്ഥലം: ശ്രീ ജെയിംസ് കോതകുളത്തിലിന്റെ ഭവനം, ചെറുവാണ്ടൂർ

സമയം: 2016 മെയ് 28, ശനി, 2.30 pm

ബഹുമാന്യരേ,

യേശുവിന്റെ സ്നേഹപ്രചോദിതമായ വചനങ്ങൾ വിശ്വാസിസമൂഹത്തിനു വ്യാഖ്യാനിച്ചുകൊടുത്ത് പരസ്പരസ്നേഹത്തിലേക്കും കാര്യസ്ഥത്തിലേക്കും അവരെ നയിക്കാൻ നിയോഗിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന വൈദികർ, അതിനുള്ള ഭേദിയായ മദ്ബഹായിൽ കയറിനിന്ന് ഇടവകയിലെ വ്യക്തികളെ പേരെടുത്തു പറഞ്ഞും പറയാതെയും പരസ്യമായി വിമർശിക്കുകയും അവഹേളിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന പുരോഹിതധിക്കാരം ഇന്നു വ്യാപകമാണ്. അത്തരമൊരു സംഭവമാണ്, ഈ കാര്യസ്ഥവർഷത്തിൽ ചെറുവാണ്ടൂർ ഇടവകയിൽ നടന്നത് (കാണുക, പേജ്-18). കിരാതമായ ഇത്തരം നടപടികളെ യേശുവിൽ ധീരരായിനിന്നു ചെറുത്തുതോല്പിക്കേണ്ടത് ദൈവജനത്തിന്റെ ക്രൈസ്തവകടമയാണെന്നു KCRM കരുതുന്നു.

ചെറുവാണ്ടൂർ പ്രശ്നത്തിൽ എങ്ങനെ പരിഹാരം കാണാനാകുമെന്നു കൂട്ടായി ആലോചിക്കാനും ആകുടുംബത്തിനു KCRM -ന്റെ ഐക്യദാർഢ്യം പ്രഖ്യാപിക്കാനും, മെയ് മാസത്തെ ചർച്ചാപരിപാടി ശ്രീജെയിംസ് കോതകുളത്തിലിന്റെ വീട്ടിൽത്തന്നെ നടത്തുകയാണ്. എല്ലാവരെയും ഹാർദ്ദമായി സ്വാഗതം ചെയ്യുന്നു.

സ്നേഹാദരപൂർവ്വം, **കെ.കെ.ജോസ് കണ്ടത്തിൽ** (ഫോൺ:8547573730)

കാര്യപരിപാടി

അദ്ധ്യക്ഷൻ	:	ശ്രീ കെ.ജോർജ്ജ് ജോസഫ് (KCRM സംസ്ഥാന പ്രസിഡന്റ്)
ആമുഖപ്രസംഗം	:	ശ്രീ ജെയിംസ് ഐസക് കൂടമാളൂർ (ചീഫ് എഡിറ്റർ, 'നസ്രാണിദീപം' മാസിക)
മുഖ്യപ്രഭാഷണം	:	ശ്രീ മാത്തുക്കുട്ടി ജെ. കുറുപ്പള്ളി (പ്രമുഖ സീനിയർ പത്രപ്രവർത്തകൻ)
പ്രശ്നാവതരണം	:	ശ്രീമതി ആൻസമ്മ ജെയിംസ്, കോതകുളത്തിൽ
പ്രശ്നപരിഹാരത്തിനുള്ള വഴികൾ	:	
ചർച്ച നയിക്കുന്നത്	:	സർവ്വശ്രീ കെ.കെ. ജോസ് കണ്ടത്തിൽ (KCRM സംസ്ഥാന ജന: സെക്രട്ടറി), പ്രൊഫ. ഇപ്പൻ (വൈസ് പ്രസിഡന്റ്), ഷാജു ജോസ് താഴേൽ, സി.വി. സെബാസ്റ്റ്യൻ, അഡ്വ. ഇന്ദുലേഖാ ജോസഫ്, ജോർജ്ജ് മുലേച്ചാലിൽ
പൊതു ചർച്ച	:	സദസ്യർ
തീരുമാനം പ്രഖ്യാപിക്കൽ	:	ശ്രീ കെ.ജോർജ്ജ് ജോസഫ്
ആക്ഷൻ കൗൺസിൽ രൂപീകരിക്കൽ	:	ശ്രീ കെ.കെ. ജോസ് കണ്ടത്തിൽ

സമ്മേളനസ്ഥലത്തേക്കുള്ള വഴി: ഏറ്റുമാനൂർ-പാലാ റോഡിൽ, ഏറ്റുമാനൂർ ക്ഷേത്രത്തിന്റെ 'ആറാട്ട്' എതിരേൽപ്പാലം പടിഞ്ഞാറേ അറ്റത്ത് എതിർവശത്തുള്ള പേരൂർ റോഡിലൂടെ 2½ കി.മീ. ദൂരത്ത്, ചെറുവാണ്ടൂർ യൂണിവേഴ്സിറ്റി ക്യാമ്പസിനു സമീപത്താണ് കോതകുളത്തിൽ വീട്.

strong...) ഇവിടെ സാധനയ്ക്ക് വളരെ പ്രസക്തിയുണ്ട്. സാധ്യമായ ഒന്നിനെ സാധിക്കാൻവേണ്ടി സാധകർ ചെയ്യുന്ന പ്രവൃത്തിയാണ് സാധന. അതായത്, ഉൽഭവസ്ഥാനത്തേക്കു തിരികെ നടക്കുന്നതിന് സത്യാന്വേഷിക്ക് ഒരു സഞ്ചാരസഹായി. തങ്ങളിൽത്തന്നെയുള്ള ശക്തിവിശേഷങ്ങളെ പരിശീലനത്താൽ ഉജ്ജ്വലിപ്പിക്കലിന് (ഹെബ്ര. 5:14) ഈ അവസ്ഥയിൽ ഒത്തിരി പ്രാധാന്യമുണ്ട്.

5. അരികിലാകുക

പ്രതിബന്ധങ്ങളെയെല്ലാം തരണംചെയ്ത് ലക്ഷ്യസ്ഥാനത്തിനരികെ എത്തിയാൽ രക്ഷപ്പെട്ടു എന്നു പറയാം. മഹത്ജ്യോതിയിൽനിന്ന് അകന്നുപോയത് എന്റെ മനസ്സാണ്. മഹത് ജ്യോതി എന്നെ അകറ്റി മാറ്റിയതല്ല. അതിനാൽ എന്റെ തിരിച്ചുവരവിൽ യാതൊരു ഭാവഭേദവുമില്ലാതെ എന്നെ ഉൾക്കൊള്ളുന്നതാണ് ആ മഹത്ശക്തി. ധർമ്മപുത്രന്റെ കഥയിലെ പിതാവ് പുത്രനെ അത്യാഘാതത്തോടെ വാരിപ്പണർന്ന് വീടിനുള്ളിലേക്കു കൂട്ടിക്കൊണ്ടുപോയതുപോലെ മഹത്ജ്യോതിയിലേക്കു ഞാൻ പ്രവേശിക്കുന്നു. ഇപ്പോൾ ഞാൻ പ്രകാശവലയത്തിനുള്ളിലാണ്. ഞാൻ പിതാവിനരികെ, പിതാവ് എന്റെ അരികെ. ഇതല്ലേ വിശിഷ്ടാഭൈതാവസ്ഥ?

6. അകത്താകുക

ഇനി ഞാനൊന്നുമറിയേണ്ട. പിതാവ് എന്നെ വീടിനകത്തേക്കു കൂട്ടിക്കൊണ്ടുപോകും. ചുരുക്കത്തിൽ, ഞാൻ എന്റെ സഹജാവസ്ഥയെ പുൽക്കുന്നു. ഇതാണ് പരമാന

ന്ദാവസ്ഥ. ഇപ്പോൾ ഞാൻ പ്രകാശത്തിനുള്ളിൽ, പ്രകാശം എനിക്ക് ചുറ്റിലും. ഇപ്പോൾ മുന്നിലും പിന്നിലും നിഴലില്ല.

7. അതാകുക

സമ്പൂർണ്ണ വിമോചനത്തിന്റെ സുഖ സുന്ദരാവസ്ഥ!

ഇനി ഞാനും പ്രകാശവും ഒന്നാകുന്നു. പിതാവിനോട് എനിക്ക് യാതൊന്നും ചോദിക്കേണ്ടതില്ല. ഞാനും പിതാവും ഒന്ന്. ഈ ഒരവസ്ഥയെക്കുറിച്ച് സെന്റ് പോൾ പറഞ്ഞു: ഇത് കണ്ണുകൾ കാണുകയോ, ചെവികൾ കേൾക്കുകയോ മനുഷ്യമനസ്സ് ഗ്രഹിക്കുകയോ ചെയ്തിട്ടില്ല.

8. അതേകുക

ഞാൻ പ്രകാശത്തിലായാൽ/ഞാൻപ്രകാശമായാൽ, എന്നിൽനിന്നു പ്രവഹിക്കുന്നതും പ്രകാശം ദൈവവും ഞാനും ഒന്നാകുന്ന ഒരവസ്ഥയിൽ സ്നേഹം, ദയ, ക്ഷമ, വിശ്വസ്തത, സത്തോഷം, ആത്മസന്തോഷം, സൗമ്യത, നന്മ, സമാധാനം എന്നീ പുണ്യങ്ങളുടെ വിളഭുമായി മാറും, എന്റെ ജീവിതം.

ചുരുക്കത്തിൽ, ദൈവമനുഷ്യൻ ഐക്യം, പരമസത്യത്തിലേക്ക് ഒരു മടക്കയാത്ര, കേന്ദ്രത്തിലേക്ക് ഒരു കടന്നുചെല്ലലും കണ്ടുമുട്ടലും - അതാണ് ആത്മയോഗ്.

ഫോൺ:9495537822

ആളുകളെ ആടുകളാക്കുവാൻ

റവ.ഡോ.ജയിംസ് ഗുരുദാസ് - സി.എം.ഐ.

[ലേഖകന്റെ പത്രാധിപത്യത്തിൽ പ്രസിദ്ധീകരിക്കുന്ന 'സ്നേഹവാണി' ത്രൈമാസികത്തിന്റെ 2014 ജൂലൈ-സെപ്തംബർ ലക്കത്തിലെ 'മുഖവവചനമാണ് ഈ ലേഖനം.]

മനഃശാസ്ത്രത്തിലെ ഒരു ചികിത്സാവിധിയാണ് ആവർത്തിതബോധനം (Suggestion). ഒരേ കാര്യം ആവർത്തിച്ചുപറഞ്ഞു ബോധ്യപ്പെടുത്തുക. 'പറഞ്ഞു പട്ടിയാക്കുക' എന്നു കാരണവന്മാർ പറയാറില്ലേ, അതുതന്നെ. അതിന്റെ പശ്ചാത്തലകഥ അറിയാത്ത മലയാളികൾ അധികമുണ്ടാവില്ല. ആടിനെ വാങ്ങി വീട്ടിലേക്കു നടന്നുനീങ്ങിയ വൃദ്ധനെ കബളിപ്പിക്കാൻ നാലംഗ തസ്കരസംഘം ഒരു പായം പ്രയോഗിച്ചു. വൃദ്ധൻ വരുന്ന വഴിയരികിൽ നാലു പേരും പരസ്പരം അകലെയായിനിന്ന് ഒന്നിനു പിറകെ ഒന്നായി ചോദിക്കുന്നു, 'പട്ടിയെ കൊടുക്കുമോ' എന്ന്. ആദ്യത്തെ ആളോടു തട്ടിക്കയറിയ വൃദ്ധൻ നാലാമത്തെയാളുടെ ചോദ്യത്തോടെ, ദൈവമേ തനിക്കുമുള്ള പറ്റിയല്ലോ എന്ന തോന്നലോടെ ആടിനെ വഴിയിലുപേക്ഷിക്കുന്നു. തസ്കരർ ആടിനെ കൊന്നു ശാപ്പിടുകയും ചെയ്യുന്നു.

ഇടയന്മാരുടെ ആടുകൾ

ഇന്നു വൈദികരുടെ ദൃഷ്ടിയിൽ ആടുകളാണ് അല്മേനികൾ. പാപ്പായുടെയും മെത്രാന്മാരുടെയും സ്ഥാനാരോഹണവേളയിൽ മാധ്യമങ്ങളിൽ നിറഞ്ഞുനില്ക്കുന്ന വാക്കുകളെന്താണ്: "വലിയ ഇടയൻ". സാധാരണ വൈദികർ കൊച്ചിടയന്മാരാണെന്നു വ്യംഗ്യം. എങ്കിലും അവരും ഇടയർതന്നെ. തങ്ങൾ ആടുകളാണെന്ന് അധികാരികൾ ആവർത്തിച്ചു പറയുമ്പോൾ അല്മേനികൾക്ക് ബോധ്യപ്പെടുന്നു തങ്ങൾ ആടുകളാണെന്ന്.

ഇടയൻ: അപ്രസക്തജല്പനം.

പുരോഹിതരെയും അല്മേനികളെയും ദ്രോതിപ്പിക്കാൻ ഇടയന്മാർ, ആടുകൾ എന്നീ രൂപകങ്ങൾ ഉപയോഗിക്കുന്നത് അപ്രസക്തം മാത്രമല്ല അനുചിതവും അപഹാസ്യവുമാണെന്ന് അല്പം ചിന്തിച്ചാൽ മനസ്സിലാകും.

യഹൂദർ തങ്ങളുടെ ദൈവമായ യാഹോയെ ഇടയൻ എന്നു വിളിച്ചു. തികച്ചും അർത്ഥവത്തായ പുജക വചനമാണത്. സർവ്വത്തെയും നയിക്കുന്ന ദൈവത്തോടു താരതമ്യപ്പെടുത്തുമ്പോൾ പരിപാലിക്കപ്പെടുന്നവരും നയിക്കപ്പെടുന്നവരുമായ മനുഷ്യർ ആടുകൾക്കു തുല്യമാണല്ലോ.

യേശുവിന്റെ ശിഷ്യർ തങ്ങളുടെ പരമഗുരുവായ യേശുവിനെ ഇടയൻ എന്നു വിളിച്ചു. മനസ്സിനെ ഭരിക്കുകയും

നയിക്കുകയും പരിപോഷിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന മഹാഗുരു തീർച്ചയായും ഇടയനു തുല്യനാണ്. യോഹന്നാന്റെ സുവിശേഷം 10-ാം അദ്ധ്യായത്തിലെ മുഖ്യപ്രമേയം ഇതാണല്ലോ. താൻ ഇടയനാണെന്ന് യേശു പറഞ്ഞില്ല. യേശു തങ്ങളുടെ ഇടയന്മാരാണെന്ന് ഭക്തരായ ശിഷ്യരാണ് പറഞ്ഞത്. പുതിയ നിയമത്തിൽ യേശുവിന്റേതായി 62-ഓളം പുജകനാമങ്ങൾ (Predicates) കാണാം. ഇവയെല്ലാം യേശുവിന്റെ ഭക്തരായ ശിഷ്യർ പ്രയോഗിച്ചവയാണ്. യേശുവിനെ സംബന്ധിച്ച് അവരുടെ സ്നേഹനിർഭരമായ പ്രഘോഷണം (Kerygma) ആണ് ഇതെല്ലാം. ആദ്യം അവർ യേശുവിനെ മിശിഹാ എന്നു വിളിച്ചു. ആ ഭക്തർ മിശിഹായെ അവസാനം ദൈവത്തിന്റെ വചനമെന്നും ഏകപുത്രനെന്നും വിളിച്ചു. 5-ാം നൂറ്റാണ്ടുവരെ യേശുവിന്റെ പേരിൽ എഴുതിച്ചേർത്ത കാര്യങ്ങൾ സുവിശേഷങ്ങളിലുണ്ട്. മർക്കോസിന്റെ സുവിശേഷം 16:9-20 വരെയുള്ള ഭാഗങ്ങൾ എ.ഡി. 5-ാം നൂറ്റാണ്ടിൽ എഴുതിച്ചേർത്തതാണെന്ന സത്യം ഏതെങ്കിലും ബൈബിൾ പണ്ഡിതനു നിഷേധിക്കാൻ കഴിയുമോ? എ.ഡി. 100-നും 110-നുമിടയിൽ രചിക്കപ്പെട്ട യോഹന്നാന്റെ സുവിശേഷത്തിലെ 'ഇടയൻ', 'ആട്' മുതലായ പദങ്ങൾക്കു നിത്യസത്യത്തിന്റെ പദവി കല്പിക്കുന്ന പുരോഹിതർ ഇക്കാര്യങ്ങളൊക്കെ ഓർക്കുന്നതു കൊള്ളാം. കാലഹരണപ്പെട്ട കാര്യങ്ങൾ ആവർത്തിക്കുന്നതു ബുദ്ധിശൂന്യതതന്നെയാണ്.

സാമാന്യബുദ്ധിയുള്ള ഏതെങ്കിലും മനുഷ്യൻ ഇന്നു പുരോഹിതരെ ഇടയന്മാരും അല്മേനികളെ ആടുകളുമായി അവതരിപ്പിക്കുമോ? ഇടയൻ മനുഷ്യനല്ലേ, ആടുകൾ മൃഗങ്ങളും. മനുഷ്യന്റെ നിർവ്വചനം 'ചിന്തിക്കുന്ന മൃഗം (rational animal, ലത്തീനിൽ animal rationale) എന്നാണ്. മൃഗത്തിനു ചിന്താശക്തിയില്ലല്ലോ. മനുഷ്യനാകുന്ന ഇടയൻ മൃഗങ്ങളാകുന്ന ആടുകളെ നയിക്കുന്നു. ആടുകൾക്കുവേണ്ടി ചിന്തിക്കുന്നതും തീരുമാനങ്ങളെടുക്കുന്നതും ഇടയൻ. ആടുകൾ ആ തീരുമാനങ്ങളനുസരിച്ച് നടക്കുകയും തീറ്റ തിന്നുകയും ചെയ്യുന്നു. ഇടയൻ ആടുകളെ പോറ്റുന്നതിന്റെ ഉദ്ദേശ്യമെന്താണ്: കറക്കുക, ചെമ്മരിയാടുകളാണെങ്കിൽ രോമം കട്ടിക്കുക; കോലാടുകളാണെങ്കിലും ചെമ്മരിയാടുകളാണെങ്കിലും അവസാനം അവയെ കൊന്നു തിന്നുക, അല്ലെങ്കിൽ കൊല്ലാൻ കൊടുത്തു കാശുണ്ടാക്കുക.

പാലസ്തീനയിൽ 'മലമുഡന്മാർ' (അഹാആറേസ്) എന്നു പണക്കാരും പണ്ഡിതരും വിളിച്ചിരുന്ന ദരിദ്രരും മർദ്ദിതരും ചൂഷിതരുമായിരുന്ന ദൈവമക്ക

ഇുടെ വിമോചനത്തിനുവേണ്ടി സ്വജീവിതം സമ്പൂർണ്ണമായി സമർപ്പിച്ചുതുനിമിത്തം ക്രൂശിക്കപ്പെട്ട യേശുവിനെ അനുസ്മരിച്ച് ശിഷ്യർ പറഞ്ഞു, “നല്ല ഇടയൻ ആടുകൾക്കുവേണ്ടി ജീവൻ അർപ്പിക്കുന്നു” എന്ന്. ഇന്നത്തെ എത്ര പുരോഹിതന്മാരെപ്പറ്റി പറയാനാകും, അവർ ജനങ്ങൾക്കുവേണ്ടി സ്വന്തം ജീവനർപ്പിക്കുന്നുവെന്ന്? അവരിൽ കുറേപ്പേരെങ്കിലും അല്പമേനിക്കളെ ആടുകളായി കണക്കാക്കി അവർക്കുവേണ്ടി തീരുമാനമെടുക്കുന്നു. അവരുടെ അവകാശങ്ങളും അധികാരങ്ങളും നിഷേധിക്കുന്നു. രണ്ടാം വത്തിക്കാൻ കൗൺസിലിന്റെ ‘സഭയെ സംബന്ധിച്ച ആധികാരിക പ്രമാണരേഖ’യ്ക്ക്, പ്രത്യേകിച്ചു രണ്ടാം അദ്ധ്യായത്തിന്, പൂർണ്ണവിലപോലും കല്പിക്കാത്തവരാണ് ഈ പുരോഹിതഗർവ്വിഷ്ഠർ.

വേറൊരു കൂട്ടം പുരോഹിതർ കറവക്കാരാണ്; അവർ ആടുകളെ ഇടിച്ചുകൊടുക്കുന്നു, അതായത്, താങ്ങാനാവാത്ത നിർബന്ധിതപ്പിരിവു നടത്തുന്നു. രോമം കട്രിക്കുന്നവരും കുറവല്ല. മനോഹരമായ ചെമ്മരിയാടിന്റെ രോമം കട്രിച്ചുകളഞ്ഞാൽ എത്ര വികൃതമായിരിക്കും അതിന്റെ രൂപം! സ്വന്തം അഹന്തയെയും ദുരഭിമാനത്തെയും പുജിക്കാൻവേണ്ടി അല്പമേനിക്കളുടെ അന്തസ്സം ആത്മാഭിമാനവും നശിപ്പിക്കുന്ന വിധത്തിൽ സംസാരിക്കുകയും പെരുമാറുകയും ചെയ്യുന്ന വൈദികർ ‘ആടുകൾ’യുടെ രോമം കട്രിക്കുന്നവർതന്നെയാണ്. ആടുകളെ ശാരീരികമായി കൊല്ലുന്നില്ലെങ്കിലും മാനസികമായി കൊല്ലുന്ന ഇടയവൈദികരുമുണ്ട്. സ്വർഗ്ഗമാകുന്ന തളിരിലയിളക്കി മുമ്പേ നടന്നും, നരകമാകുന്ന വടികൊണ്ട് പിന്നിൽ നിന്നടിച്ചും ‘ആടുകൾ’യെ നയിക്കുന്നവരാണ് ബഹുഭൂരിപക്ഷം ‘ഇടയ’വൈദികരും. പരമപിതാവായ ദൈവത്തിനു സ്വയം സമർപ്പിച്ചും പരർക്കുവേണ്ടി സ്വന്തം ജീവിതം ചെലവഴിച്ചും ജീവിച്ച്, “പിതാവേ അങ്ങയുടെ തൂക്കരങ്ങളിൽ എന്നെ ഞാൻ സമർപ്പിക്കുന്നു” എന്നു പ്രാർത്ഥിച്ച് സന്തോഷത്തോടെ മരിക്കാൻ വിശ്വാസികളെ പ്രാപ്തരാക്കുന്ന ആദ്ധ്യാത്മിക ഗുരുക്കന്മാരെ ആരും ആദരിക്കും. എന്നാൽ നിങ്ങൾ ആടുകളാണെന്ന് ആയിരം വട്ടം ആവർത്തിച്ചു പറഞ്ഞു സാധാരണ വിശ്വാസികളെ മാനസികമായി അടിമകളാക്കുന്ന മതസേച്ഛാധിപതികൾക്കു യാതൊരുവിധ ഭാവിതുമില്ല. അതുപോലെ തന്നെ, ആവർത്തിത ബോധനംവഴി അസത്യങ്ങളും അർദ്ധസത്യങ്ങളും അല്പസത്യങ്ങളും അതിവിശുദ്ധസത്യങ്ങളാക്കി മനുഷ്യമസ്തിഷ്കത്തിൽ അടിച്ചു കയറ്റാൻ തന്ത്രപ്പെടുന്ന മതഭീകരർക്കും ഭാവിയില്ല.

ഇടയവിജ്ഞാനീയത്തിന്റെ പാഠാന്തരങ്ങൾ

‘ഇടയശാസ്ത്ര’ത്തെ അല്പമേനിക്കളുടെ മനസ്സിൽ അടിച്ചുകയറ്റുവാൻ പുരോഹിതർ പ്രയോഗിക്കുന്ന ചെപ്പടി വിദ്യകൾ പലതുണ്ട്.

അതിലൊന്നാണ് ‘പുരോഹിതൻ മറ്റൊരു ക്രിസ്തു’ (Sacerdos alter Christos) എന്ന സൂത്രവാക്യത്തിന്റെ ഉരുവിടൽ. പുരോഹിതപട്ടം നല്കുന്ന വേളയിൽ മിക്ക മെത്രാന്മാരും ആവർത്തിക്കുന്ന ഒരു സൂത്രവാക്യമാണിത്. അല്പമേനികളിൽ ക്രിസ്തു ഉണ്ടോ, ഉണ്ടെങ്കിൽ ഏതളവിൽ, എത്ര ശതമാനം എന്നൊക്കെയുള്ള ചോദ്യങ്ങൾ ഇവിടെ പ്രസക്തമല്ലേ?

ഇടയവിജ്ഞാനീയത്തെ തന്ത്രപൂർവ്വം പ്രചരിപ്പിക്കാനാഗ്രഹിക്കുന്നവർ വി. ഫ്രാൻസിസ് അസ്സീസിയെയും കൂട്ടുപിടിക്കാറുണ്ട്. വൈദികപട്ടം സ്വീകരിക്കാൻ കൂട്ടാക്കാതെ ആജീവനാന്തം സാധാരണ സന്യാസിയാകി ജീവിച്ച അദ്ദേഹം പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടത്രേ, “ഞാൻ ഒരു പുരോഹിതനെയും മാലാഖയെയും ഒരുമിച്ചു കണ്ടാൽ ആദ്യം പുരോഹിതനു സ്തുതിചൊല്ലും എന്ന്!” പോരേ, ഇതിൽപരം എന്തു മഹത്വം വേണം പുരോഹിതന്? ചിറകില്ലാത്ത മാലാഖ!

ഇടയവിജ്ഞാനീയം പ്രാർത്ഥനയിൽ പൊതിഞ്ഞും വിതരണം ചെയ്യാറുണ്ട്. സീറോ-മലബാർ സഭയിലെ ഏലിയാ സ്ലീവാ, മൂശ കാലങ്ങളിലെ ഒരു പ്രാർത്ഥന നോക്കൂ: “പ്രമാണങ്ങളെയും പ്രവാചകന്മാരെയും സമാദരിക്കുകയും എല്ലാ നിയമങ്ങളും പൂർത്തിയാക്കുകയും ചെയ്ത മിശിഹായേ, ഞങ്ങളുടെ മേലധികാരികളിൽ നിന്നെ ദർശിക്കുവാനും അവരുടെ ആജ്ഞകളനുസരിക്കുവാനും ഞങ്ങളെ ശക്തരാക്കണമെന്ന് നിന്നോട് ഞങ്ങൾ അപേക്ഷിക്കുന്നു.”

ഇവിടെ രണ്ടു ചോദ്യമുദിക്കുന്നു. ഒന്ന്: യേശു എങ്ങനെയാണു നിയമങ്ങൾ (കൃത്യമായി പറഞ്ഞാൽ യഹൂദരുടെ തോറാ) പൂർത്തിയാക്കിയത്? ഒറ്റ ഉത്തരമേയുള്ളൂ: ‘സ്നേഹിക്കുക’ എന്ന ഏക നിയമംകൊണ്ട്. തോറയിലെ നിയമങ്ങളുൾപ്പെടെ യഹൂദർക്കുണ്ടായിരുന്ന 613 നിയമങ്ങളെയും സ്നേഹത്തിന്റെ ഏകനിയമംകൊണ്ട് അവിടുന്ന് അസാധുവാക്കി; അങ്ങനെ അവയെ പൂർത്തിയാക്കി. മതാധികാരികളെയും മതപണ്ഡിതന്മാരെയും നിശിതമായി വിമർശിച്ചുകൊണ്ടും തന്റേടപൂർവ്വം ധിക്കരിച്ചുകൊണ്ടുമല്ലേ അവിടുത്തെ പിതാവായ ദൈവത്തിന്റെ ആജ്ഞ നിവൃത്തിച്ചത്? ആർക്കെങ്കിലും സംശയമുണ്ടോ? യഹൂദഭക്തസ്തവർക്കുവേണ്ടി സുവിശേഷം രചിച്ച മത്തായിയെ യേശുവിന്റെ മുമ്പിൽ നിറുത്തി അവിടുത്തെ സുന്ദരമുഖം മറയ്ക്കുന്നതു നീതിയാണോ?

രണ്ടാമത്തെ ചോദ്യം: അല്പമേനികൾ മേലധികാരികളിൽ യേശുവിനെ ദർശിച്ച് അവരുടെ ആജ്ഞകളനുസരിക്കാൻ കടപ്പെട്ടവരെങ്കിൽ, അവരിൽ യേശുവിനെ ദർശിക്കാൻ മേലധികാരികൾക്കു കടമയില്ലേ? ഏറ്റം ചെറിയവരിൽ ഒരാളോടു കാണിക്കുന്ന അവഹേളനം യേശുവിനോടുതന്നെ കാണിക്കുന്ന അവഹേളനമല്ലേ? അല്പമേനികൾ ദൈവമക്കളല്ലേ? ദൈവമക്കൾ എന്ന പദവിയും ദൈവമക്കൾക്കു ചേർന്ന സ്വാതന്ത്ര്യവും അവരുടെ ജന്മവകാശമല്ലേ?

പത്രോസ് എന്ന പാവാ ‘വലിയ ഇടയ’നെയും ഇവിടെ അനുസ്മരിക്കുന്നതുകൊള്ളാം. പൗലോസ് എന്ന ‘ആടി’നെ അനുസരിക്കാനുള്ള നന്മയും വിനയവും അദ്ദേഹത്തിനുണ്ടായിരുന്നല്ലോ (ഗലാ. 2:11-14).

പുരോഹിതർക്കു പത്രോസിന്റെ കാലത്തേക്കുള്ള യാത്ര ബുദ്ധിമുട്ടെങ്കിൽ, നില്ക്കുന്നിടത്തുനിന്ന് പടിഞ്ഞാറോട്ടുനോക്കുക. അവരും ശുദ്ധവിശ്വാസികളും മാധ്യമങ്ങളും ഇപ്പോഴും വലിയ ഇടയൻ എന്നു വിളിക്കുന്ന ഫ്രാൻസിസ് പാപ്പായെ സൂക്ഷിച്ചുനോക്കുക. അദ്ദേഹത്തെ മനസ്സിലാക്കാൻകഴിയുന്നവരാരും ഇനിമേൽ ആളുകളെ ആടുകളാക്കുകയില്ല.

ബലിയല്ല, എനിക്കു വേണ്ടത് കാരുണ്യമാണ്

ജോർജ് പുഴിക്കാലാ, കാന്നഡ

[കത്തോലിക്കാസഭയിൽ യുക്തിഹീനമായി നില നിൽക്കുന്ന പരമ്പരാഗത കാഴ്ചപ്പാടുകളെയും, ക്നാനായ സ്വവംശവിവാഹനിഷ്ഠാപോലുള്ള അനാചാരങ്ങളെയും തന്റെ സ്വന്തം മൗലികചിന്തയുടെ വെളിച്ചത്തിൽ ലേഖകൻ മറന്നിരിക്കാണിരുന്നു. ഈ ദീർഘലേഖനം 3 ലക്കങ്ങളിലായി പ്രസിദ്ധീകരിക്കുന്നു.]

കത്തോലിക്കാസഭ കാരുണ്യവർഷം അടിച്ചുപൊളിച്ച് ആഘോഷിക്കുന്ന സമയമാണിത്. പതിവുപോലെ പ്രസംഗപരമ്പരകളും പ്രാർത്ഥനാകൂട്ടായ്മകളും മെത്രാൻസന്ദർശനങ്ങളും വചനകോലാഹലങ്ങളും വെളിപാട് മേളകളും കൊടിയോരണങ്ങളും ഘോഷയാത്രകളും അനുകമ്പയുടെ ബാഹ്യപ്രകടനമായി ഇടവകൾതോറും അരങ്ങേറുന്നു.

കരുണയ്ക്കായി കൈനീട്ടുന്ന യൂദാസ്

ക്രൈസ്തവമതങ്ങൾ, വിശിഷ്ട ഇപ്പോൾ കാരുണ്യവർഷം ആചരിക്കുന്ന കത്തോലിക്കാസഭ, ആദ്യമായി കരുണ കാണിച്ച്, പാപ വിമുക്തനും പീഡനവിമുക്തനും ആക്കേണ്ടത് ക്രിസ്തുശിഷ്യനായ യൂദാസ് ഇസ്കറിയോത്തിനെയാണ്. ക്രിസ്തു വിചാരണയ്ക്കും പീഡനത്തിനും കുരിശുമരണത്തിനും വിധേയനാക്കപ്പെട്ടത് ഏതാണ്ട് പതിനഞ്ചു മണിക്കൂറിൽ കുറഞ്ഞ ഒരു കാലയളവുമാത്രമാണ്. പക്ഷേ, യൂദാസ് കഴിഞ്ഞ രണ്ടായിരം വർഷമായി നിരന്തരം കുറ്റാരോപണത്തിനും പീഡനത്തിനും വിധേയനായി ക്രൂശിക്കപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്.

ദൈവം പരമകാരുണ്യവാനാണെന്നും, കുറ്റംചെയ്തിട്ട് പശ്ചാത്തപിക്കുകയും മാനസാന്തരപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നവരോട്, സുവിശേഷത്തിലെ മുടിയനായ പുത്രനോട് എന്നവണ്ണം, ക്ഷമിക്കുകയും അവർക്ക് പാപമോചനം നൽകുകയും ചെയ്യുമെന്നും ബൈബിൾവചനങ്ങളും ക്രൈസ്തവമതങ്ങളും ആവർത്തിച്ചു പ്രഖ്യാപിക്കുന്നു, പഠിപ്പിക്കുന്നു. എന്നു മാത്രമല്ല, അതുതന്നെയാണ് പരമമായ നന്മയും നീതിയും.

കുറ്റബോധത്തിന്റെയും പശ്ചാത്താപത്തിന്റെയും ഏറ്റവും ഉദാത്തമായ ഉദാഹരണമാണ് യൂദാസ്. യേശുവിനെ ക്രൂശിക്കാൻ വിധിച്ചു എന്നറിഞ്ഞ യൂദാസിൽ കുറ്റബോധം കത്തിക്കയറുകയും അയാൾ പശ്ചാത്താപവിവശനാകുകയും ഒറ്റിക്കൊടുക്കലിനു കിട്ടിയ പ്രതിഫലമായ മൂപ്പത് വെള്ളിക്കാശ് വലിച്ചെറിഞ്ഞുപേക്ഷിക്കുകയും ചെയ്തു. അല്ലാതെ, ആ വെള്ളിക്കാശുകൊണ്ട് ആനന്ദിക്കുകയല്ലായിരുന്നു, യൂദാസ്. പ്രസ്തുത പ്രതിഫലത്തേക്കാൾ ക്രിസ്തുവിന്റെ ജീവൻ യൂദാസ് വില കൽപ്പിച്ചിരുന്നുവെന്ന്

യൂദാസിന്റെ ഈ പ്രതികരണം വ്യക്തമാക്കുന്നു. കുറ്റബോധം അതിന്റെ മുർദ്ധന്യതയിലെത്തി അസഹനീയമായപ്പോൾ യൂദാസ് ആത്മഹത്യചെയ്തു. ഇതൊന്നും ഊഹാപോഹങ്ങളോ കെട്ടുകഥകളോ പാഷണ്ഡതയോ അല്ല, ബൈബിൾ സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തുന്ന വസ്തുതകളാണ്. സാങ്കേതികതയിൽ കടിച്ചുതുണുനവർക്ക് യൂദാസിന്റെ 'ശിക്ഷാർഹമായ പാപം' ആത്മഹത്യയാണ് എന്നു വാദിക്കാം (പശ്ചാത്താപം, കുറ്റബോധം, നിരാശ എന്നിവയുടെ മുർദ്ധന്യതയിലുണ്ടാകുന്ന അസഹനീയതയുടെ ഫലമായാണ് ഒരു വ്യക്തി ആത്മഹത്യചെയ്യുന്നത്). സ്വന്തം ജീവൻപോലും അസഹ്യമായിത്തീർത്താൽ രീതിയിൽ ക്ഷതമേറ്റ യൂദാസിന്റെ മാനസികാവസ്ഥയെയാണ് യൂദാസിന്റെ ഈ ആത്മഹത്യ വെളിപ്പെടുത്തുന്നത് (മത്താ. 27:3-6).

തനിക്ക് സഹിക്കാനാവാത്ത അമിത ഭാരത്തിന്റെയും കെൽപ്പില്ലായ്മയുടെയും പരിണിതഫലമായിരുന്നു യൂദാസിന്റെ ആത്മഹത്യ. കരുണയുടെ കണികയെങ്കിലും ഉള്ളവർ ഇപ്രകാരമുള്ള ദുരന്തത്തിൽ സഹതപിച്ചുപോകും. **കെൽപ്പില്ലായ്മയിൽനിന്ന് ഉണ്ടാകുന്ന പതനത്തിൽ സഹതപിക്കുകയും പതിതരെ കൈപിടിച്ച് ഉയർത്തുകയും ചെയ്യുന്നതാണ് കാര്യം.** ഇങ്ങനെയുള്ള ദുരന്തങ്ങളുടെ ഇരകളെ ശാസിക്കുവാനും ശിക്ഷിക്കുവാനും തെമ്മാടിക്കുഴിയിൽ കുഴിച്ചിടുവാനും ആജ്ഞാപിച്ചിരുന്നവർ, ഇന്നും അത്തരക്കാരുണ്ടെങ്കിൽ അവരും, വിധിക്കപ്പെടുമ്പോൾ കോലാടുകൾക്കൊപ്പം ദൈവപുത്രന്റെ ഇടതുഭാഗത്തേക്ക് തള്ളപ്പെടേണ്ടവരാണ്; തള്ളപ്പെടും. അതാണ് കാര്യം. യൂദാസിന്റെ അന്ത്യമായി ക്രിസ്തുദർശനത്തിൽ അന്തർലീനമായിരിക്കുന്ന തത്ത്വം.

യേശു ക്രൂശിക്കപ്പെടുവാൻ യൂദാസ് ആഗ്രഹിച്ചിരുന്നില്ല. കൊല്ലപ്പെടുമെന്ന് സംശയിച്ചിരുന്നുമില്ല. യേശുവിനെ ക്രൂശിച്ചു കൊല്ലുവാനുള്ള പീലാത്തോസിന്റെ വിധി യൂദാസിന് തികച്ചും അപ്രതീക്ഷിതമായിരുന്നു; കടുത്ത നിരാശാജനകവും. അതുകൊണ്ട് യൂദാസിന് തന്റെ ജീവിതം താങ്ങാനാവാത്ത ഒരു ഭാരമായിത്തീർന്നു. തന്റെ ഒറ്റിക്കൊടുക്കൽ യേശുവിന്റെ മരണത്തിന് കാരണമാവുകയില്ല എന്നും യേശു അനായാസേന ശത്രുക്കളിൽനിന്നും രക്ഷപ്പെടുകൊള്ളുമെന്നും ആയിരുന്നിരിക്കണം യൂദാസിന്റെ കണക്കുകൂട്ടൽ.

യൂദാസ് അപ്രകാരം കണക്കു കൂട്ടിയെങ്കിൽ ആ കണക്കു കൂട്ടൽ തികച്ചും യുക്തിഭദ്രമാണ്. കാരണം, വെള്ളത്തിനു മുകളിൽക്കൂടി നടന്നും കടലിനെയും കാറ്റിനെയും ശാസിച്ച് ശാന്തമാക്കിയും വെള്ളം വീഞ്ഞാക്കിയും പൈശാചികശക്തികളെവരെ അടിച്ചമർത്തിയും മരിച്ചവരെ ഉയിർപ്പിച്ചും ആരാലും കീഴ്പ്പെടുത്തപ്പെടുവാൻ സാധിക്കാത്തതും സകലതിനെയും കീഴ്പ്പെടുത്തുവാൻ കഴിവുള്ളതുമായ ഒരു പ്രതിഭാസമാണ് താനെന്ന് പലവട്ടം തെളിയിച്ച ക്രിസ്തു ശത്രുപാളയത്തിൽനിന്ന് നിഷ്പ്രയാസം രക്ഷപ്പെടുകൊള്ളും എന്ന ഉദ്ദേശ്യശുദ്ധിയും കണക്കുകൂട്ടലും യൂദാസിന് ഉണ്ടായിരുന്നിരിക്കണം.

ഈ കണക്കുകൂട്ടലിന്റെ പാളിച്ചയിലുണ്ടായ അസഹനീയമായ നിരാശ, അതായത് യേശു മരണത്തിൽനിന്ന് രക്ഷപ്പെട്ടില്ല എന്ന നിരാശ, യൂദാസിനെ ആത്മഹത്യയിലേക്ക് നയിച്ചു എന്നു ചിന്തിക്കുന്നത് തികച്ചും യുക്തിഭദ്രമാണ്. യൂദാസിന്റെ ഈ

പിതാവായ ദൈവം ഗദ്സമേൻതോട്ടത്തിലെ തന്റെ പ്രിയപ്പെട്ട ഏകജാതന്റെ യാചനയെ നിഷ്കരുണം തിരസ്കരിച്ചുകൊണ്ട് കുരിശു മരണത്തിന് കീഴ്പ്പെടുവാൻ, അതായത് മരണം എറ്റുവാങ്ങുവാൻ, പ്രേരിപ്പിക്കുന്നതായി കാണുന്നു. ആത്മഹത്യ ഒരു തീന്മയല്ല എന്ന് ദൈവത്തിന്റെ ഈ പ്രേരണ സ്ഥാപിക്കുന്നു.

പ്രതികരണം സ്വന്തം ജീവനേക്കാൾ യേശുവിന്റെ ജീവന് യൂദാസ് വിലകൽപ്പിച്ചിരുന്നു എന്നു വ്യക്തമാക്കുന്നു.

സർവ്വോപരി ക്രിസ്തുവിന്റെ കുരിശു മരണം ഒരു ബലിയർപ്പണമായിരുന്നെന്നും, അത് മനുഷ്യവർഗത്തിന്റെ പാപമോചനത്തിനും രക്ഷയ്ക്കും അത്യാവശ്യമായിരുന്നെന്നും ബൈബിൾ സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തുന്നു. മുൻകൂട്ടി തീരുമാനിച്ചിരുന്ന ഒരു ദൈവികപദ്ധതിയുടെ ഒരു സുപ്രധാന ഭാഗമായിരുന്നു അതെന്നും ബൈബിൾ വചനം വെളിപ്പെടുത്തുന്നു. അപ്പോൾ, യൂദാസിന്റെ ഒറ്റിക്കൊടുക്കലിന്റെ ഫലമായിട്ടല്ല ക്രിസ്തു ക്രൂശിക്കപ്പെട്ടത്.

തന്റെ ഏകപുത്രനായ യേശുവിന്റെ ദാരുണമായ കുരിശു മരണം ദൈവനീതിയുടെയും ദൈവേഷ്ടത്തിന്റെയും നിറവേറലായിരുന്നു എന്നാണ് ക്രൈസ്തവസങ്കല്പം. പ്രസ്തുത കോപശമനത്തിനും ദൈവേഷ്ടത്തിനും കാരണമാകുന്ന ബലിയർപ്പണത്തിലെ ‘വയലൻസ്’ (violence) അനാവരണംചെയ്യുന്നത് സാധിസം എന്ന മാതൃസങ്കല്പമേക്കടിയെ, രോഗത്തിന്റെ, ലക്ഷണങ്ങളാണ്.

ക്രിസ്തുവിന്റെ കുരിശു മരണം മഹാത്മാഗാന്ധിയുടെയോ മാർട്ടിൻ ലൂഥർ കിംഗിന്റെയോ എബ്രാഹം ലിങ്കൺന്റെയോ പോലെയെ ഒരു രക്തസാക്ഷിമരണമല്ല. ക്രിസ്തു മരണം സ്വയം ഏറ്റുവാങ്ങിയെന്നാണ് ബൈബിൾ വെളിപ്പെടുത്തുന്നത്. അതായത് ഒരിനം ചാവേർ മരണം! സ്വയം ഏറ്റുവാങ്ങുന്ന മരണം ആത്മഹത്യയാണ്. ക്രിസ്തുവിന്റെ ഗെദ്സമേൻ തോട്ടത്തിലെ അനുഭവവിവരണം വ്യക്തമാക്കുന്നത് (മത്താ. 26: 39-40, മാർക്കോ. 14:35-36) യേശു കുരിശു മരണത്തെ സ്വയം ഏറ്റുവാങ്ങുന്നതിൽ ദൈവത്തിന്റെ പ്രേരണയും നിർബ്ബന്ധവും ഉണ്ടായിരുന്നു എന്നാണ്. മനുഷ്യന്റെ നീതിവ്യവസ്ഥയിൽപ്പോലും ഒരു തെറ്റു ചെയ്യുവാൻ പ്രേരണചെയ്യത്തൽ, ചെയ്യപ്പെടുന്ന തെറ്റിനൊപ്പം അധർമ്മവും തന്മൂലം ശിക്ഷാർഹവുമാണ്. ദൈവനീതി പരമമാണ് എന്നിരിക്കേ, പിതാവായ ദൈവം ഗദ്സമേൻതോട്ടത്തിലെ തന്റെ പ്രിയപ്പെട്ട ഏകജാതന്റെ യാചനയെ നിഷ്കരുണം തിരസ്കരിച്ചുകൊണ്ട് കുരിശു മരണത്തിന് കീഴ്പ്പെടുവാൻ, അതായത് മരണം എറ്റുവാങ്ങുവാൻ, പ്രേരിപ്പിക്കുന്നതായി കാണുന്നു. ആത്മഹത്യ ഒരു തീന്മയല്ല എന്ന് ദൈവത്തിന്റെ ഈ പ്രേരണ സ്ഥാപിക്കുന്നു. കാരണം, ആത്മഹത്യ ഒരു തീന്മയാണെങ്കിൽ ഇവിടെ ദൈവം പ്രേരിപ്പിക്കുന്നത് ഒരു തീന്മ ചെയ്യുവാനാണ്. പ്രസ്തുത പ്രേരണ ദൈവത്തിന്റെ മേൽപ്പറഞ്ഞ നീതിബോധത്തെ നിശ്ശേഷം നിഷേധിക്കുന്നു. ഈ വക കാര്യങ്ങളെല്ലാംകൂടി കണക്കിലെടുക്കുമ്പോൾ യൂദാസ് പൂർണ്ണമായും കുറ്റവിമുക്തനാണ്. പക്ഷേ, ഇവിടെ ദൈവം ക്ഷമിച്ചാലും പുജാരി ക്ഷമിക്കുകയില്ല എന്ന ഒരു സ്ഥിതിവിശേഷം നിലനിൽക്കുന്നുണ്ട്. (തൂടരും).

കേരളത്തിലെ കത്തോലിക്കാസഭയുടെ സാമ്പത്തികശേഷിയും പത്രാസം കൂടിവരുന്നതിനനുസരിച്ച് അതിലെ പുരോഹിതരുടെ യജമാനത്തമനോഭാവവും കൂടിവരുകയാണെന്നു തോന്നുന്നു. അല്ലെങ്കിൽ, വിശ്വാസിസമൂഹം വിയർത്തുണ്ടാക്കിയ പള്ളിക്കെത്തു കയറിനിന്ന് അവരെ തേജോവധം ചെയ്യാൻമാത്രം തിണ്ണമിടുക്ക് ഒരു പുരോഹിതനെങ്ങനെയുണ്ടാകും? യേശുവിന്റെ സ്നേഹസുവിശേഷം പ്രസംഗിക്കേണ്ട വൈദികർ ഇടവകാംഗങ്ങൾക്കെതിരെ പള്ളിയിൽ വിദ്വേഷപ്രസംഗം നടത്തുന്നെങ്കിൽ അയാളെക്കുറിച്ച് എന്താണു പറയേണ്ടത്! വൈദികർ പരസ്യമായി നടത്തുന്ന ഇത്തരം നെറികേടുകൾക്കെതിരെ കണ്ണടച്ച് അവർക്കു വീണ്ടും കരുത്തു പകർന്നുകൊടുക്കുന്ന ഇന്നത്തെ വിശ്വാസിസമൂഹത്തെ വിശേഷിപ്പിക്കേണ്ടതെങ്ങനെ എന്നതും ഒരു വിഷയംതന്നെ.

ഇത്രയും ആമുഖമായെഴുതിയത്, ചങ്ങനാശ്ശേരി രൂപതയുടെ കീഴിലുള്ള ചെറുവാണ്ടൂർ ഇടവകപ്പള്ളിയിൽ ഇത്തരമൊരു വ്യക്തിഹത്യാപ്രസംഗം ഈയിടെ നടന്നു എന്നറിഞ്ഞ പശ്ചാത്തലത്തിലാണ്. ഏപ്രിൽ 3-ാം തീയതി ഞായറാഴ്ച പള്ളിവികാരി ഫാ. റോയി തുമ്പങ്കൽ മദ്ബഹായിൽ തിരുവസ്ത്രമണിഞ്ഞുനിന്ന്, ശ്രീ. ജയിംസ് കോതകുളത്തിൽ എന്ന ഇടവകാംഗത്തിന്റെ പേരെടുത്തു പറഞ്ഞ്, 'അയാൾ വിഷം ചീറ്റുന്ന മുർഖനാണെ'ന്നും, 'അയാളിൽനിന്ന് അകന്നു കഴിയണ'മെന്നും, 'കഴിയുന്നിടത്തോളം നിങ്ങളുടെ കൂട്ടായ്മയിൽനിന്ന് അയാളെ അകറ്റി നിർത്തണ'മെന്നും ആഹ്വാനം ചെയ്തു 12 മിനിറ്റോളം സമയം പ്രസംഗിച്ചുവത്രെ! ഈ സംഭവം സംബന്ധിച്ച് ചങ്ങനാശ്ശേരി അതിരൂപതാധ്യക്ഷൻ ശ്രീ. കോതകുളത്തിൽ ഏപ്രിൽ 8-നു നൽകിയ പരാതിയിൽ പറഞ്ഞിട്ടുള്ള വിവരമാണിത്.

ശ്രീ. ജയിംസ് കോതകുളത്തിന് സിബി മാത്യു എന്ന വ്യാജപ്പേരിൽ ഒരു ഫേസ്ബുക്ക് അക്കൗണ്ട് ഉണ്ടെന്നും അതിലെ പോസ്റ്റുകൾ യുവാക്കളെ വഴിതെറ്റിക്കാൻ ലക്ഷ്യമിട്ടുള്ളതാണെന്നും ആരോപിച്ചാണ് ഈ സാമൂഹികബഹിഷ്കരണ ആഹ്വാനത്തിനു വികാരി മുതിർന്നത്. സൈബർ സെല്ലുമായി ബന്ധപ്പെട്ടാൽ, 'ജയിംസ് കോതകുളം' എന്ന പേരിലും 'ചെറുവാണ്ടൂർ' എന്ന പേരിലുമായി രണ്ട് ഫേസ്ബുക്ക് അക്കൗണ്ടുകളേ തനിക്കുള്ളൂ എന്ന വസ്തുത ആർക്കും കണ്ടെത്താം എന്ന് ശ്രീ. കോതകുളത്തിൽ പറയുന്നു. അല്ലെങ്കിൽത്തന്നെ, ഇടവകക്കാരുടെ ഫേസ്ബുക്ക് അക്കൗണ്ടുകളും അതിലെ പോസ്റ്റുകളും പരിശോധിക്കലും ശിക്ഷ വിധിക്കലുമായാണോ ഒരു വികാരിയുടെ ജോലി? അക്കൗണ്ടുകൾ സംബന്ധിച്ചോ പോസ്റ്റുകൾ സംബന്ധിച്ചോ ഫാ. റോയി തുമ്പങ്കലിന് എന്തെങ്കിലും പരാതിയുണ്ടെങ്കിൽ സൈബർ കുറ്റകൃത്യത്തിനു കേസു കൊടുക്കുകയായിരുന്നില്ലേ അദ്ദേഹം ചെയ്തേണ്ടിയിരുന്നത്? അതിനുപകരം, തിരുവസ്ത്രങ്ങളെണിഞ്ഞ് മദ്ബഹായിൽ കയറിനിന്ന്, ആയിരത്തിലേറെ ഇടവകക്കാരുടെ മദ്ധ്യേ, ഒരു ഇടവകാംഗ

ചെറുവാണ്ടൂർ പള്ളിയിൽ നടന്ന വ്യക്തിഹത്യാപ്രസംഗം - ചില ചിന്തകൾ

ജോർജ് മുലച്ചാലിൽ

ത്തിനെതിരെ അധിക്ഷേപവാക്കുകൾ ചൊരിയുകയും അദ്ദേഹത്തെ ഒറ്റപ്പെടുത്താൻ ആഹ്വാനംചെയ്യുകയും ചെയ്തതിന് ഈ വൈദികന് എന്തു ന്യായീകരണമാണു പറയാനുള്ളത്?

പള്ളിക്കെത്തുവച്ച് ഇടവകക്കാരെ വിമർശിക്കുകയെന്നത് ഭീരുത്വം നിറഞ്ഞ വികലപുരോഹിതരുടെ ഒരു നയമായി മാറിയിട്ടുണ്ട്. യേശു എഴുന്നള്ളിയിരിക്കുന്ന സക്രാരിക്കു മുമ്പിലിരുന്നുകൊണ്ട് ദൈവത്തിന്റെ പ്രതിപുരുഷനായ വൈദികനോട് തിരിച്ചു സംസാരിക്കാനോ തർക്കിക്കാനോ അധികംപേർ തയ്യാറാകുകയില്ല എന്നൊരു ധൈര്യം, പള്ളികൾക്കും മദ്ബഹായും പുരോഹിതർക്കു നൽകുന്നുണ്ട് എന്നതാണതിനു കാരണം. അതിനാലാണ്, പള്ളി പണിപോലുള്ള പ്രധാനകാര്യങ്ങൾ തീരുമാനിക്കാനുള്ള ഇടവകപ്പൊതുയോഗങ്ങൾപോലും പാരീഷ് ഹാളിൽവെച്ചു നടത്താൻ തയ്യാറാകാതെ പള്ളിക്കുള്ളിൽവെച്ചു നടത്താൻ, സഭയിലിന്നു ശക്തി പ്രാപിച്ചുവരുന്ന 'മരാമത്തച്ച'ന്മാർ തുനിയുന്നത്.... ആരാധനാക്രമങ്ങളും സുവിശേഷപ്രസംഗവുമൊഴികെ പള്ളിയോഗങ്ങളുൾപ്പടെയുള്ള മറ്റെല്ലാ കാര്യങ്ങളും പള്ളിക്കു പുറത്തുവെച്ചേ നടത്താവൂ എന്ന നയപരമായ തീരുമാനം രൂപതാതലത്തിൽ എടുപ്പിക്കേണ്ടത് ഇന്ന് അത്യാവശ്യമായിരിക്കുന്നു. ആരുടെയെങ്കിലും ചെയ്തികളെ അച്ചനോ മറ്റാർക്കെങ്കിലുമോ വിമർശിക്കണമെങ്കിൽ അതു മറുപടി പറയാനവസരമുള്ള പള്ളിയോഗങ്ങളിൽ വച്ചായിരിക്കണമെന്നും നാം നിഷ്ക്കർഷിക്കേണ്ടതുണ്ട്.

ഫാ. റോയി തുമ്പങ്കലിന് തന്നോടു വിരോധം തോന്നാനുള്ള യഥാർത്ഥ കാരണങ്ങൾ വേറെയാണെന്ന് ആർച്ചു ബിഷപ്പിനുള്ള പരാതിയിൽ ശ്രീ. കോതകുള

ത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ട്. 1. ഇടവകയിൽ ചാർജെജടുത്തുടനെതന്നെ ഫാ. റോയി നടത്തിയ ഒരു ഞായറാഴ്ചപ്രസംഗത്തെ വിമർശിച്ചു സുഹൃത്തുക്കളോടു സംസാരിച്ചിരുന്നു; അത് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ചെവിയിലെത്തിയിരിക്കാം. ‘കാക്കയോടും കാക്കമാരോടും കത്തനാരോടും കളിക്കുന്നതു സൂക്ഷിച്ചുവേണം’ എന്ന താക്കീതായിരുന്നത്രെ, അന്നത്തെ പ്രസംഗത്തിന്റെ കാതൽ! 2. ‘ചാസ്സ് ചെറുവാണ്ടൂർ യൂണിറ്റിന്റെ ലാഭത്തിൽനിന്ന് 50,000/- രൂപാ പള്ളിക്കു കൊടുക്കണമെന്നു നിർദ്ദേശം വന്നപ്പോൾ, അതു സംഘടനയുടെ ഉദ്ദേശ്യ-ലക്ഷ്യങ്ങളിൽ വരുന്നില്ലെന്നും, അല്ലെങ്കിൽത്തന്നെ നാനാജാതി മതസ്ഥരുൾപ്പെട്ട ഒരു സംഘടനയുടെ പണം ഒരു മതത്തിന്റെമാത്രം ആവശ്യത്തിനായി കൊടുക്കുന്നതു ശരിയല്ലെന്നും പറഞ്ഞ് എതിർപ്പു പ്രകടിപ്പിച്ചിരുന്നു. 3. കൂടാതെ, അരമനയിൽ കാണിക്കാൻ ഒരു അക്കൗണ്ട്, പള്ളിയിൽ മറ്റൊരു അക്കൗണ്ട് എന്ന സമ്പ്രദായം നിർത്തലാക്കിയിരുന്ന ഇടവകയിൽ, ആ രീതി ഫാ. റോയി വീണ്ടും നടപ്പാക്കിയതിനെതിരെ പൊതുയോഗത്തിൽ അഭിപ്രായപ്രകടനം നടത്തിയിരുന്നു... ഇതിൽ നിന്നെല്ലാമുണ്ടായ വിരോധങ്ങളെല്ലാം ശേഖരിച്ചുവെച്ച്, പ്രതികാരവിഷം ചീറ്റുകയായിരുന്നിരിക്കണം ചെറുവാണ്ടൂർ ഇടവകവികാരി.

ഈ സംഭവവും നമ്മുടെ സഭയിൽ നടക്കുന്ന മറ്റനേകം സംഭവങ്ങളും പുരോഹിതരുടെ യജമാനത്തമനോഭാവം കൂടിവരുന്നു എന്നു മാത്രമല്ല തെളിയിക്കുന്നത്, വിശ്വാസികളുടെ അടിമത്തമനോഭാവവും കൂടിവരുന്നു എന്നാണ്. അല്ലായിരുന്നെങ്കിൽ, തങ്ങളുടെ സഭാകൂട്ടായ്മയിലുള്ള ഒരു മാനുവ്യക്തിയെ തേജോവധംചെയ്ത് ദീർഘനേരം സംസാരിക്കാൻ പള്ളിയിലുണ്ടായിരുന്ന വിശ്വാസികൾ സമ്മതിക്കില്ലായിരുന്നുവല്ലോ. ആയിരത്തിൽ കുറയാത്ത ഇടവകക്കാർ പള്ളിയിലും മോണ്ടളത്തിലുമായി ഉണ്ടായിരുന്നെങ്കിലും അവരെല്ലാം വായ്പൊത്തിനിന്ന്, തങ്ങളിലൊരാളെന്ന നിലയിൽ എത്രയോ കാലമായി ഒത്തൊരുമയോടെ ജീവിച്ചുപോന്ന ഒരിടവകക്കാരനെ ഇന്നലെ വന്ന ഒരു പുരോഹിതൻ ക്രൂശിക്കുന്നതിനു മുകസാക്ഷികളായി നിന്നുകൊടുത്തുവെന്നത് എത്രയോ ലജ്ജാകരമായ അടിമത്തമാണെന്നോർത്തുനോക്കുക. പുരോഹിതനേതൃത്വത്തിലുള്ള ഇന്നത്തെ പള്ളിവിശ്വാസം മനുഷ്യരെ അല്പവും അജ്ഞരും ഭീരുക്കളുമാക്കുന്നതാണെന്നും ഇത്തരം സംഭവങ്ങൾ തെളിയിക്കുന്നു. ഏറ്റം അടുത്ത സുഹൃത്തുക്കൾപോലും പള്ളിയിൽനിന്നിറങ്ങിയ ശ്രീ. ജയിംസ് കോതകുളത്തിലിനോട് മിണ്ടാൻ തയ്യാറാകാതെ മാറിപ്പോകുകയായിരുന്നത്രെ! ഈ പള്ളിപ്പുരോഹിത്യം ഭീരുത്വം മാത്രമല്ല, മനുഷ്യരിൽ ക്രൂരത്വവും അടിചേൽപ്പിക്കുന്നുവെന്ന് ചെറുവാണ്ടൂർ സംഭവം തെളിയിക്കുകയുണ്ടായി. ഫാ. റോയി തുമ്പുകലിന്റെ പള്ളിപ്രസംഗത്തെത്തുടർന്ന് അന്നുതന്നെ, ശ്രീ. ജയിംസ് കോതകുളത്തിൽ പ്രസിഡന്റായിരുന്ന കുടുംബയോഗത്തിന്റെ ഏതാനും ഭാരവാഹികൾ യോഗം ചേർന്ന് അദ്ദേഹത്തെ സ്ഥാനഭ്രഷ്ടനാക്കിക്കൊണ്ടായിരുന്നു, ആ ക്രൂരത!.... ‘അതു ഞാനായിരുന്നു; പുരോ

ഹിതനാൽ തേജോവധം ചെയ്യപ്പെട്ട് അപമാനിതനായി ഞാൻ പള്ളിയിൽ നിന്നപ്പോഴും പിന്നെ പുറത്തുവന്നപ്പോഴും....., നിങ്ങളെന്ന ആശ്വസിപ്പിച്ചില്ല; പകരം, കല്ലെറിയുകയാണു ചെയ്തത്. ശപിക്കപ്പെട്ടവരേ, എനിൽനിന്ന് അകന്നുപോകൂ’ എന്ന് അന്ത്യവിധിനാളിൽ യേശു പറയുമ്പോൾ മാത്രമേ, അലമുറയിട്ടു കാര്യങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കാൻ ഇന്നത്തെ വിശ്വാസികൾക്കു കഴിയൂ എന്നുണ്ടോ?

ഏപ്രിൽ 8-നു രൂപതാധ്യക്ഷനു നൽകിയ പരാതി ഇതെഴുതുന്ന മെയ് 5-നും ഫയലിൽ ഉറങ്ങുകയാണ്. നേരിട്ടുചെന്നും ഫോണിലൂടെയും അന്വേഷിച്ചിട്ടും ‘സമയമെടുക്കും’ എന്ന മറുപടിയല്ലാതെ ഒരു നടപടിയും ഉണ്ടായിട്ടില്ല...!

പള്ളിയിൽ വിവാഹം നടത്തിയാലും ഇപ്പോൾ നാം നിയമപരമായി വിവാഹം രജിസ്റ്റർ ചെയ്യുകകൂടി ചെയ്യുന്നുണ്ടല്ലോ. അതുപോലെ രൂപതയിൽ പരാതി നൽകിയാലും, നിയമപരമായി ഒരു മാനനഷ്ടക്കേസുകൂടി നൽകണമെന്ന അഭിപ്രായമാണ് ഈ ലേഖകനുള്ളത്. തൃശൂർ രൂപതയിൽ മാത്രമല്ല, ചങ്ങനാശ്ശേരി രൂപതയിലും ‘റാഫേൽ’ മാലാഖമാർ ഉണ്ടാകട്ടെ! നമ്മളുണ്ടാക്കിക്കൊടുത്ത പള്ളിക്കകത്ത് നമുക്കില്ലാത്ത തിണ്ണമിടുക്ക് നമുക്കെതിരെ കാണിക്കാൻ ഒരു പുരോഹിതനും ഇനി ധൈര്യപ്പെടരുത്.

ഫോൺ: 9497088904

‘സത്യജാല’ മാസിക, വിതരണം ചെയ്യാൻ ഏജൻസികളെ ക്ഷണിക്കുന്നു!

കത്തോലിക്കാ സഭാനവീകരണം ലക്ഷ്യമാക്കി പ്രവർത്തിക്കുന്ന കെ. സി. ആർ. എം.-ന്റെ പ്രസിദ്ധീകരണമായ ‘സത്യജാല’ മാസികയുടെ പ്രാദേശിക വിതരണക്കാരെയും ഹോൾസെയിൽ വിതരണക്കാരെയും ആവശ്യമുണ്ട്. ആകർഷകമായ കമ്മീഷൻ നൽകുന്നതാണ്.

ബന്ധപ്പെടേണ്ട ഫോൺ നമ്പറുകൾ: റെജി ഞളളാനി-9447105070; മാത്യു എം. തറക്കുന്നേൽ-9495188610; ജോർജ്ജ് മുലേച്ചാലിൽ-9497088904.

പ്രസക്തമായ പരിചിന്തനം

ഉണ്ണികൃഷ്ണൻ റ്റി.എം.

ഇന്ന് ലോകത്താകെ നടമാടുന്ന 'മത - മതേതര ഫാസിസം'ങ്ങളെക്കുറിച്ച്, അർത്ഥശൂന്യതയ്ക്കിടയിലായ വിധത്തിൽ പത്രാധിപർ ഇക്കഴിഞ്ഞ ജനുവരി ലക്കത്തിൽ പ്രതിപാദിച്ചിട്ടുണ്ട്. ആനു കാലിക ക്ഷോഭപ്രവണതകളെ ഇത്രയേറെ ഇഴപിരിച്ചൊരു സത്യാന്വേഷണം അങ്ങേയറ്റം പ്രസക്തവും മനുഷ്യത്വപരവുമായതിനാൽ അത് 'സത്യജാല'യുടെ മാറ്റ വർദ്ധിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു.

മതം ആത്യന്തികമായി ഒരു തത്വവീക്ഷണമാണ്. എല്ലാ തത്വങ്ങളും ഒരു മഹാതത്വത്തിൽ വിലയിക്കുന്നതുപോലെ; ജീവിതബോധത്തിൽനിന്ന് ഉയിർക്കൊണ്ട എല്ലാ പരിപക്വമതദർശനങ്ങളും എത്തിച്ചേരുന്നത് സാർവ്വലൗകികമായ മനുഷ്യനന്മയിൽത്തന്നെ. 'നിന്നേപ്പോലെ നിന്റെ അയൽക്കാരനെയും സ്നേഹിക്കുക'യെന്ന ക്രിസ്തുവീക്ഷണവും, 'ഉള്ളവൻ ഇല്ലാത്തവനുകൊടുക്കുക'യെന്ന നബിവചനവും 'ലോകസമസ്തം സുഖിനോഭവന്തു'വെന്ന ഹൈന്ദവ ധർമ്മവും വിരൽചൂണ്ടുന്നത് പരസ്പരസ്നേഹത്തിലേക്കുമാത്രമാണ്. പക്ഷേ മനുഷ്യന്റെ സ്വാർത്ഥലോലുപതയും അഹങ്കാരവും മതദർശനങ്ങളെ വളച്ചൊടിക്കുന്നു. മതചിന്തയിൽ; നയിക്കുന്നവനും നയിക്കപ്പെടുന്നവനും ഒരുപോലെ വഴിതെറ്റുന്നു. നിലനില്പും അതിജീവനവും കടന്ന് അധീശത്വത്തിലേക്ക് ഉയരാനുള്ള തീവ്രവാങ്മയയിൽ അസഹിഷ്ണുത പെരുകുന്നു... നിയമങ്ങളില്ലാത്തതൊരു യുദ്ധമുഖത്തെന്ന്പോലെ മതങ്ങൾ പരസ്പരം വാളോങ്ങിനിൽക്കുന്നു.

കേവലം മതങ്ങൾ തമ്മിൽ മാത്രമല്ല, അവയിലെ അവാനന്തരവിഭാഗങ്ങൾ തമ്മിലും ശത്രുത പെരുകുകയാണ്. ക്രിസ്തുമതത്തിലും ഇസ്ലാമിലും; എന്തിന്, സർവ്വാശ്ലേഷിയായ സനാതനധർമ്മത്തെ പിൻപറ്റുന്ന ഭാരതത്തിലെ ഇതര മതവീക്ഷണങ്ങൾ തമ്മിൽത്തന്നെയും അതിക്രൂരമായ പോരാട്ടങ്ങൾ നടന്നിട്ടുണ്ട്. ഇപ്പോഴും നടക്കുന്നുമുണ്ട്. എല്ലാം നിലനില്പിനും മേൽക്കോയ്മയ്ക്കും വേണ്ടിത്തന്നെ. മതമേലധ്യക്ഷന്മാർ തമ്മിലൊരു സമവാതയുണ്ടാക്കിയാൽപ്പോലും പ്രശ്നപരിഹാരം അസാധ്യമാകുന്നവിധത്തിൽ കാര്യങ്ങൾ കൂഴഞ്ഞുമറിയുകയാണ്.

രാജ്യരക്ഷയ്ക്കായി കച്ചകെട്ടിയിറങ്ങുന്ന രാഷ്ട്രീയവും മേൽപറഞ്ഞ മതമൗലികവീക്ഷണങ്ങൾപോലെ സ്വാർത്ഥവൽക്കരിക്കപ്പെട്ടുകഴിഞ്ഞു. വിജയത്തിനുവേണ്ടിയുള്ള ഹീനതന്ത്രങ്ങളാണെവിടെയും. കൊടികളുടെ കപടദ്വ്യതിയിൽ, പ്രവർത്തകരെ മറന്ന് പ്രസ്ഥാനത്തിനു പുറകേ പോകുന്നവർ കബളിപ്പിക്കപ്പെട്ടുകൊണ്ടേയിരിക്കുന്നു! തീപ്പൊരികളിൽനിന്നു പന്തംകൊളുത്തി രാഷ്ട്രീയക്കാർ മുതലെടുപ്പു നടത്തുമ്പോൾ, മതഭ്രാന്തൻ ഒരിക്കലും കെട്ടടങ്ങുകയില്ല. പകരം, പരാജയഭീതി ആക്രമണോത്സുകതയിലേക്കും ഭീകരവാദത്തിലേക്കും പകർന്നാടുന്നു. ഫാസിസം ഉടലെടുക്കുന്നതും ചീറിപ്പടരുന്നതും ഈ പതനത്തിൽനിന്നാണ്. പ്രകോപനവും പ്രതികാരവും അതിന്റെ രണ്ടു കൈകൾമാത്രം.

മതേതര ഫാസി

സമാകട്ടെ, കൂടുതൽ ഭീകരമായൊരു കാണാക്കയത്തിലേക്കാണ് ലോകത്തെ നയിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നത്. മതരാഷ്ട്രീയധാരകളെ മുഴുവൻ കൈയടക്കിക്കൊണ്ട്, വികസിത രാജ്യങ്ങളുടെ കൂട്ടായ്മ അവികസിത വിഭാഗങ്ങളെയൊക്കെ കാൽക്കീഴിലാക്കുന്ന മരണക്കെണി. തന്ത്രപരമായി അതിനെ നേരിടാൻ, അവികസിത രാജ്യങ്ങളുടെ ആർജ്ജിത സംസ്കാരം മുഴുവൻ വേണ്ടിവന്നേക്കാം.

മതേതര ഫാസിസമാകട്ടെ, കൂടുതൽ ഭീകരമായൊരു കാണാക്കയത്തിലേക്കാണ് ലോകത്തെ നയിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നത്. മതരാഷ്ട്രീയധാരകളെ മുഴുവൻ കൈയടക്കിക്കൊണ്ട്, വികസിത രാജ്യങ്ങളുടെ കൂട്ടായ്മ അവികസിത വിഭാഗങ്ങളെയൊക്കെ കാൽക്കീഴിലാക്കുന്ന മരണക്കെണി. തന്ത്രപരമായി അതിനെ നേരിടാൻ, അവികസിത രാജ്യങ്ങളുടെ ആർജ്ജിത സംസ്കാരം മുഴുവൻ വേണ്ടിവന്നേക്കാം.

മനുഷ്യൻ എന്ന വാക്കിനർത്ഥം 'ചിന്തിക്കാൻ കഴിയുന്നവൻ' എന്നാണ്. എന്നാലിന്ന്, മനുഷ്യൻ 'മനുഷ്യത്വത്തിനു വേണ്ടി ചിന്തിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു! ഉൾക്കാഴ്ചയും ഉദ്ദേശശുദ്ധിയുമുള്ള ഒരു രാഷ്ട്രീയനേതൃത്വത്തിനുമാത്രമേ സ്വന്തം നാടിനെ ഉദ്ധരിക്കാനാവൂ. മനസ്സാക്ഷിയുള്ള യുവനേതൃനിരകൾ ഉയർന്നു വരേണ്ടതുണ്ട്. ലോകത്തിന്റെതന്നെ ആവശ്യം അതാണ്.

മഹത്തായൊരു മാറ്റത്തിന്, ആ മുഖലേഖനം പ്രചോദനമാവട്ടെയെന്നു പ്രത്യാശിക്കുന്നു.

ഫോൺ: 9447800473

സഭാസേവനങ്ങളുടെ ഇരുകൾ

അലക്സ് കണിയാമ്പറമ്പിൽ

സഭയുടെ വക്താക്കളും സഭാവിശ്വാസികളും, ക്രൈസ്തവസഭകൾ വിദ്യാഭ്യാസ ആതുരശുശ്രൂഷാ രംഗങ്ങളിൽ നടത്തിവരുന്ന സേവനങ്ങളെക്കുറിച്ചു വാചാലരാകാറുണ്ട്.

പ്രത്യക്ഷത്തിൽ സംഗതി ശരിയുമാണ്. നാട്ടിൽ താമസിക്കുന്ന ഒരാൾക്ക് അസുഖം വരുമ്പോഴും, കുട്ടികളെ വിദ്യാഭ്യാസ സ്ഥാപനങ്ങളിൽ ചേർക്കുമ്പോഴും സഭാസ്ഥാപനങ്ങളെ ആശ്രയിക്കേണ്ടി വരാറുണ്ട്.

പക്ഷേ, ഈ സ്ഥാപനങ്ങളുമായി ഒരു തരത്തിലല്ലെങ്കിൽ മറ്റൊരു തരത്തിൽ ബന്ധപ്പെട്ടിട്ടുള്ളവർക്ക്, അവ നടത്തുന്നവരുടെ മനുഷ്യത്വം തൊട്ടുതേച്ചിട്ടില്ലാത്തതരം പെരുമാറ്റങ്ങളുടെ തികത്താലുണ്ടാകുന്ന ധാരാളം ഉണ്ട്. പലപ്പോഴും പുറത്തു പറയാൻ ധൈര്യപ്പെടാറില്ല എന്നുമാത്രം.

കേരളത്തിലെ സഭകൾ എന്തുകൊണ്ട് ഈ രംഗത്തു പ്രവർത്തിക്കുന്നു? പലർക്കും അവരുടേതായ ഉത്തരങ്ങൾ കാണാം. ഒരു ചർച്ചയ്ക്ക് തുടക്കംകുറിക്കാം എന്ന പ്രതീക്ഷയോടെ, എന്റെ ഉത്തരം ചുവടെ കൊടുക്കുന്നു.

പറങ്കികൾ വന്ന കാലംമുതലേ കത്തോലിക്കാ സഭയുടെ ചരിത്രം കേരളത്തിൽ തുടങ്ങുന്നു. എന്നാൽ, ഇരുനൂറു വർഷത്തിൽ താഴെയുള്ള ചരിത്രമേ ക്രൈസ്തവർക്ക് വിദ്യാഭ്യാസമേഖലയിൽ അവകാശപ്പെടാനുള്ളൂ. തുടക്കം കുറിച്ചത് ഇംഗ്ലീഷ് മിഷനറിമാരാണ്. ആംഗ്ലിക്കൻ സഭയോടും ഇംഗ്ലീഷ് ഭാഷയോടും തീരാത്ത പക വച്ചുപുലർത്തിയിരുന്ന കത്തോലിക്കാസഭ ഇംഗ്ലീഷ് പഠിക്കുന്നതിൽനിന്ന് തങ്ങളുടെ വിശ്വാസികളെ വിലക്കിയിരുന്നു. അവർ ആദ്യം തുടങ്ങിയ വിദ്യാലയം സംസ്കൃതവിദ്യാലയമായിരുന്നു എന്നത് ഇന്ന് ഒരു തമാശയായി തോന്നാം. തദ്ദേശീയ മെത്രാന്മാർ ഉണ്ടാകുന്നതിനു വളരെ മുമ്പേ, ചങ്ങനാശ്ശേരിയിൽ ഒരു കോളേജിനു ഫ്രഞ്ച് സ്വദേശി ആയിരുന്ന അന്നത്തെ മെത്രാൻ തറക്കല്ലിട്ടെങ്കിലും വർഷങ്ങളോളം അതു പണി

തുടങ്ങുകപോലും ചെയ്യാതെ കിടന്നു. അതിനിടയിൽ തൃശൂർ പട്ടണത്തിൽ കത്തോലിക്കരുടെ വക സെന്റ് തോമസ് കോളേജ് ഉണ്ടായി. ഇതാണ് കേരളത്തിലെ കത്തോലിക്കരുടെ ഉടമസ്ഥതയിലുള്ള ആദ്യ കലാലയം.

കർശനമായ വിലക്കുണ്ടായിട്ടും വിശ്വാസികൾ മറ്റു മതവിഭാഗങ്ങൾ നടത്തുന്ന കലാലയങ്ങളിൽ പഠിക്കാൻ പോകുന്നത് ഇവരുടെ കണ്ണ് തുറപ്പിച്ചു. ആദ്യകാലത്ത് സൗജന്യമായാണ് ഇംഗ്ലീഷ് മിഷനറിമാർ വിദ്യാഭ്യാസം നൽകിയിരുന്നത്. പിന്നീട് ഈ കച്ചവടത്തിൽ ലാഭമുണ്ട് എന്ന് കണ്ടപ്പോഴാണ് കത്തോലിക്കാസഭ ഈ മേഖലയിൽ പ്രവേശിക്കുന്നത്. ലാഭത്തെക്കാൾ ഉപരി വൈദികർക്കും കന്യാസ്ത്രീകൾക്കും ജോലിസാധ്യത, പിന്നെ അവരുടെ അധികരിച്ച അധികാരം (വർഷങ്ങളോളം എല്ലാ വിഭാഗങ്ങളുടെയും തലവൻ, പ്രിൻസിപ്പാൾ തുടങ്ങിയ തസ്തികകൾ പുരോഹിതരുടെ കയ്യാകുമായിരുന്നു എന്നോർക്കുക).

അധ്യാപകരുടെ ശമ്പളത്തിൽ നിന്നു നല്ലൊരു തുക അക്കാലത്ത് മാനേജ് മെന്റ് പിടുങ്ങിയിരുന്നു. ഒപ്പം, വിദ്യാർത്ഥികളിൽനിന്ന് ഫീസും ഈടാക്കിയിരുന്നു. സഭാസ്ഥാപനങ്ങളിലെ മാനേജ്മെന്റിന്റെ ശക്തമായ എതിർപ്പിനെ അവഗണിച്ച് അധ്യാപകർ സമരം നടത്തിയാണ്, അവർക്കു സർക്കാർ ശമ്പളം നൽകുന്ന ഇന്നത്തെ അവസ്ഥ ഉണ്ടാകുന്നത്. അപ്പോഴേക്കും വരുമാന

മാർഗത്തിന് മാനേജ്മെന്റ് മറ്റു വഴികൾ കണ്ടെത്തി. അതിന്റെ ഓമനപ്പേരായിരുന്നു ഡൊണേഷൻ. വിദ്യാർത്ഥിക്ക് പ്രവേശനവും അധ്യാപകന് ജോലിയും കിട്ടാൻ നൽകേണ്ട തുകയുടെ യഥാർത്ഥനാമം കൈക്കൂലി എന്നാണെങ്കിലും സഭയുടെ നിലണ്ടുവിൽ അത് സംഭാവനയായി. കൊള്ളലാഭത്തെക്കാൾ സഭാധികൃതർ ആസ്വദിച്ചുപോകുന്നത് അധികാരമാണ്. വിദ്യാഭ്യാസവും സ്വതന്ത്രമായി ചിന്തിക്കാൻ ശേഷിയുമുള്ള യുവാവിനെ/യുവതിയെ തങ്ങളുടെ സ്ഥാപനത്തിൽ ജോലിക്കുവച്ചാൽ പെൻഷൻപ്രായം തികയുന്നതുവരെ അവൻ/അവൾ തങ്ങളുടെ വരുതിക്കു നിൽക്കും. പിന്നെ അതവർക്കൊരു ശീലമായിക്കൊള്ളും. 55 വയസ്സുവരെ വളഞ്ഞിരുന്ന നട്ടെല്ല് പിന്നീടൊരിക്കലും നിവരുകയില്ല എന്നവർ ക്കറിയാം.

എതിർപ്പിന്റെ ദുർബലശബ്ദം പുറപ്പെടുവിച്ചവരെ യൊക്കെ അവർ വകവരുത്തിയിട്ടുണ്ട്. ഒന്നാത്തരം ഉദാഹരണമാണ് എം.പി. പോൾ.

ഉദാഹരണങ്ങൾക്ക് ഇന്നും ക്ഷാമമില്ല. പ്രൊഫ. ടി. ജെ. ജോസഫ്, സെന്റ് ആൽബർട്ട്സ് കോളേജിലെ മലയാളം വിഭാഗത്തിന്റെ മേധാവി ആയിരുന്ന പ്രൊഫ. സെബാസ്റ്റ്യൻ കെ. ആന്റണി, മൂലമറ്റം സെന്റ് ജോസഫ്സ് കോളേജിൽനിന്നു പിരിച്ചുവിടപ്പെട്ട പ്രൊഫ. ജോയി മൈക്കിൾ മുക്കന്തോട്ടം.... ഈ പട്ടികയ്ക്കു നീളംകൂട്ടാൻ ഓരോ വായനക്കാരനും കഴിഞ്ഞേക്കാം.

(കടപ്പാട്: 'സ്നേഹസന്ദേശം' ഓൺലൈൻ മാസിക.)

സീറോയിലേക്ക് വളരുന്ന സഭ

ജോസഫ് മാത്യു

[സീറോ-മലബാർസഭയുടെ ഇന്നത്തെ അവസ്ഥയെ വിശകലനം ചെയ്യുന്ന ഈ ദീർഘലേഖനം 3 ലക്കങ്ങളിലായി പ്രസിദ്ധീകരിക്കുന്നു.]

“പണ്ടത്തെ അച്ചമ്മാർ എത്ര നല്ല മനുഷ്യന്മാരായിരുന്നു? അടക്കോം ഒരുക്കോം സ്നേഹോം ഒള്ളൊർ. എല്ലാ വീട്ടിലും പോകുകേം എല്ലാരോം കാണുകേം ചെയ്യുവാറുന്നു. നമ്മുടെ ഒരു വെഷമം പറയാൻ ചെന്നാല് എത്രനേരം വേണേലും കേട്ടിരുന്ന് അവർക്ക് ചെയ്യാവറ്റുന്നത് ചെയ്യുവാറുന്നു. അതു പോയിട്ട് ഇപ്പൊളൊളൊർക്ക് പിരിവ് മാത്രമല്ലേ പണി? അവർക്ക് കാശുകാരെ മതി. പിരിവു കൊടുക്കാത്തൊർക്ക് കിടക്കപ്പൊരുതീമില്ല.”

ചങ്ങനാശേരി അതിരൂപതയിലെ പ്രമുഖ ഇടവകയിൽപെട്ട 77-കാരന്റെ വാക്കുകളിൽ നിരാശയും ധാർമ്മികരോഷവും നിറഞ്ഞുനിൽക്കുന്നു. സീറോ-മലബാർസഭയുടെ ഇന്നത്തെ അവസ്ഥയെ കുറിച്ച് വിശ്വാസികളിൽ വലിയൊരു വിഭാഗത്തിന് ഇതേ അഭിപ്രായമാണുള്ളത്. ഫ്രാൻസിസ് മാർപ്പാപ്പയുടെ നവീകരണമാതൃക സഭയിൽ മാറ്റത്തിന്റെ സൂചനകളുയർത്തുമ്പോൾ അതൊന്നും കണ്ടതായിപ്പോലും നടിക്കാതെയാണ് പൗരസ്ത്യസഭകളിൽ ഏറ്റവും വലിയ രണ്ടാമത്തെ വ്യക്തിസഭ മുന്നോട്ടുപോകുന്നത്.

ബിഷപ്പുമാരുടെയും വൈദികരുടെയും വീഴ്ചകളും കുറ്റങ്ങളും മുൻപും ഇന്നും മുഖ്യധാരാ മാധ്യമ

ങ്ങൾ ഒരുക്കിവയ്ക്കുകയാണ് പതിവ്. സാമൂഹികമാധ്യമങ്ങൾ ശക്തിപ്രാപിച്ചതോടെ കഥ മാറി. കേരളത്തിലെ അരമനകളിലും ഇടവകകളിലും കന്യാസ്ത്രീ മഠങ്ങളിലും നടക്കുന്ന ജനാധിപത്യവിരുദ്ധവും സഭയുടെ പ്രബോധനങ്ങൾക്ക് നിരക്കാത്തതുമായ നടപടികൾ അനുദിനമെന്നോണം പുറത്തുവന്നുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. ഫേസ്ബുക്കിലും ബ്ലോഗിലും പ്രസിദ്ധീകരിക്കപ്പെടുന്ന പോസ്റ്റുകൾ ഒരു കാര്യം വ്യക്തമാക്കുന്നു- സീറോ മലബാർസഭ ഉള്ളിടത്തെല്ലാം ഇതേ സ്ഥിതിയാണ്.

ക്രൈസ്തവചൈതന്യവും അജപാലനദൗത്യവും മറ്റ് സമ്പത്തിന്റെയും ആർഭാടങ്ങളുടെയും പിന്നാലെ പായുന്നതിനു പുറമേ, പ്രകോപനപരമായ പ്രസ്താവനകൾ നടത്തി പൊതുസമൂഹത്തിൽ സഭാവിശ്വാസികളുടെ നിലനിൽപ്പുതന്നെ ബിഷപ്പുമാർ അപകടത്തിലാക്കിയിരിക്കുന്നു. വിശ്വാസികളുടെ ധാർമ്മികരോഷവും പരിഭവനങ്ങളും ആരും മുഖവിലയ്ക്കെടുക്കാറില്ല.

ഓർമ്മയാകുന്ന നല്ല വൈദികർ

ഇടവകക്കാർക്കൊപ്പം അവരിലൊളായി ജീവിച്ച്, അവരുടെ ഓരോരുത്തരുടെയും പ്രശ്നങ്ങളറിഞ്ഞിരുന്ന, അവർക്കു വഴികാട്ടിയിരുന്ന, വിശ്വാസികളുടെ മനസ്സിൽ എക്കാലവും നിറഞ്ഞുനിന്നിരുന്ന വൈദികർ ഇന്ന് ഓർമ്മമാത്രമാണ്.

വിശ്വാസികളുമായി അടുത്ത് ഇടപഴകുകയും അവരുടെ പ്രാർത്ഥനാ ആവശ്യങ്ങൾ നിറവേറ്റിക്കൊടുക്കുകയും ചെയ്തിരുന്ന വൈദികരായിരുന്നു ഒരു കാലത്ത് സീറോ-മലബാർസഭയിൽ ഏറെയും. ഓരോ ഇടവകാംഗത്തെയും അടുത്തറിഞ്ഞിരുന്ന അവർ ജാതിമതഭേദമന്യേ എല്ലാവർക്കും പ്രിയപ്പെട്ടവരുമായിരുന്നു. ഇത്തരം വൈദികരുടെ സ്ഥലംമാറ്റവും മരണവുമൊക്കെ നാടിന്റെ വേദനയായിരുന്നു. ഇവരിൽ വിശ്വാസമർപ്പിച്ചാണ് പല സ്ഥലങ്ങളിലും വിശ്വാസികൾ പള്ളിക്കായി സ്വന്തം ഭൂമി വെറുതെ വിട്ടുനൽകിയതും പള്ളികൾ നിർമ്മിക്കുന്നതിനായി പ്രതിഫലം കൂടാതെ അധാനിച്ചതും.

കാലം മാറിയപ്പോൾ വൈദികർ സ്വേച്ഛാധിപതികളും പിരിവുകാരും മരാമത്ത് കോൺട്രാക്ടർമാരുമൊക്കെയായി അധഃപതിച്ചു. വിശ്വാസികളോടുള്ള അടുപ്പത്തിന് സമ്പത്തും കൂടുംബമഹിമയുംമറ്റും അളവുകോലുകളായി. സ്വന്തം താൽപര്യങ്ങൾ നടപ്പാക്കുന്നതിന് വിശ്വാസികൾക്കിടയിൽ ഭിന്നത സൃഷ്ടിക്കേണ്ടത് അവർക്ക് അനിവാര്യമായി.

ഞായറാഴ്ച കുർബാനമധ്യേ അച്ചൻമാർ നൽകുന്ന ഉപദേശങ്ങൾ അവർതന്നെ പരസ്യമായി കാറ്റിൽ പറത്തുന്നത് കണ്ട് വിശ്വാസികൾ ആശയക്കുഴപ്പത്തിലാകുന്നു. സീറോ-മലബാർസഭ വിട്ടുപോകുന്നവരും, സഭയിൽ തുടരുമ്പോൾത്തന്നെ പള്ളിയുടെ പടികയറാതിരിക്കുന്നവരും നാട്ടുകാരെയും ബന്ധുക്കളെയും ബോധ്യപ്പെടുത്താൻവേണ്ടി മാത്രം പള്ളിയിൽ പോകുന്നവരും ഏറുന്നത് സ്വാഭാവികം.

വീർപ്പുമുട്ടിക്കുന്ന ഭരണപരിഷ്കാരങ്ങൾ

സ്വന്തം ഭരണകാലത്തിന്റെ സ്മാരകമുണ്ടാക്കാനും പരമാവധി പണം കീശയിലാക്കാനുമുള്ള വൈദികരുടെ പരക്കംപാച്ചിലുകൾ ഇടവകകളെ ആവശ്യമില്ലാത്ത നിർമ്മിതികളുടെ കൂടാരങ്ങളാക്കി മാറ്റി.

പള്ളി പൊളിച്ചുപണിയുക, അല്ലെങ്കിൽ നവീകരിക്കുക - ഇതിനാണ് പ്രാധാന്യം. കാര്യമായ കേടുപാടുകളില്ലാത്ത, സാമാന്യം ഇടയുള്ള പള്ളികൾ തന്നെയാണ് ഇങ്ങനെ പൊളിച്ചുമാറ്റുന്നവയിലേറെയും. അവയുടെ സ്ഥാനത്ത് കോടികൾ ചെലവിട്ട് കൊട്ടാരസദൃശമായ പള്ളികൾ നിർമ്മിക്കും. ഇതിനായി വിശ്വാസികളുടെ വിഹിതം പള്ളിയിൽനിന്നുതന്നെ നിർണ്ണയിച്ച് അടിച്ചേൽപ്പിക്കുകയാണ്. സാമ്പത്തികസ്ഥിതിയുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ കുടുംബങ്ങളെ തരംതിരിച്ചുള്ള പട്ടികതന്നെ പല ഇടവകകളിലുമുണ്ട്. വികാരിയും കൈക്കാരനും തീരുമാനിക്കുന്ന പിരിവ് കൊടുക്കാത്തവർ വിവാഹം, മാമ്മോദീസ, ആദ്യകുർബാന, ശവസംസ്കാരം തുടങ്ങിയ ആവശ്യങ്ങൾക്കായി എത്തുമ്പോൾ കുരുക്കിലാകും.

കേരളത്തിലെമ്പാടും പുറത്ത് അമേരിക്കയിൽ ഉൾപ്പെടെ സീറോ-മലബാർസഭയുടെ ഇടവകകളിൽ ഇത്തരം പള്ളി നിർമ്മാണമത്സരം സജീവമാണ്. കിടപ്പാടമില്ലാത്തവർ, മൂന്നു നേരം വിശപ്പടക്കാൻ ക്ലേശിക്കുന്നവർ, ചികിത്സയ്ക്കുള്ള പണത്തിനു വഴിതേടുന്നവർ ഒക്കെ, കൊട്ടാരസദൃശമായ പള്ളികളിൽ കണ്ണീരൊഴുക്കി പ്രാർത്ഥിക്കുമ്പോൾ ദൈവത്തിന് അവിടെ സ്വസ്ഥമായിരിക്കാനാകുമോ?

പള്ളിനിർമ്മാണ മാമാങ്കത്തിനായി ഏറ്റവുമൊടുവിൽ രംഗത്തിറങ്ങിയിരിക്കുന്ന പ്രമുഖ ഇടവക ചങ്ങനാശേരി അതിരൂപതയിലെ പാറേൽപള്ളിയാണ്. തീർത്ഥാടനകേന്ദ്രമായ ഇവിടെ നേർച്ചയിനത്തിൽ വർഷംതോറും ലക്ഷക്കണക്കിന് രൂപ കിട്ടുന്നുണ്ടെങ്കിലും, പള്ളിനിർമ്മാണത്തിന്റെ കോടികൾ വരുന്ന ചെലവ് വിശ്വാസികളുടെ തലയിൽത്തന്നെ കെട്ടിവയ്ക്കാനാണ് തീരുമാനം.

പള്ളി പൊളിക്കാൻ ഒരു സാധ്യതയുമില്ലെങ്കിൽ മോണ്ടളം, കൊടിമരം, പള്ളിമേട, സെമിത്തേരി, ഗ്രോട്ടോ, വിശുദ്ധരുടെ പ്രതിമ, പാരിഷ്ക്കാൾ തുടങ്ങിയവയുടെ നിർമ്മാണമോ നവീകരണമോ നടത്തും. അനാവശ്യമെങ്കിലും വികാരിയുടെ ഇത്തരം തീരുമാനങ്ങൾക്കെല്ലാം ഓശാനപാടാൻ കുറേപ്പേരുമുണ്ടാകും. പള്ളി ഭരണത്തിൽ വികാരിക്ക് ആലവട്ടവും വെൺചാമരവും പിടിക്കുന്നതും ഇവർതന്നെ. ഇവരുടെ ബലത്തിലാണ് പാരിഷ് കൗൺസിൽ യോഗങ്ങളിലും പൊതുയോഗങ്ങളിലും മൃഗീയ ഭൂരിപക്ഷമുണ്ടാക്കി വികാരിയുടെ ഏകാധിപത്യം ഉറപ്പിക്കുന്നത്. പലപ്പോഴും ഉദ്യോഗസ്ഥർ പദ്ധതികൾ നിർദ്ദേശിക്കുന്നതും ഇക്കൂട്ടരായിരിക്കും.

പള്ളി ഉടമസ്ഥതയിലുള്ള എയ്ഡഡ് സ്കൂളുകളിൽനിന്നോ കോളേജുകളിൽനിന്നോ റിട്ടയർ ചെയ്ത അധ്യാപകർ, ദീർഘകാലം നാടിനു പുറത്തെവിടെയെങ്കിലും ജോലി ചെയ്തശേഷം മധ്യവയസ് പിന്നിടുമ്പോൾ നാട്ടിൽ മടങ്ങിയെത്തിയവർ, പുത്തൻ പണക്കാർ, മറ്റു സ്ഥലങ്ങളിൽനിന്ന് വന്നു താമസിക്കുന്നവർ തുടങ്ങിയവരാണ് ഈ ഗണത്തിലുള്ളത്.

ഇവരിൽ പലരും നാട്ടിൽ നാലാൾ അറിയാത്തതിനുള്ള പരിഹാരം കണ്ടെത്തുന്നത് പള്ളിയിലാണ്. ഇതിനായി സാധിച്ചാൽ ഒരു തിരുന്നാൾ നടത്തും. പിന്നെ കൈക്കാരൻ, ഗായകൻ, പാരിഷ് കൗൺസിൽ അംഗം, സൺഡേ സ്കൂൾ അധ്യാപകൻ, ഭക്തസംഘടനാഭാരവാഹി തുടങ്ങിയ വേഷങ്ങളണിയും.

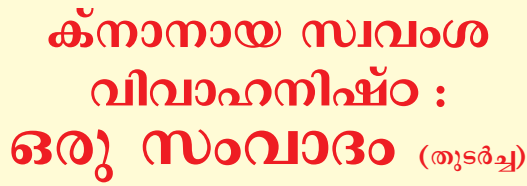
ഇതിനു പുറമേ, സഭയുടെ സ്കൂളുകളിലും കോളേജുകളിലും അധ്യാപകരായി പ്രവർത്തിക്കുന്നവർ, മാനേജ്മെന്റ് ക്വാട്ടറിൽ മക്കൾക്ക് പ്രവേശനം തേടുന്നവർ തുടങ്ങിവരുമുണ്ട് അച്ചന് തണലായി. ഏതു വൈദികനും ഇടവകയിലേക്ക് എത്തുന്നത് ഇക്കൂട്ടരുടെ വലയത്തിന്റെ നടവിലേക്കാണ്. ഈ ന്യൂനപക്ഷവും മുൻപ് ഇരുന്ന വൈദികനും നൽകുന്ന പ്രാഥമിക വിവരത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിലാണ് വികാരി ആളുകളെ വിലയിരുത്തുന്നതും തുടർന്നു പ്രവർത്തിക്കുന്നതും.

ഭൂരിഭാഗം വൈദികരും ഈ സ്തുതിപാഠകരുടെ വാക്കുകൾ വിശ്വസിച്ചു, അവരുടെ പുകഴ്ത്തലുകളിൽ സ്വയം മറന്ന് നശിക്കുകയാണ്. ജനമധ്യത്തിലേക്ക് ഇറങ്ങിച്ചെല്ലുന്ന, എല്ലാവരെയും ഒരുപോലെ കാണുന്ന വൈദികർ സ്വാഭാവികമായും അരമനകൾക്ക് അനഭിമതരായിത്തീരും. കാരണം യഥാർത്ഥ അജപാലനമല്ലല്ലോ സഭയുടെ ഇപ്പോഴത്തെ അജണ്ട.

ചങ്ങനാശേരി അതിരൂപതയിലെ കിഴക്കൻ മേഖലയിൽ പലേടത്തും വൈദികരുടെ ഏകാധിപത്യപ്രവണത വളർത്തുന്നതിൽ മുഖ്യ പങ്കുവഹിക്കുന്നത് കൂട്ടനാട്ടിൽനിന്നെത്തി താമസിക്കുന്നവരാണ്. കൂട്ടനാട്ടിൽ പള്ളികൾ കുറവായതും അകലെയുള്ള പള്ളിയിലേക്ക് എത്തിച്ചേരുന്നതിനുള്ള ബുദ്ധിമുട്ടും മൂലം ഏറെ ക്ലേശിച്ചിരുന്ന ഇവർക്ക് പള്ളിയുടെ അടുത്ത് താമസിക്കാൻ കഴിയുന്നതുപോലും സ്വപ്നതുല്യമാണ്. ഇവരെ സംബന്ധിച്ചിത്തോളം വരത്തൻമാരെന്ന പേരുദാഷം ഇല്ലാതാക്കി, പരദേശത്ത് ചുവടുറപ്പിക്കുകമാത്രമാണ് ലക്ഷ്യം.

പാരിഷ് കൗൺസിലിലും മറ്റും ഇത്തരം കുഞ്ഞാടുകളുടെ ഭൂരിപക്ഷം ഉറപ്പാക്കുന്നതു കൊണ്ടുതന്നെ സ്വന്തം തീരുമാനങ്ങൾ എത്ര വികലമാണെങ്കിലും വികാരിക്ക് അതേക്കുറിച്ച് പുനരാലോചന നടത്തേണ്ടിവരില്ല.

(തുടരും)

ഒരിക്കലും ഉന്നയിക്കുകയില്ല. ക്നാനായക്കാർ പ്രദർശിപ്പിച്ചുപോരുന്ന ഉദാരതയും ആതിഥേയത്വവും സ്നേഹവായ്പും മഹാമനസ്കതയും അനുഭവിച്ചിട്ടുള്ള ക്നാനായക്കാരല്ലാത്ത വളരെപ്പേർ, നമ്മുടെ വംശശുദ്ധിയാണവയ്ക്കു കാരണമെന്ന് പല സന്ദർഭങ്ങളിലും ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയിട്ടുണ്ട്. മറ്റൊന്ന്, സ്വവംശവിവാഹനിഷ്ഠയെ നീതീകരിക്കുന്നതിനായി 'രക്തശുദ്ധി സംരക്ഷണ'വാദത്തെ ആരും ഇന്നേവരെയുമുന്നോട്ടു വെച്ചിട്ടില്ല എന്നതാണ്.

മറുപടി: ഇത്ര വലിയ ഒരു അബദ്ധപ്രസ്താവന ശ്രീ മാപ്പേട്ടിനെപ്പോലെ പ്രഗത്ഭമതിയായ ഒരാളിൽനിന്നുണ്ടാകുമെന്നു വിശ്വസിക്കാൻ എനിക്കു കഴിയുന്നില്ല. നമ്മുടെ വംശത്തിന്റെ രക്തശുദ്ധി സംരക്ഷിക്കുവാനല്ലെങ്കിൽപ്പിന്നെ, ക്നാനായ സമുദായത്തിനുപുറത്തുനിന്നു വിവാഹംകഴിക്കുന്നവരെ പുറത്തുള്ള മെന്ന് എന്തിനു നാം ശരിക്കുന്നു? നമ്മുടെ കുട്ടികളെല്ലാം ശുദ്ധിയുള്ളവരും അമൂല്യമാണ്. നാം നമ്മുടെ കുടുംബങ്ങളിൽ ചെയ്യുന്നതുപോലെ, നമുക്കു നമ്മുടെ കുടുംബാംഗങ്ങളെയെല്ലാം നമ്മുടെ രൂപതയിലേക്കും സമുദായത്തിലേക്കും ഉൾക്കൊള്ളാം.

ഖണ്ഡിക-7: ക്നായിത്തൊമ്മനെ വെറുമൊരു കച്ചവടക്കാരനെന്ന് വിശേഷിപ്പിക്കുന്നത് ശരിയോ? അനേകം കഴിവുകളാൽ അലംകൃതനായിരുന്ന ഒരാളെക്കുറിച്ച് അങ്ങനെ പറയുന്നത് തീർത്തും മോശമായ കാര്യമാണ്. ശരിയാണ്, 400 പേരടങ്ങിയ മിഷനറിസംഘത്തിന്റെ നേതൃത്വമേറ്റെടുക്കുന്നതിനുമുമ്പ്, കിഴക്കും മധ്യപൂർവ്വദേശങ്ങളുമായി അദ്ദേഹം കച്ചവടം നടത്തിയിരുന്നു. പോർട്ടുഗൽ, ഫ്രാൻസ്, ഇംഗ്ലണ്ട് എന്നിവിടങ്ങളിലെ കച്ചവടക്കാർ സൈനികരെയുംകൂടിയാണ് ഇന്ത്യയിൽ വന്നതെങ്കിൽ, അദ്ദേഹത്തിന്റെ സംഘം വന്നത്, ഒരു ബിഷപ്പിനെയും കുറെ പുരോഹിതരെയുംകൂടിയാണെന്നു. ഉറഹാ (എദേസ)യിലെ ബിഷപ്പിന്റെ അഭ്യർത്ഥന മാനിച്ച് വേണ്ടതു ചെയ്യുകയാണ് അദ്ദേഹം ചെയ്തത്. കേരളത്തിൽ വാസമുറപ്പിച്ചതിനുശേഷം തന്റെ ജനത്തിനുവേണ്ടിയും മറ്റു ക്രൈസ്തവർക്കുവേണ്ടിയും വളരെ കാര്യങ്ങൾ അദ്ദേഹം ചെയ്തു. കൂടാതെ, ദേശസ്നേഹപരമായ ചില കാര്യങ്ങൾ ചക്ര

വർത്തിക്കുവേണ്ടിയും അദ്ദേഹം ചെയ്തു.

മറുപടി: ക്നായിത്തൊമ്മൻ വെറുമൊരു കച്ചവടക്കാരനായിരുന്നില്ല എന്നു ഞാനും സമ്മതിക്കുന്നു. അദ്ദേഹം ഒരു മിഷനറിയായിരുന്നു. ഈ നാട്ടിലെ സാധാരണ ക്രൈസ്തവരുമായി ഇടപെടാൻ അദ്ദേഹത്തിനു യാതൊരു പ്രശ്നവുമുണ്ടായിരുന്നില്ല. അദ്ദേഹം ഇവിടുത്തെ ഒരു സ്ത്രീയെ വിവാഹം കഴിക്കുക പോലും ചെയ്തു (ബിജു ഉതുപ്പ് കേസിൽ നൈയാമികമായി ഉറപ്പാക്കിയതാണ് ഇക്കാര്യം). അദ്ദേഹത്തിന് ക്നാനായവംശത്തിൽപ്പെടാത്ത ഒരു സ്ത്രീയെ വിവാഹം കഴിക്കാനും ഈ സമുദായത്തിൽത്തന്നെ തുടർന്നും നിൽക്കാനും കഴിയുമെങ്കിൽ, എന്തുകൊണ്ട് നമ്മുടെ കുട്ടികൾക്കെതു പാടില്ല?

ഖണ്ഡിക-8: ക്നാനായക്കാരും മിഷനറിപ്രവർത്തനവും: സുവിശേഷപ്രവർത്തനത്തിന്റെ കാര്യത്തിൽ, കേരളത്തിനു പുറത്തും വിദേശത്തും ക്നാനായക്കാർ മുൻനിരയിലാണ്. മിഷനറിപ്രവർത്തനം സംബന്ധിച്ച ഇന്നത്തെ കാഴ്ചപ്പാടിൽ, അതുകൂടിസ്തമതത്തിലേക്കുള്ള പരിവർത്തനത്തിലേക്കു നയിക്കണമെന്നില്ല; മറിച്ച്, യേശു നമുക്കു നൽകിയ സുവിശേഷത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിലുള്ള മനഃപരിവർത്തനത്തിലേക്കു നയിക്കുന്നതാകണം.

ഇപ്പോൾ നമുക്ക് കേരളത്തിനു വെളിയിൽ സേവനം നടത്തുന്ന 4 മെത്രാന്മാരുണ്ട്. കൂടാതെ, 2008-ലെ കണക്കുപ്രകാരം 172 രൂപതാവൈദികരും 352 മിഷണറി വൈദികരുമുണ്ട്.

മറുപടി: ഇതെല്ലാം അംഗീകരിക്കുന്നു, അതിൽ ഞങ്ങൾക്ക് അഭിമാനവുമുണ്ട്. പക്ഷേ, തർക്കവിഷയം അതല്ല. ക്നാനായക്കാരനല്ലാത്ത ഒരാളെ മാമോദീസാവഴി കോട്ടയം രൂപതയിലേക്കു ഉൾച്ചേർക്കുന്നതിനെ രൂപത നിഷേധിക്കുന്നു എന്നതാണു പ്രശ്നം. സഭയുടെ സുവി

ശേഷഭൗതികത്തിനു വിരുദ്ധമാണത്. ക്നാനായക്കാർക്കിടയിൽ ഇങ്ങനെ സംഭവിക്കുന്നത്, യേശു നമുക്കു നൽകിയ സുവിശേഷത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിലുള്ള ശരിയായ മനഃപരിവർത്തനം നടക്കാത്തതുകൊണ്ടാണ്. നാമിപ്പോഴും ഒരു യഹൂദമനോഘടന (Jewish mindset)യിലാണ്. ഇതൊരു പ്രശ്നമാണെങ്കിലും, സമുദായംവിട്ടു വിവാഹിതരായവരുടെ കുടുംബാംഗങ്ങൾക്കു രൂപതയിൽ പ്രവേശനം നൽകാത്ത കാലത്തോളം, മാമോദീസായിലൂടെ മറ്റു സമുദായങ്ങളിൽനിന്നുള്ളവർക്കു നേരിട്ടു പ്രവേശനം നൽകാത്തതിനെ ഞങ്ങൾ എതിർക്കുന്നില്ല.

ഖണ്ഡിക-9: പൂർണ്ണമായി വെളിപ്പെടാത്ത ഒരു സത്യം: സമുദായത്തിനു പുറത്തുനിന്ന് വധുവിനെയോ വരനെയോ തിരഞ്ഞെടുക്കുന്ന ഓരോ ക്നാനായ യുവാവും യുവതിയും അപ്രകാരം ചെയ്യുന്നതും ക്നാനായകൂട്ടായ്മയിൽനിന്നു വേർപിരിയാൻ അനുവദിക്കണമെന്ന് എഴുതി ആവശ്യപ്പെടുന്നതും പൂർണ്ണമായ സമ്മതത്തോടും ഗാഢമായ പര്യാലോചനകൾക്കുശേഷവുമാണ്. അത്തരമൊരു തിരഞ്ഞെടുപ്പിനു പിന്നിലെ സ്വാധീനഘടകങ്ങൾ, ഒന്നുകിൽ വൈകാരിക(പ്രണയം)മായിരിക്കാം; അല്ലെങ്കിൽ വിദേശത്തു ജോലിനേടാനുള്ള അവസരം, കൂടുതൽ ധനസ്വരൂപണം എന്നിങ്ങനെ സാമ്പത്തിക താല്പര്യമായിരിക്കാം. അല്ലാതെ, രൂപതയുടെ സ്വവംശവിവാഹനിഷ്ഠ അക്രൈസ്തവമാണെന്ന വിശ്വാസം ശക്തമായതിന്റെപേരിൽ അതിനോടുള്ള പ്രതിഷേധമായല്ല ആരും ഈ തിരഞ്ഞെടുപ്പു നടത്തിയിട്ടുള്ളത്. വിരോധാഭാസമെന്നു പറയട്ടെ, അവർ ഈ രണ്ടു വിഭാഗങ്ങളിലെയും ഏറ്റവും മെച്ചപ്പെട്ടവ - വിവാഹത്തിലൂടെ വൈകാരികവും ഭൗതികവുമായ നേട്ടങ്ങൾ ഒരു വശത്തും, ക്നാനായ അംഗത്വം മറുവശത്തും - കിട്ടാൻ ആഗ്രഹിക്കുകയാണ്. ഇത്, അവർ പ്രകടിപ്പിക്കുന്ന എല്ലാ ക്ഷോഭങ്ങളെയും വളരെ എളുപ്പത്തിൽ വിശദീകരിക്കുന്നുണ്ട്.

മറുപടി: ശരിയാണ്, സ്വസമുദായത്തിനു പുറത്തുനിന്ന് ഇണയെ കണ്ടെത്തുന്ന ഓരോ

കന്നനായയുവതിയും യുവാവും അങ്ങനെ ചെയ്യുന്നത് പൂർണ്ണമനസ്സോടെയാണ്. എന്നാൽ, സാമ്പത്തികമായി അതിൽനിന്നു വേർപിരിയാൻ അനുവദിക്കണമെന്നാവശ്യപ്പെടുമ്പോൾ സമ്മതത്തോടെയല്ല. അവർ അതിനുള്ള അപേക്ഷ പൂരിപ്പിച്ച് ഒപ്പിടുന്നത് ഭീഷണമായ സമ്മർദ്ദത്തിനു വിധേയമായിട്ടാണ്. അവരുടെ മുമ്പിൽ മറ്റൊരു വഴി (option) യുമില്ല. സാമ്പത്തികമായി തുടരുന്ന അവസ്ഥ തിരഞ്ഞെടുക്കാൻ അവസരം (option) നൽകുന്നപക്ഷം പിന്നെ യാതൊരു പ്രശ്നവുമില്ല. കേരളത്തിൽ ഫയൽ ചെയ്തിരിക്കുന്ന കേസും റോമിനു നൽകിയിരിക്കുന്ന സഭാപരമായ പരാതിയും ആവശ്യപ്പെടുമ്പോൾ അത്തരമൊരു തിരഞ്ഞെടുപ്പിനുള്ള അവസരമാണ്. നിർബന്ധപൂർവ്വം അടിച്ചേല്പിക്കപ്പെടുന്ന സ്വവംശവിവാഹനിഷ്ഠയെ അംഗീകരിക്കാനാവില്ല; എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ, ഒരു മനുഷ്യജീവി എന്ന നിലയിലുള്ള അടിസ്ഥാനപരമായ അവകാശങ്ങളെ അതു ലംഘിക്കുന്നു.

അവസാനഖണ്ഡിക: പരസ്പരധാരണയ്ക്കായി ഒരു അഭ്യർത്ഥന: കോട്ടയം രൂപത സ്ഥാപിക്കപ്പെടുന്നതിനു മുമ്പുതന്നെ, സാമ്പത്തികമായി അതിനുള്ള വൈദികരോടുകൂടിയ പ്രത്യേക ഇടവകകൾ തെക്കുംഭാഗത്തുണ്ടായിരുന്നു. അതുകൊണ്ട്, പുറത്തുനിന്നു വിവാഹിതരായവരെയും അവരുടെ കുടുംബങ്ങളെയും ഉൾക്കൊള്ളുന്നതിനും, അങ്ങനെ കോട്ടയം രൂപതയ്ക്കുവേണ്ടി

മാർപ്പാപ്പ നൽകിയ അസ്സൽ കല്പനയുടെ ചട്ടക്കൂടിനെ ലംഘിക്കുന്നതിനുമെതിരെയുള്ള തെക്കുംഭാഗരുടെ പ്രതിരോധം ന്യായമാണ്; അതിനെ സഹിഷ്ണുതയോടെ കാണാൻ മറ്റുള്ളവരുടെ ഭാഗത്തുനിന്നും സൗമനസ്യമുണ്ടാകേണ്ടതുണ്ട്.

മറുപടി: ശ്രീ മാപ്പേട്ടിന്റെ ഈ അഭ്യർത്ഥനയ്ക്കു യാതൊരു വിലയുമില്ലെന്നു പറയേണ്ടിവരുന്നതിൽ എനിക്ക് ഖേദമുണ്ട്. വംശീയതയും വിവേചനവും മുഖമുദ്രയായുള്ള ഒരു സമ്പ്രദായത്തെ അനുഭാവത്തോടെ മനസ്സിലാക്കണമെന്നും അതിനോടു സഹിഷ്ണുത കാട്ടണമെന്നുമുള്ള ഇത്തരമൊരു അഭ്യർത്ഥനയെ അംഗീകരിക്കാനാവില്ല. കന്നായിത്തൊമ്മന്റെ എല്ലാ മക്കൾക്കും, അവർ സ്വവംശവിവാഹനിഷ്ഠ പാലിച്ചോ, വംശശുദ്ധി നിലനിർത്തിയോ എന്നൊന്നും പരിഗണിക്കാതെത്തന്നെ, അവരുടെ കുടുംബങ്ങളിലും കന്നനായ സമുദായത്തിലും തുല്യാവകാശമുണ്ടായിരിക്കണം. കന്നനായലോകത്തിലെ 'മാപ്പേട്ടുമാരോ'ടുള്ള എന്റെ അഭ്യർത്ഥന ഇതാണ്: യാഥാർത്ഥ്യം ഉൾക്കൊള്ളൂ, നിങ്ങളുടേതു തയ്യാറല്ലെങ്കിൽ, ഞങ്ങളുടേതു സാധിച്ചെടുക്കും. ചരിത്രം പഠിക്കൂ! (അവസാനിച്ചു).

- കന്നനായ സ്വവംശവിവാഹനിഷ്ഠയെ അനുക്രമിക്കുന്നവരിൽനിന്നും പ്രതികൂലിക്കുന്നവരിൽനിന്നും പ്രതികരണങ്ങൾ ക്ഷണിക്കുന്നു - എഡിറ്റർ.

കന്നനായകത്തോലിക്കാ നവീകരണസമിതി (KCNS) യുടെ ആഭിമുഖ്യത്തിൽ കാരുണ്യവർഷധ്യാനം

കുടുംബശാക്തീകരണവും ആന്തരികസൗഖ്യവും

ധ്യാനദിവസങ്ങൾ : 2016 ജൂൺ 25-26 തീയതികളിൽ

ധ്യാനസമയം : രാവിലെ 9 മുതൽ വൈകുന്നേരം 4 വരെ

മറ്റു രൂപതകളിൽനിന്നുള്ള പങ്കാളികളുമായുള്ള വിവാഹത്തിന്റെപേരിൽ സ്വയം ആഗ്രഹിക്കുന്നില്ലെങ്കിൽപ്പോലും കോട്ടയം രൂപത മാറേണ്ടിവന്ന, ആ വേദനയിൽ കഴിയുന്ന അനേകം കത്തോലിക്കാ കുടുംബങ്ങളുണ്ട്. ചില കുടുംബങ്ങളാകട്ടെ, തങ്ങളുടെ ദത്തുമാക്കളെ തങ്ങളുടെ ഇടവകയിൽ ചേർക്കാത്തതിൽ വിഷമിക്കുന്നവരാണ്. ചില കുടുംബങ്ങൾ തങ്ങളുടെ മാതാപിതാക്കന്മാരുടെ മൃതസംസ്കാരചടങ്ങുകളുടെ വിലക്കുകളിൽ വിഷമിക്കുന്നു. മറ്റു ചിലർക്കാവട്ടെ, തങ്ങളുടെ ജ്ഞാനസ്നാന അവകാശങ്ങൾ, തങ്ങളുടെ ഇടവകയിൽനിന്നു നിരസിക്കപ്പെടുന്നു. ഈശോയുടെ അമൂല്യമായ രക്തത്താൽ സൗഖ്യമാക്കപ്പെടേണ്ട തിരസ്കരണത്തിന്റെ മുറിവുകളാണ് ഇവയെല്ലാം.

ഫ്രാൻസിസ് മാർപ്പാപ്പ നമ്മെ എപ്പോഴും ഓർമ്മിപ്പിക്കുന്നത് നഷ്ടപ്പെട്ട ജനതയെ നേടാനും രക്ഷിക്കാനുമാണ്, ഈശോ വനിതീകരിക്കുന്നതെന്നാണ്. ഈശോയുടെ ഈ കാരുണ്യം നാമോരോരുത്തരും മനസ്സിലാക്കണമെന്ന ആഗ്രഹമാണ് 2015 ഡിസംബർ 8 മുതൽ 2016 നവംബർ 20 വരെ കരുണയുടെ അസാധാരണ ജൂബിലി വർഷമായി പ്രഖ്യാപിക്കാൻ കാരണം.

തങ്ങളുടേതല്ലാത്ത മുറിവുകൾമൂലം വേദനിക്കുന്നവരുടെ മുറിവുകളെ സൗഖ്യമാക്കാൻ കാരുണ്യവർഷത്തിൽ ചൊരിയപ്പെടുന്ന പിതാവിന്റെ കരുണ അനിവാര്യമാണ്. ഇതിനുള്ള ഏറ്റവും ഫലപ്രദമായ മാർഗ്ഗം, ഇതിനായി പ്രത്യേകം ഒരുക്കിയ ആന്തരികസൗഖ്യവും ശേഷമുള്ള പരിശുദ്ധാത്മ അഭിഷേകവുമാണ്. എല്ലാവരെയും ക്ഷണിക്കുന്ന സർഗ്ഗസ്ഥപിതാവിന്റെ അനന്തമായ കരുണ പരികത്തോലിക്കാസഭയിലടിക്കാനിടയാകട്ടെ എന്ന് ഞങ്ങൾ പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു. നമ്മുടെ രക്ഷകനായ ഈശോയുടെ തിരുസന്നിധിയിലേയ്ക്ക് എല്ലാവരെയും ക്ഷണിക്കാനും വേദനിക്കുന്ന എല്ലാ കുടുംബങ്ങളെയും സൗഖ്യപ്പെടുത്താനും കോട്ടയം രൂപത ക്രിസ്തുരാജാ കത്തീഡ്രലിലെ കരുണയുടെ കവാടം തുറക്കുമാറാകട്ടെ!

ഈ കുടുംബശാക്തീകരണ ആന്തരികസൗഖ്യധ്യാനം നടത്തപ്പെടുന്നത് കാരിസ് ഭവനിൽവെച്ച് ഫാ. കുര്യൻ കരിക്കലിന്റെയും ഫാ. എബ്രാഹം പള്ളിവാതുക്കലിന്റെയും നേതൃത്വത്തിലാണ്.

ഏവർക്കും സ്വാഗതം!

രജിസ്ട്രേഷനും താമസസൗകര്യം ഏർപ്പാടാക്കുന്നതിനും ബന്ധപ്പെടുക:

സി.എം. സിറിയക് ചിറയിൽ ഫോൺ: 09446279948

സഭയ്ക്കുള്ളിൽ മതിലുകളുയർത്തുന്ന കോട്ടയംരൂപത

ജോയി ഒറവണക്കുളം, ചിക്കാഗോ -USA

“സഹോദരന്റെ കണ്ണിലെ കരടുകാണുകയും സ്വന്തം കണ്ണിലെ മരത്തിടി കാണാതിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നത് എന്തുകൊണ്ട്?” (മത്താ. 7:3).

യു.എസ്. പ്രസിഡന്റ് തിരഞ്ഞെടുപ്പിൽ റിപ്പബ്ലിക്കൻ പാർട്ടി സ്ഥാനാർത്ഥിയാകാൻ രംഗത്തുള്ള ഡൊണാൾഡ് ട്രംപ് ഒരു ക്രിസ്ത്യാനി അല്ലെന്നാണ് അഭിവാന്യനായ ഫ്രാൻസിസ് മാർപ്പാപ്പാ പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നത്. ട്രംപിന്റെ തിരഞ്ഞെടുപ്പു പ്രചരണയോജനകളിലെല്ലാം അദ്ദേഹം ഭീകരപ്രവർത്തനത്തെയും കടുത്ത വംശീയതയെയും അനധികൃത കുടിയേറ്റത്തെയും നിശ്ശിതമായി വിമർശിക്കുകയും അമേരിക്കയിൽനിന്ന് ഇത്തരക്കാരെ മുഴുവനായും ഉയുലനം ചെയ്യുമെന്ന് വെട്ടിത്തുറന്നു പറയുകയും ചെയ്യുന്നു എന്നതാണ് ഈ പ്രസ്താവനയ്ക്കു കാരണം. മെക്സിക്കോയിൽനിന്നുള്ള അനധികൃതകുടിയേറ്റം തടയുവാൻ മതിലുകൾ കെട്ടുമെന്നു പറഞ്ഞ ട്രംപ് ക്രിസ്ത്യാനിയല്ലെന്നും, പാലം പണിയുന്നവനാണ് യഥാർത്ഥ ക്രിസ്ത്യാനി എന്നുമായിരുന്നു പോപ്പിന്റെ വിശദീകരണം.

കത്തോലിക്കാസഭ സാർവ്വത്രിക (Universal) സഭയാണെന്നാണ് പറയുന്നതും പറിപ്പിക്കുന്നതും. എന്നാൽ കത്തോലിക്കാ സഭയുടെതന്നെ ഒരു ഭാഗമായ കോട്ടയം അതിരൂപത മറ്റുള്ളവർക്ക് ജ്ഞാനസ്നാനംനൽകി രൂപതയിൽ പ്രവേശിപ്പിക്കാതെ മതിലുകൾ കെട്ടുകയാണിന്ന്. കൂടാതെ, തങ്ങളുടെ റീത്തായ സീറോ-മലബാറിലെ ഇതര രൂപതകളിൽ നിന്നുള്ളവരെ വിവാഹമെന്ന കൂദാശയിലൂടെ കോട്ടയം രൂപതക്കാർ ജീവിതപങ്കാളിയാക്കിയാൽ, അവരെയും പുറത്താക്കി മതിൽകെട്ടുന്നു! സുവിശേഷം കേട്ട് മാനസാന്തരപ്പെട്ടുവരുന്ന എല്ലാവരെയും ജ്ഞാനസ്നാനം നൽകി സഭയിലേക്ക് ആനയിക്കുക എന്ന യേശുവിന്റെ പരമപ്രധാനമായ കല്പനയ്ക്കും സഭയുടെ സാർവ്വത്രികസ്വഭാവത്തിനും എതിരായി കനാനായ ജാതീയതയുടെയും പാരമ്പര്യത്തിന്റെയുംപേരിൽ വിശ്വാസികളെ കോട്ടയം രൂപതയിൽനിന്നു പുറത്താക്കുന്നു!

ഭാവിയിൽ അമേരിക്കൻ പ്രസിഡന്റാകാൻ സാധ്യതയുള്ള ഡൊണാൾഡ് ട്രംപിനെ വിമർശിക്കാൻ ധൈര്യംകാട്ടിയ ഫ്രാൻസിസ് മാർപ്പാപ്പയ്ക്ക് എന്തുകൊണ്ട് സ്വന്തം സഭയ്ക്കുള്ളിൽത്തന്നെയുള്ള കോട്ടയം അതിരൂപത കെട്ടിയുയർത്തിയിരിക്കുന്ന മതിലുകൾ കാണാൻ കഴിയുന്നില്ല? കോട്ടയം രൂപതയിലെ വിശ്വാസികളും മറ്റു രൂപതകളിലെ വിശ്വാസികളുംതമ്മിൽ പാലം പണിയാനാവശ്യമായ നിർദ്ദേശങ്ങൾ അദ്ദേഹം എന്തുകൊണ്ട് കോട്ടയം രൂപതാധികാരികൾക്കു നൽകുന്നില്ല? ഒന്നുകിൽ കോട്ടയം അതിരൂപതയെ തെറ്റു തിരുത്തിച്ച് കത്തോലിക്കാ സഭയിൽ നിലനിർത്തുക, അല്ലെങ്കിൽ ചുറ്റും മതിലുകളുയർത്തി ഇടുക്കുതൊഴുത്തിൽ കഴിയുന്ന കോട്ടയം രൂപതയെ സഭയിൽനിന്നു പുറത്താക്കി സഭയുടെ ഇമേജ് (image) കാത്തുസൂക്ഷിക്കുക.

വൈദ്യോ, ആദ്യം നിന്നെത്തന്നെ സുഖപ്പെടുത്തുക; എന്നിട്ടാകട്ടെ, മറ്റുള്ളവരെ സുഖപ്പെടുത്താൻ.

ഫോൺ:(001)630 415 6488

സഭയിൽ അനിവാര്യമായി വരുത്തേണ്ട മാറ്റങ്ങൾ

ഇ.കെ. വർഗീസ്, ഒരുമനയൂർ

തോന്നുമ്പോഴൊക്കെ ദൈവജനത്തിൽനിന്ന് സംഭാവനകളും ദശാംശവും സ്തോത്രക്കൊഴിയും കൂദാശവില വിവരപ്പെട്ടിപ്പിരിവും നേർച്ചപ്പണവും വരിസംഖ്യയും ശേഖരിച്ച് കണക്കുകൾ വെളിപ്പെടുത്താതെ തോന്നിയപോലെ കൈകാര്യം ചെയ്യുന്ന ഏകാധിപത്യം സഭയിൽ ഇനിയും എത്രകാലം ഓടും? സഭയിൽ അനിവാര്യമായി വരുത്തേണ്ട ഏതാനും മാറ്റങ്ങൾ താഴെക്കൊടുക്കുന്നു:

1. ശ്ലൈഹികപാരമ്പര്യം അവകാശപ്പെടുന്ന മെത്രാന്മാർ രാജകീയത ഒഴിവാക്കുക.
2. മെത്രാന്മാർ ദൈവികകാര്യങ്ങൾമാത്രം കൈകാര്യം ചെയ്യുക.
3. മെത്രാന്മാരെ തിരഞ്ഞെടുക്കാനുള്ള ദൈവജനത്തിന്റെ അവകാശം പുനഃസ്ഥാപിക്കുക.
4. സഭാസിനധിൽ മെത്രാന്മാർ, വൈദികർ, സമർപ്പിതർ, ദൈവജനം എന്നിവർക്കെല്ലാം തുല്യ പ്രാതിനിധ്യവും അവകാശവും നൽകുന്ന നയം സ്വീകരിക്കുക.
- 5.. മൂന്നു വർഷം കൂടുമ്പോൾ മെത്രാന്മാരെ രൂപത മാറ്റുന്ന നയം സ്വീകരിക്കുക.
6. മെത്രാന്മാരുടെയും പുരോഹിതരുടെയും വേഷവിധാനങ്ങൾ യേശുവിന്റെ ശിഷ്യന്മാരുടേതുപോലെ സാധാരണക്കാരുടേതാക്കുക.
7. സഭാതലവനായ മാർപ്പാപ്പാ നിർദ്ദേശിച്ച് പ്രവർത്തിച്ചുകാണിക്കുന്ന യേശുദേവവചനങ്ങൾ ‘ഹർദ്ദ്വി’ക്കാൻ മാത്രമല്ലാതെ പ്രവൃത്തിയിൽ കാണിച്ച് ദൈവജനത്തിന് മാതൃകയാകാൻ സീറോ മെത്രാന്മാർ തയ്യാറാകുക.
8. ഓരോ വർഷാവസാനത്തിലും സഭയുടെയും രൂപതയുടെയും ഇടവകയുടെയും വരവു-ചെലവുകൾ കൃത്യമായി തയ്യാറാക്കി ഓഡിറ്റുചെയ്തുള്ള കണക്ക് പ്രസിദ്ധീകരിക്കുക.

ഫോൺ: 8547102289

ശുദ്ധരക്തഭീകരവാദികളോടു ചില ചോദ്യങ്ങൾ

ജെയിംസ് ഐസക്, കൂടമാളൂർ

ഒരേ വിശ്വാസസമൂഹമെങ്കിലും അന്യരൂപതാംഗമായ ഒരു വ്യക്തിയെ ജീവിതപങ്കാളിയാക്കിയാൽ സ്വന്തം സമുദായത്തിൽനിന്നു ബഹിഷ്കരിക്കുന്ന ക്നാനായ ശുദ്ധരക്തഭീകരവാദികളോടു ഏതാനും ചെറുചോദ്യങ്ങൾ ചോദിക്കുന്നു:

മറ്റുള്ളവരിൽനിന്നു രക്തം സ്വീകരിക്കുന്നതും അന്യർക്കു രക്തം നൽകുന്നതും ബൈബിൾ വിരുദ്ധമെന്നു വിശ്വസിക്കുന്ന യഹോവയുടെ സാക്ഷികൾ ആശുപത്രിയിൽ പ്രവേശിക്കപ്പെട്ടാൽ ഒരു കാരണവശാലും തങ്ങൾക്കു രക്തം കുത്തിവയ്ക്കരുത് എന്നു കർശനമായി നിർദ്ദേശിക്കാറുണ്ട്. ക്നാനായ സമൂഹത്തിൽപ്പെട്ടവർക്കു രക്തം നൽകേണ്ടിവരുമ്പോൾ ക്നാനായരല്ലാത്തവരുടെ രക്തം അവർക്കു നൽകുമോ? വിവാഹം നിരോധിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതുപോലെ രക്തദാനത്തിലും രൂപതാതലത്തിൽ നിരോധനാജ്ഞ ഉണ്ടോ? വംശശുദ്ധി പരമപ്രാധാന്യം അർഹിക്കുന്ന വിഷയമാണെങ്കിൽ ഈ വിഷയം കൂടി പരിഗണിക്കേണ്ടതല്ലേ?

ദീർഘകാലമായി മക്കൾ ഇല്ലാത്ത ദമ്പതികൾക്ക് ഇക്കാലത്തെ ചില പത്രപുരസ്കാരങ്ങൾ ആശ്വാസം നൽകുന്നു. 'അന്യവ്യക്തിയുടെ ഭ്രൂണം ഗർഭപാത്രത്തിൽ സ്വീകരിച്ച് അവർക്കായി പ്രസവിക്കാൻ തയ്യാറുള്ള ഉദാരമനസ്കരായ യുവതികളിൽനിന്നു സമ്മതം പ്രതീക്ഷിക്കുന്നു. ഉചിതമായ പ്രതിഫലം നൽകും', എന്നാണ് ഇത്തരം പരസ്യങ്ങളുടെ ഉള്ളടക്കം. ഇനി ചോദിക്കട്ടെ, ക്നാനായ രൂപതയിൽപ്പെട്ടവർക്കു ഭ്രൂണം നൽകുന്നതിനും സ്വീകരിക്കുന്നതിനും രൂപതാധികാരികൾ അനുവാദം നൽകുമോ? ഇവ

രുടെ ശുദ്ധരക്തസുരക്ഷയ്ക്ക് എന്തു വ്യവസ്ഥയാണു സഭാധികാരികൾ ആവശ്യപ്പെടുക?

ക്നാനായദമ്പതികൾ മക്കളില്ലാതെ വിഷമിച്ചാൽ മറ്റു സമുദായത്തിൽ ജനിച്ച കുട്ടികളെ ദത്ത് എടുക്കാൻ അനുവദിക്കാതിരിക്കുന്നതിലെ നീതിശാസ്ത്രം എന്താണ്?

ന്യൂ ജനറേഷൻ വ്യക്തികൾക്കു ചോദിക്കാൻ ഇനിയും ഒട്ടേറെ ചോദ്യങ്ങൾ ഉണ്ട്. സ്വാഭാവികവംശനാശം സംഭവിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന പഴയ യഹൂദസമുദായത്തിൽ പൊട്ടിവിടർന്നതെന്നു പറയപ്പെടുന്ന ക്നാനായസമുദായവും അതേ വംശനാശഭീഷണിയെ നേരിട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. നരവംശശാസ്ത്രജ്ഞന്മാർക്ക് ഈ വിഷയം വിട്ടുകൊടുത്ത് കോട്ടയം രൂപതയുടെ നയപരിപാടികൾ തീരുമാനിക്കുന്നതു ഉചിതമായിരിക്കും. അതോടൊപ്പം ഇഷ്ടപ്പെട്ട ജീവിതപങ്കാളിയെ സ്വീകരിക്കുന്നവരെ ക്നാനായസമുദായത്തിൽനിന്നു ബഹിഷ്കരിക്കുന്ന അനീതി നിറഞ്ഞ നടപടികൾക്കെതിരെ വിദ്യാഭ്യാസനവനരായ പുതിയ തലമുറ നടത്തുന്ന പ്രതിഷേധപ്രകടനങ്ങൾ കണ്ടില്ലെന്ന് നടിക്കരുത് എന്നും വിനീതമായി അഭ്യർത്ഥിക്കുന്നു.

ഫോൺ: 9847126316

സത്യജ്വാല പ്രവർത്തനഫണ്ട്

2016 ഏപ്രിൽ - മെയ്

മുൻ സംഭാവനത്തുക	:	64000.00
ജോർജ്ജ് പൂഴിക്കാലാ, - കാമ്പ:		5000.00
ഫാ. ജേക്കബ്ബ് ചൊള്ളമ്പേൽ	:	1000.00
ആകെ	:	70,000.00

കുറിപ്പ്: ഈ ലക്കം അച്ചടിക്കാൻ പണം കടം വാങ്ങേണ്ടിവന്നു എന്നറിയിക്കുന്നു. അടുത്ത മാസത്തേക്കുള്ള തുക പൂർണ്ണമായും ഉണ്ടാകേണ്ടിയുണ്ടായിരിക്കുന്നു. വരിസംഖ്യ പുതുക്കിയും സംഭാവനകൾ നൽകിയും സഹകരിക്കണമെന്ന് എല്ലാവരോടും അഭ്യർത്ഥിക്കുന്നു.

-എഡിറ്റർ, സർക്കുലേഷൻ മാനേജർ

മാർപ്പാപ്പായുടെ പരസ്യക്കുമ്പസാരം

(ഭാഗം 3)

പി.കെ. മാത്യു. ഏറ്റുമാനൂർ

യേശുവിന്റെ ദൈവരാജ്യം റോമൻ കത്തോലിക്കാമതം ആക്കപ്പെടുന്നു

നിക്ഷിപ്തതാല്പര്യങ്ങളില്ലാത്ത ദൈവത്തെ, മതങ്ങളുടെ പക്ഷപാതിയെന്ന് ആരോപിക്കുന്നതാണ് ഏറ്റവും വലിയ ദൈവദോഷം.

“രണ്ടു തുട്ടേകിയാൽ ചുണ്ടിൽ ചിരി വരും

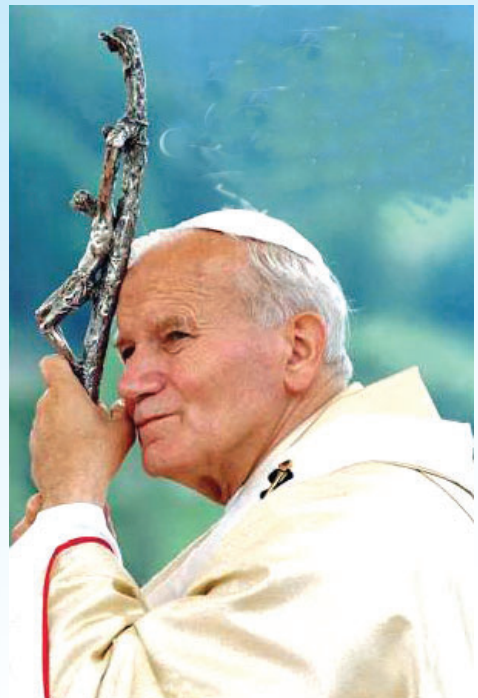
തെണ്ടിയല്ലേ മതം തീർത്ത ദൈവം”

എന്നു ചങ്ങമ്പുഴ പാടി. ഇത്രയ്ക്കു തീക്ഷ്ണമായ ആശയം രണ്ടായിരം വർഷംമുമ്പ് അവതരിപ്പിക്കാൻ പാടുള്ളതായിരുന്നില്ല. എങ്കിൽപ്പോലും യേശു പറഞ്ഞു: സത്യമായും ദൈവത്തിന് പക്ഷപാതമില്ല. ഏതു ജനതയിൽപ്പെട്ടവനായാലും അവിടുത്തേക്കു സ്വീകാര്യനാണ്” (അപ്പോ. പ്രവ.10:35).

മതത്തിന്റെ പിൻതുണ കൂടാതെ രാജ്യത്തിന്റെ അഖണ്ഡതയും സ്വന്തം സിംഹാസനവും സംരക്ഷിക്കുവാൻ പണ്ടുള്ള രാജാക്കന്മാർക്കു സാധ്യമായിരുന്നില്ല. അതുകൊണ്ട് ഭരണീയരും ഭരണകർത്താവും ഒരേ മതവിശ്വാസത്തിലുള്ളവരായിരിക്കണമെന്നു നിർബന്ധമുണ്ടായിരുന്നു. എ.ഡി. ആദ്യനൂറ്റാണ്ടുകളിൽ റോമൻ ജനതയുടെയും ചക്രവർത്തിയുടെയും മതം റോമൻ മതമായിരുന്നു. ഈ മതത്തിലെ ദൈവങ്ങളുടെ കൂട്ടത്തിൽ ചക്രവർത്തിമാരെക്കൂടി ഉൾപ്പെടുത്തിയിരുന്നു.

റോമൻ മതത്തിന്റെ സുപ്രീം ഹെഡ് ‘റോമൻ പൊന്തിഫ്’ (Roman Pontiff) എന്നു വിളിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു. ചക്രവർത്തിയുടെ സ്ഥാനാരോഹണവേളയിൽ റോമൻ പൊന്തിഫ് ആയിരുന്നു ചക്രവർത്തിയെ കിരീടം ചാർത്തി വാഴിച്ചിരുന്നത്. നാലാം നൂറ്റാണ്ട് ആയപ്പോഴേക്കും റോമൻ ജനതയിൽ ബഹുഭൂരിപക്ഷവും യേശുവിന്റെ മതരഹിതസമൂഹത്തിലെ അംഗങ്ങളായിത്തീർന്നു. ഈ സാഹചര്യത്തിൽ, ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ മതത്തെ റോമൻ സാമ്രാജ്യത്തിന്റെ ഔദ്യോഗികമതമാക്കാൻ എ.ഡി. 306-ൽ അധികാരത്തിൽവന്ന കോൺസ്റ്റന്റൈൻ ചക്രവർത്തി നിർബന്ധിതനായിത്തീർന്നു.

അതിവേഗം വളർന്നുവീകരിച്ച ക്രൈസ്തവസമൂഹത്തിന്റെ തലവൻ പത്രോസിനാൽ സ്ഥാപിതമായ അന്ത്യോക്യാ പാത്രിയാർക്കേറ്റിന്റെ അധിപനായിരുന്നു. ജെറുസലേം, അലക്സാണ്ട്രിയാ, റോം

എന്നീ പാത്രിയാർക്കേറ്റുകൾ അന്ത്യോക്യായുടെ കീഴിലുള്ള പുത്രിസഭകളായിരുന്നു. റോമിലെ മെത്രാനായിരുന്നു, റോമൻ പാത്രിയാർക്കേറ്റിന്റെ തലവൻ. എ.ഡി. 314 - ൽ റോമിന്റെ മെത്രാനായിത്തീർന്ന സിൽവെസ്റ്റർ, കോൺസ്റ്റന്റൈൻ ചക്രവർത്തിയുടെ ഉറ്റമിത്രമായിരുന്നു. റോമൻ സഭയെ ക്രൈസ്തവസഭയിൽ ലയിപ്പിച്ചുണ്ടാക്കുന്ന റോമൻ കത്തോലിക്കാ മതത്തെ റോമിന്റെ ഔദ്യോഗികമതമാക്കാനും ആകമാനക്രൈസ്തവസഭയുടെ ആസ്ഥാനം അന്ത്യോക്യായിൽനിന്നു റോമിലേക്ക് മാറ്റി സ്ഥാപിക്കാനുമുള്ള അജണ്ടയോടുകൂടി ചക്രവർത്തിയും റോമൻ ബിഷപ്പും ചേർന്ന് കരുനീക്കങ്ങൾ ആരംഭിച്ചു.

അതിനു പ്രാരംഭമായി, എ.ഡി. 313-ൽത്തന്നെ ക്രിസ്തുമതത്തെ റോമിന്റെ ഔദ്യോഗികമതമാക്കുന്ന മിഡ്ലാൻഡ് മതാജ്ഞാപനം (Edict of Milan) പുറപ്പെടുവിച്ചു.

നീതിക്കുവേണ്ടിയുള്ള എന്റെ പോരാട്ടം

—സിസ്റ്റർ ആനി ജെയ്സ് CMC

[‘Forum of Religious for Justice and Peace’, എന്ന പുരോഗമനാശയക്കാരായ സന്ന്യസ്തരുടെ പ്രസ്ഥാനം 2016 ഫെബ്രുവരി 19 മുതൽ 22 വരെ നടത്തിയ ദേശീയ കൺവൻഷനിൽ ഞായർക്കൽ സ്കൂൾ പ്രിൻസിപ്പലായിരുന്ന സിസ്റ്റർ ആനി ജെയ്സ് നടത്തിയ പ്രഭാഷണത്തിന്റെ മലയാളരൂപം. സ്വന്തം തർജ്ജമ - എഡിറ്റർ.]

ഞങ്ങളുടെ പോരാട്ടത്തിൽ ഞങ്ങൾക്കൊപ്പം ഞങ്ങളുടെ ഭാഗമായി നിലകൊണ്ട അഡ്വ. ജോസ് ജോസഫ് ഞായർക്കൽ വിഷയത്തെപ്പറ്റിയും അതിൽ ഉൾപ്പെട്ട വ്യക്തികളെപ്പറ്റിയും, ഞായർക്കൽ ലിറ്റിൽ ഫ്ളവർ കോൺവെന്റ് വക സ്ഥലവും സ്കൂളും കൈയടക്കാൻ എങ്ങനെയാക്കേണ്ടതാണ് മെത്രാന്മാരും പുരോഹിതരും സർവ്വവിധ കൂട്ടായ്മകളും നിയമവിരുദ്ധപ്രവർത്തനങ്ങളും നടത്തിയത് എന്നതിനെപ്പറ്റിയും, കൂടാതെ, രാജ്യത്തിന്റെ ആദരണീയമായ കോടതികളിലൂടെ എങ്ങനെയാണ് നീതി പുനഃസ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടതെന്നതിനെപ്പറ്റിയുമുള്ള കാര്യങ്ങൾ ഞങ്ങളുടെ മുമ്പിൽ ചുരുക്കമായി അവതരിപ്പിച്ചുകഴിഞ്ഞു. (അഡ്വ. ജോസ് ജോസഫിന്റെ പ്രഭാഷണം അടുത്ത ലക്കത്തിൽ - എഡിറ്റർ).

ലിറ്റിൽ ഫ്ളവർ സ്കൂളിന്റെ ഉടമസ്ഥത വീണ്ടെടുക്കുന്നതിനായി ലിറ്റിൽ ഫ്ളവർ കോൺവെന്റിലെ കന്യാസ്ത്രീകൾ നടത്തിയ പോരാട്ടത്തെ ആദ്യമൊക്കെ അവരുടെ മേലധികാരികൾ പിന്തുണച്ചിരുന്നു. എന്നാൽ, മെത്രാന്മാരും പുരോഹിതരും ചെയ്തതിനു സമ്മർദ്ദംമൂലം പിന്നീടവർ ഈ കന്യാസ്ത്രീകളെ ഉപേക്ഷിച്ചുവെന്നു മാത്രമല്ല, സാധ്യമായ എല്ലാ രീതികളിലും അവരെ പീഡിപ്പിക്കാനും അവരുടെ മനസ്സിടിക്കാനും സഭാധികാരികളുമായി കൈകോർക്കുകയും ചെയ്തു. മെത്രാന്മാരും വൈദികരും സി.എം.സി. സഭയുടെ

മേലധികാരികളും സ്വീകരിച്ച മനുഷ്യത്വഹീനമായ ചില നടപടികളെ ഇവിടെ പരാമർശിക്കുവാൻ ഞാനാഗ്രഹിക്കുന്നു. അത് അവരെ മോശമായി ചിത്രീകരിക്കുക എന്ന ലക്ഷ്യത്തോടെയല്ല; മറിച്ച്, ആദ്ധ്യാത്മികതയുടെ പിടിയിൽപ്പോലും പീഡനവും ഞെരുക്കലും എങ്ങനെയൊക്കെ സംഭവിക്കാമെന്നതു സംബന്ധിച്ചുള്ള കാര്യങ്ങൾ ഞങ്ങളുമായി പങ്കുവയ്ക്കുക മാത്രമാണു ലക്ഷ്യം.

1. ഇടവകപ്പള്ളിയിൽ ഈ കന്യാസ്ത്രീകൾക്ക് പള്ളിവികാരി പ്രവേശനം നിഷേധിച്ചിരുന്നു. അടുത്തുള്ള ലത്തീൻ പള്ളിയിൽ അവർ പോയപ്പോൾ ബിഷപ്പ് ചക്രത്ത് അതിന്റെ പേരിൽ സൂപ്പീരിയറെ ശകാരിക്കുകയും ചെയ്തു.
2. മഠത്തിന്റെ ചാപ്പലിലെ കുർബാനയും മറ്റു മതാനുഷ്ഠാനങ്ങളും ഇടവകവികാരി നിർത്തൽ ചെയ്തു. കുർബാന ചൊല്ലാനും മറ്റു കർമ്മങ്ങൾക്കുമായി കന്യാസ്ത്രീകളുടെ ബന്ധുക്കളും സുഹൃത്തുക്കളുമായ വൈദികരെ വിളിക്കുന്നതിനുള്ള അനുമതി പോലും വികാരി നിഷേധിക്കുകയുണ്ടായി.
3. മഠംവക സ്ഥലത്ത് ഒരു വൃദ്ധഭവനമുണ്ടായിരുന്നു. മഠം പുതുക്കിപ്പണിയുന്നതിനായി കന്യാസ്ത്രീകൾ മാറ്റിവച്ചിരുന്ന സാമഗ്രികളുപയോഗിച്ച് ഇട

ശിക്ഷ മതമാക്കിക്കൊണ്ട് ചക്രവർത്തി വിളംബരം പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയിരുന്നു. എ.ഡി. 314-ൽ മെത്രാനായ സിൽവെസ്റ്റർ ഒന്നാമനെ റോമൻ പൊന്തിഫ് (സഭാതലവൻ) ആയി ചക്രവർത്തി നിയമനം നടത്തി. റോമൻ പൊന്തിഫിന്റെ കൊട്ടാരം കത്തോലിക്കാ സഭയുടെ ആസ്ഥാനമായി നൽകപ്പെട്ടു. ഈ കൊട്ടാരത്തോടനുബന്ധിച്ചുണ്ടായിരുന്ന ജാനുസ് ദേവന്റെ ദേവാലയത്തെ സെന്റ് പീറ്റേഴ്സ് ബസിലിക്കാ എന്നു മൊഴിമാറ്റം നടത്തി. പത്രോസ്സ്ലീഹാ മരിച്ചടക്കപ്പെട്ടത് ഈ ദേവാലയപരിസരത്തായിരുന്നു എന്നത് സിൽവെസ്റ്റർ പറഞ്ഞുണ്ടാക്കിയ നുണയാണ്. അക്കാര്യത്തിൽ തെളിവൊന്നും ഇല്ല.

റോമൻ സാമ്രാജ്യത്തിലുണ്ടായിരുന്ന റോമൻ മതത്തിന്റെ ദേവലയങ്ങളെയും വൈദികരെയും ആസ്തി-ബാധ്യതകൾസഹിതം റോമൻ മെത്രാന്റെ അധീനതയിൽ ചക്രവർത്തി വിട്ടുകൊടുത്തു. ഈ വൈദികർക്ക് പഴയനിയമപാരമ്പര്യമനുസരിച്ചുള്ള ‘അഭിഷിക്തൻ പട്ടം’ നൽകാൻ സിൽവെസ്റ്റർ മെത്രാനു ചക്രവർത്തി ഉത്തരവ് നൽകി. അവർ റോമൻ ദേവാലയങ്ങളിൽ നടത്തിവന്നിരുന്ന വൈദികകർമ്മങ്ങൾക്ക് ക്രൈസ്തവഭാഷ്യം നൽകി പുനരാരംഭിക്കുവാനും ചക്രവർത്തി ഉത്തരവിട്ടു.

റോമൻ ദേവാലയങ്ങളിൽനിന്നു നീക്കം ചെയ്തു

പ്പെട്ട വിഗ്രഹങ്ങൾക്കു ബദലായി, ദൈവികത്വം ആരോപിക്കപ്പെട്ട യേശുവിനെ പകരംവയ്ക്കേണ്ടത് ആവശ്യമായിത്തീർന്നു. എന്നാൽ, ആദിമക്രൈസ്തവസഭ യേശുവിനെ ഒരു പ്രവാചകനായിട്ടായിരുന്നു പരിഗണിച്ചിരുന്നത്. പത്രോസ്സ്ലീഹാ ഇപ്രകാരം പ്രസ്താവിച്ചു: “മോശെ പറഞ്ഞു, കർത്താവ് ഞങ്ങളുടെ സഹോദരന്മാരുടെ ഇടയിൽനിന്ന് എന്നേപ്പോലെ ഒരു പ്രവാചകനെ ഉയർത്തും” (അപ്പോ. പ്രവ: 3:22). ഈ പ്രവാചകൻ യേശുവാണെന്ന് സ്ലീഹന്മാർ വിശ്വസിച്ചിരുന്നു.

വിശ്വാസികളെ തങ്ങളുടെ വരുതിയിൽ പിടിച്ചുനിർത്താൻ യേശുവിനെ വെറും സാമൂഹികപരിഷ്കർത്താവായി അവതരിപ്പിച്ചാൽപ്പോരാ എന്ന അഭിപ്രായം സഭാധികാരികളുടെ ഇടയിൽ പ്രബലമായി. എ.ഡി. 260-ൽ അന്ത്യോക്യാ പാത്രിയാർക്കീസായ മാർ പൗലോസ്, ‘യേശു ദൈവത്തിന്റെ ദത്തുപുത്ര’നാണെന്നു പഠിപ്പിച്ചത് മറ്റു സഭാപിതാക്കന്മാർക്ക് സ്വീകാര്യമായില്ല. തുടർന്ന്, ഈ വിഷയത്തിൽ ഗവേഷണം നടത്താൻ മാർ പൗലോസ് അന്ത്യോക്യായിൽ ഒരു വിദ്യാപാഠശാല സ്ഥാപിക്കുകയുണ്ടായി. അതിന്റെ അദ്ധ്യക്ഷനായിരുന്ന ലൂസിയനും അദ്ധ്യാപകനായിരുന്ന ആരിയുസുംകൂടി നടത്തിയ ഗവേഷണഫലമായി ആവിഷ്ക്കരിക്കപ്പെട്ടതിയറിഞ്ഞുസരിച്ച്, യേശു പിതാവായ ദൈവത്താൽ സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ട ദൈവപുത്രനാണ്. അന്ത്യോക്യൻ മെത്രാ

വകയുടെ നേതൃത്വത്തിൽ പണികഴിപ്പിച്ചിരുന്ന ഒന്നായിരുന്നു അത്. അതിന്റെ ചുമതല വഹിച്ചിരുന്നത് സി.എം.സി. കന്യാസ്ത്രീകളായിരുന്നു. ഇടവകയും കന്യാസ്ത്രീകളുമായുണ്ടായിരുന്ന ബന്ധം വഷളായതിനേത്തുടർന്നൊരു ദിവസം, ഇടവക വികാരി 150-ഓളം പേരുമായി ഗേറ്റ് അതിക്രമിച്ചുകടന്ന് വൃദ്ധഭവനത്തിലെത്തുകയും അതിന്റെ താക്കോലും മറ്റ് ആധികാരികരേഖകളും നൽകാനാവശ്യപ്പെടുകയും ചെയ്തു. അവ നൽകാൻ അല്പം താമസം നേരിട്ടപ്പോൾ റെയ്സി റോസ് എന്ന കന്യാസ്ത്രീയെ അച്ചനോടൊപ്പമെത്തിയവർ ക്രൂരമായി തല്ലിച്ചതയ്ക്കുകയുണ്ടായി. തുടർന്ന്, ഇടവക വികാരി കന്യാസ്ത്രീകളിൽനിന്നു ബലം പ്രയോഗിച്ച് താക്കോലും രേഖകളും എടുത്തുകൊണ്ടുപോകുകയും ചെയ്തു.

മുദ്രകുത്തുകയുണ്ടായി. മാത്രമല്ല, കന്യാസ്ത്രീകളെ അപ്രകാരം ചിത്രീകരിച്ച് മുഴുവൻ സി.എം.സി. സഭയ്ക്കും സർക്കുലർ അയയ്ക്കുകയും, ഞായർക്കൽ കന്യാസ്ത്രീകളുടെ മാനസാന്തരത്തിനുവേണ്ടി പരിഹാരപ്രവൃത്തികൾ ചെയ്യാനും പ്രത്യേക പ്രാർത്ഥനകൾ നടത്താനും ആവശ്യപ്പെടുകയും ചെയ്തു. സി.എം.സി. സഭയിലുള്ള മുഴുവൻപേരും, ഞായർക്കൽ കന്യാസ്ത്രീകളെ മഹാപാപികളെന്ന വണ്ണം നോക്കിക്കാണാൻ ഇതിടയാക്കി.

4. സിസ്റ്റർ റെയ്സി റോസിനെ ക്രൂരമായി മർദ്ദിച്ചതിനെതിരെ കന്യാസ്ത്രീകൾ അന്ന് മേജർ ആർച്ചുബിഷപ്പായിരുന്ന മാർ വർക്കി വിതയത്തിലിനോടു പരാതി പറഞ്ഞപ്പോൾ അദ്ദേഹം പ്രത്യുത്തരിച്ചത്, “ഗജറൗളയിൽ നടന്നതുപോലൊന്നും സംഭവിച്ചില്ലല്ലോ” എന്നായിരുന്നു!
5. ഇടവക വികാരിയുടെ നിർദ്ദേശപ്രകാരം കന്യാസ്ത്രീകൾക്കെതിരെ സഭ്യമല്ലാത്ത ഭാഷയിലെഴുതപ്പെട്ട നോട്ടീസുകളും പോസ്റ്ററുകളും മതിലെഴുത്തുകളും ഞായർക്കൽ ടൗണിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുകയുണ്ടായി.
6. കന്യാസ്ത്രീകൾ റോഡിലൂടെ നടന്നുപോകുമ്പോൾ പള്ളിവികാരിയുടെ ഗുണ്ടകൾ ബൈക്കിലെത്തി അവരെ ഭീഷണിപ്പെടുത്തുകയും അസഭ്യം പറയുകയും ചെയ്ത സംഭവമുണ്ടായി.
7. നീതിക്കുവേണ്ടി പോരാടിയ ഞായർക്കൽ കന്യാസ്ത്രീകളെ സി.എം.സി. സഭയുടെ മേധാവികാരികൾ (Major Superiors) അനുസരണയില്ലാത്തവർ എന്നു

പഠിച്ച പാഠങ്ങളും ആർജിച്ച ഉൾക്കാഴ്ചകളും

1. കഴിഞ്ഞ 8 വർഷമായി, ഞായർക്കൽ പ്രശ്നവുമായി ബന്ധപ്പെട്ടുള്ള പോരാട്ടങ്ങളിലൂടെയും ദുരിതാനുഭവങ്ങളിലൂടെയും കടന്നുപോയ എനിക്ക് ഇന്നു മനസ്സിലാകുന്നത്, ഞാൻ ആദ്ധ്യാത്മികമായി കൂടുതൽ വളർന്നുവെന്നാണ്. ആദ്ധ്യാത്മികതയെക്കുറിച്ചും ശരിയായ സന്യാസ്തജീവിതം (religious life)ത്തെക്കുറിച്ചും കൂടുതലായ ഒരു വ്യക്തത എനിക്കു കൈവന്നു. യഥാർത്ഥ സന്യാസ്തജീവിതം പ്രവാചകത്വത്തിലേക്കുള്ള ഒരു വിളിയാണ്; ആദ്ധ്യാത്മികതയെന്നാൽ യേശു പഠി

നായിരുന്ന അവ്യസേബിയസിന് ഈ ദൈവശാസ്ത്രം സ്വീകാര്യമായി.

റോമിലെ മെത്രാനായിരുന്ന സിൽവെസ്റ്റർ മറ്റൊരു ദൈവശാസ്ത്രം അവതരിപ്പിച്ചു. അതനുസരിച്ച് ദൈവത്തിൽ മൂന്ന് ആളുകൾ ഉണ്ട്. അതിൽ പുത്രൻ തമ്പുരാന്റെ മനുഷ്യാവതാരമാണ് യേശു. ഈ ദൈവശാസ്ത്രം കോൺസ്റ്റന്റൈൻ ചക്രവർത്തിക്ക് സ്വീകാര്യമായി. ആരിയസ് എതിർവാദം ഉന്നയിച്ചു. ഉന്നതങ്ങളിൽ ഇരിക്കുന്ന ദൈവം ഏതു കാര്യവും ചെയ്യുന്നതിന് പ്രാപ്തനായിരിക്കെ, മനുഷ്യനായി അവതരിക്കേണ്ട കാര്യമില്ല എന്ന ആരിയസിന്റെ എതിർവാദം വിലപ്പോയില്ല.

ചക്രവർത്തിയും സിൽവെസ്റ്റർ മെത്രാനുംകൂടി എ.ഡി. 325 - ൽ നിയ്യായിൽ സർവ്വ മെത്രാൻമാരുടെയും

സമ്മേളനം വിളിച്ചുകൂട്ടി, സിൽവെസ്റ്റർ മെത്രാന്റെ ദൈവശാസ്ത്രം അംഗീകരിച്ചുകൊണ്ടുള്ള ഒരു വിശ്വാസപ്രമാണം തയ്യാറാക്കി സുന്നഹദോസിന്റെ അംഗീകാരം വാങ്ങി.

നിഖ്യാസുന്നഹദോസ് അംഗീകരിച്ച മേൽപ്പറഞ്ഞ വിശ്വാസപ്രമാണം ദിവസവും ഏറ്റുചൊല്ലാത്ത വിശ്വാസികളെയും സഭാധികാരികളെയും മെത്രാൻമാരെയും ജയിലിലടയ്ക്കാൻ ചക്രവർത്തി ഉത്തരവിട്ടു. എതിർത്തുനിന്നവരെ കഠിനമായ പീഡനങ്ങൾക്കു വിധേയമാക്കുകയോ നാടുകടത്തുകയോ വധിക്കുകയോ ചെയ്തു. ഇതാണ് റോമൻ കത്തോലിക്കാസഭയുടെ ആദിപാപം, അല്ലെങ്കിൽ ജന്മപാപം. (തുടരും).

ഫോൺ: 9495212899

‘സത്യജാല’ ഏപ്രിൽ ലക്കം -ഒരു പ്രതികരണം

അഹമ്മദ് അൾറഹ്മാൻ മുടിക്കൽ

ശ്രീ ജോർജ്ജ് മൂലച്ചാലിൽ അവർകൾക്ക്,

ഏപ്രിൽ ലക്കം ‘സത്യജാല’യിലെ മുഖക്കുറി വായിച്ചു. നന്നായിരുന്നു. ചിന്തോദ്ദീപകമായ ഒത്തിരി കാര്യങ്ങൾ അതിലുണ്ട്. ഭൂമിക്കും സമ്പത്തിനും വിഭവങ്ങൾക്കും വിഭവസ്രോതസ്സുകൾക്കും പരിസ്ഥിതിക്കും ആവാസ-അധിവാസവ്യവസ്ഥകൾക്കും ജീവിതായോധനമാർഗ്ഗങ്ങൾക്കുംമേൽ നടക്കുന്ന നഗ്നവും ഹീനവുമായ കൈയേറ്റങ്ങളെക്കുറിച്ച് മുഖക്കുറിപ്പിൽ വ്യക്തവും കർക്കശവുമായ നിലപാടുകളുണ്ട്. ‘മാർപ്പാപ്പായുടെ പരസ്യക്കുന്വസാരം’ (ഭാഗം 2) എന്ന ലേഖനത്തിൽ, മാർക്കോസ് 9:1 ആയി ഉദ്ധരിച്ചിട്ടുള്ള, “ദൈവരാജ്യം ശക്തിയോടെ സമാഗതമാകുന്നതുവരെ മരിക്കുകയില്ലാത്ത ചിലർ ഇവിടെ നിൽക്കുന്നവരിൽ ഉണ്ട്” എന്ന വാക്യം വെച്ചു പറഞ്ഞാൽ, അങ്ങനെ നിൽക്കുന്നവരിൽപ്പെട്ട ഒരാൾ എന്ന നിലയിൽ താങ്കളെ കാണാൻ പ്രേരിപ്പിക്കുംവിധം സഭയെയും കാര്യങ്ങൾ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. അഭിനന്ദനങ്ങൾ!

മുഖക്കുറിയിൽ ഒരിടത്തും പക്ഷേ, ‘മുതലാളിത്തം’ എന്ന വാക്ക് പ്രയോഗിച്ചുകണ്ടില്ല. എഴുതപ്പെടുന്ന വാക്കുകൾക്കപ്പുറം, ഒരു ആഖ്യാനത്തിൽ പറയപ്പെടാത്ത/എഴുതപ്പെടാത്ത വാക്കായി ഒരു പ്രത്യേക വാക്കോ പദമോ വായനക്കാരന്റെ തർസമയബോധത്തിൽ

തെളിഞ്ഞുവരും. അത്തരം വാക്കുകളുടെ അഭാവം ആ വാക്കിനെ പ്രത്യേക രാഷ്ട്രീയവാക്കായി വായന കണ്ടെത്തുകയുംചെയ്യും. ആഖ്യാനത്തിൽ പറയപ്പെടാത്ത വാക്ക് പറയപ്പെടുന്ന വാക്കുകളേക്കാൾ ഒരു വേള, എഴുത്തുകാരന്റെ രാഷ്ട്രീയത്തെയും പ്രത്യയശാസ്ത്രത്തെയും ഉൾവഹിക്കുന്ന രാഷ്ട്രീയവാക്ക് ആയേക്കാം. എഴുത്തിനുമേൽ നടക്കുന്ന വായന എന്നത് എഴുത്തിൽ/ആഖ്യാനത്തിൽ ഒരിക്കൽപ്പോലും പ്രയോഗിച്ചിട്ടില്ലാത്ത വാക്കിനും വാക്കുകൾക്കുംമേൽ നടക്കുന്ന വായന കൂടിയാണ് എന്നർത്ഥം.

മുഖക്കുറിയിൽ ആദ്ധ്യാത്മികത എന്ന വാക്ക് പലവുര ആവർത്തിക്കുന്നുണ്ട്. ഒരിക്കൽപ്പോലും മുഖക്കുറിയിൽ പ്രകടമാകാത്ത മുതലാളിത്തം എന്ന രാഷ്ട്രീയവാക്കിന്റെ അപരവിപരീതമാണ് ആദ്ധ്യാത്മികത, ആത്മീയത, ആത്മാവ്, മോക്ഷം, ഭക്തി എന്നെല്ലാമുള്ള വാക്കുകൾ. ഒരു രാഷ്ട്രീയവാക്കിന്റെ അഭാവവും മുകളിൽപ്പറഞ്ഞ അരാഷ്ട്രീയവാക്കുകളുടെ പ്രഭാവവും ഒരു രാഷ്ട്രീയമായി മുഖക്കുറിയുടെ അബോധധനികളിൽ ഉറഞ്ഞു കിടക്കു

പ്പിച്ച മുഖ്യങ്ങളിൽ ജീവിക്കുകയെന്നതും.

2. ഞാനനുഭവിച്ച പീഡനങ്ങളും ക്ലേശങ്ങളും ഭീഷണികളും അപമാനങ്ങളും ഒറ്റപ്പെടുത്തലുകളുമെല്ലാം, പ്രാർത്ഥനയുടെ കൂടുതൽ അഗാധമായ ഒരു തലത്തിലേക്ക് എന്നെ കൊണ്ടുവന്നിരിക്കുന്നു. യേശുവിന്റെ കറോരമായ അത്യദ്ധാനത്തെയും പീഡകളെയും ഞാനിന്നു കൂടുതലായി മനസ്സിലാക്കുകയും അവിടുത്തോട് കൂടുതൽ അടുപ്പം എനിക്ക് അനുഭവപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നു. ഒരു വിഷയത്തിൽ സത്യത്തിനും നീതിക്കുംവേണ്ടി ഞാനൊരു ഉറച്ച നിലപാടു സ്വീകരിക്കുകയും, അതേസമയം ആ വിഷയത്തിൽ സഭാധികാരികൾക്ക് ഒരു നിക്ഷിപ്തതാല്പര്യമുണ്ടായിരിക്കുകയും ചെയ്താൽ എന്റെതന്നെ മേലധികാരികൾ എന്നിക്കെതിരെ തിരിയും എന്ന്, അനേകം അനുഭവങ്ങളിലൂടെ ഞാനിന്നു മനസ്സിലാക്കുന്നു. എന്നാൽ, തീർച്ചയായും ദൈവമെന്ന

കൂടുതലായി ശക്തിപ്പെടുത്തുമെന്നും ഞാൻ മനസ്സിലാക്കുന്നു.

3. ഒരു കാര്യത്തിൽ വ്യക്തതയും ഉൾബോധ്യവുമുണ്ടായിരിക്കുകയും വസ്തുതാപരമായി അതു ശരിയായിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നപക്ഷം, നമ്മിൽ ഒരു ആന്തരികശക്തിയുണ്ടാകും. സത്യവും നിയമവും നമ്മുടെ ഭാഗത്തെങ്കിൽ നമുക്കുറപ്പാക്കാം, സന്നാസസഭയ്ക്കുള്ളിൽനിന്നോ സഭയ്ക്കു പുറത്തുള്ളവരിൽനിന്നോ ഉള്ള ഏതാനും വ്യക്തികളെങ്കിലും പരസ്യമായി, അല്ലെങ്കിൽ രഹസ്യമായിട്ടെങ്കിലും പിന്തുണയുമായി എത്തിച്ചേരും.

(കടപ്പാട്: Laity Voice Blog)

നില്ലേ എന്ന സംശയത്തെക്കുറിച്ചാണ് ഞാൻ പറഞ്ഞുവരുന്നത്. എഴുത്തിലുടനീളം ഈമുറിയാത്തതും പ്രൗഢവുമായ ഒരു ശൈലിയുടെ 'കോൺസ്റ്റിറ്റ്യൂവൻസി' ഒരു സിദ്ധിയെന്ന നിലയിൽ താങ്കളുടെ എഴുത്തിനുണ്ട് എന്നത് തീർത്തും ശരിയാണ്. ലളിതം, എന്നാൽ പ്രൗഢം, ഗംഭീരം എന്നുതന്നെ പറയാവുന്ന ഒന്ന്. താങ്കളുടെ ചിന്താവ്യവസ്ഥയിലും വിചാരരീതികളിലുമുള്ള താളാത്മകതയുടെ പ്രകാശനമാണത് എന്ന കാര്യത്തിൽ എനിക്ക് യാതൊരു സംശയവുമില്ല. 'മാർപാപ്പായുടെ പരസ്യക്കുബസാരം' എഴുതിയ ശ്രീ പി.കെ. മാത്യു, ഏറ്റുമാനൂരും ബൈബിളിന്റെ വിമോചനവായനയുമാർത്ഥമായി നടത്തുകയും ക്രൈസ്തവീകതയുടെ ഉൾസാരം കൃത്യമായി ഉൾക്കൊള്ളുകയും ചെയ്തിട്ടുള്ള ആളാണെന്നു മനസ്സിലാക്കുന്നു. ഇതെഴുതുന്നയാൾ അദ്ദേഹത്തെ ഫോണിൽ വിളിച്ച് ആശയവിനിമയം നടത്തിയിരുന്നു.

സെമിറ്റിക്-പ്രവാചകമതങ്ങളായ മുസ്ലീം-ക്രൈസ്തവ മതരാഷ്ട്രീയത്തിന്റെ ഒരു പ്രത്യേകത, കേരളത്തിലെ സമ്പത്തിന്റെ ഏതാണ്ട് എഴുപത് ശതമാനവും ഈ രണ്ടു മത-രാഷ്ട്രീയവിഭാഗങ്ങൾ കൈയടക്കിയിരിക്കുന്നു എന്നതാണ്. അതുകൊണ്ടുതന്നെ, ഈ രണ്ടു മതങ്ങളുടെയും പൗരോഹിത്യം ഇപ്പറഞ്ഞ രണ്ടു സമൂഹങ്ങളിലും വിനിമയം ചെയ്യുന്ന ജ്ഞാനവ്യവഹാരം ഒന്നടങ്കം തദ്സ്ഥിതിസംരക്ഷകവും അനുഷ്ഠാനാധിഷ്ഠിതവും രാഷ്ട്രീയ-ആധികാരവിമോചനവിമുഖവും ആണ്. 'മെത്രാൻ രാഷ്ട്രീയം' എന്നതിനു സമമായും സമാന്തരമായും നിരന്തരം പ്രസരിപ്പിക്കപ്പെടുന്ന കേരളത്തിലെ 'ഉലമാ' വ്യവഹാരവും തദ്സ്ഥിതിസംരക്ഷകവും അനുഷ്ഠാനനിഷ്ഠവും ആണ്. മുസ്ലീമുകളുടെ 'ദുആ' സമ്മേളനങ്ങളും ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ 'വചനപ്രഘോഷണ'ഉത്സവങ്ങളും 'പരലോകഗതി' പ്രഭാഷണങ്ങളും ഉള്ളടങ്ങുന്ന ജ്ഞാനവിതരണരീതികൾ ഒന്നടങ്കം നിർവ്വഹിക്കുന്ന പ്രത്യയശാസ്ത്രദൗത്യം, ആഗോളവത്കരണ - ഉദാരവത്കരണ - സ്വകാര്യവത്കരണ - സാമ്പത്തികപരിഷ്ക്കരണ-പുരുഷാധിപത്യ - മുതലാളിത്ത സാമ്രാജ്യത്വത്തിന്റെ പ്രത്യയശാസ്ത്രവിതരണമാണെന്ന് നിസ്സംശയം പറയാം... നന്ദി!

ഫോൺ: 9847250693

- ഇന്നത്തെ ലോകരാഷ്ട്രീയവ്യവസ്ഥയെ വിമർശിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിലും, 'മുതലാളിത്തം' എന്ന വാക്കു പ്രയോഗിച്ചുകാണുന്നില്ല എന്ന ലേഖകന്റെ നിരീക്ഷണം വിശദീകരണം അർഹിക്കുന്നു; അതുപോലെതന്നെ, ആദ്ധ്യാത്മികത, ആത്മാവ്, മോക്ഷം, ഭക്തി എന്നെല്ലാമുള്ള വാക്കുകൾ അരാഷ്ട്രീയമാണെന്ന നിരീക്ഷണവും.

'മുഖക്കുറി'യുടെ തുടക്കംതന്നെ ആദ്ധ്യാ

ത്മികതയുടെ രാഷ്ട്രീയത്തെ സമർത്ഥിച്ചുകൊണ്ടായിരുന്നുവല്ലോ. എല്ലാതമ്മിലും എല്ലാവരും തമ്മിലും അഭ്യുദയമായി നിലനിൽക്കുന്ന പരസ്പരബന്ധത്തെപ്പറ്റിയുള്ള അവബോധവും അതു മനുഷ്യനിലുണർത്തുന്ന ബന്ധുത്വഭാവവുമാണ് ആദ്ധ്യാത്മികത എന്ന നിലപാടാണ് ഈ ലേഖകനുള്ളത്. ഈ അവബോധവും പരാർത്ഥതാഭാവവും പ്രബോധനം കൊണ്ടും ജീവിതമാതൃകകൊണ്ടും മനുഷ്യരിൽ വളർത്തുകയെന്നതാണ് മതസംവിധാനങ്ങളുടെ ദൗത്യമെന്നും ഞാൻ കരുതുന്നു. അങ്ങനെ മനുഷ്യരിൽ ഉണർത്തപ്പെടുന്ന ആദ്ധ്യാത്മികാവബോധം, ബന്ധുത്വബോധത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിലുള്ള ഒരു പാരസ്പര്യജീവിതവ്യവസ്ഥയ്ക്ക്, മാനുഷികമായ ഒരു രാഷ്ട്രീയത്തിന് കളമൊരുക്കുമെന്ന്, ഭാവനചെയ്തുനോക്കിയാൽ ആർക്കും കാണാൻ കഴിയും. ഇതിൽനിന്ന്, ആദ്ധ്യാത്മികത, ആത്മാവ്, മോക്ഷം, ഭക്തി എന്നീ വാക്കുകൾ അവയുടെ നിയതാർത്ഥത്തിൽ അരാഷ്ട്രീയമല്ല എന്നും കാണാനാവും. ഉണ്ണ (ആകമാനസത്ത, പ്രപഞ്ചസത്ത, ദൈവം) ഏകമെങ്കിൽ, ആ 'ഏക'ത്തിൽ 'ഞാനും' ഉൾപ്പെടുന്നു എന്ന ഉൾബോധവും അതുണർത്തുന്ന ഏകാത്മകഭാവവുമാണ് ആദ്ധ്യാത്മികത. എല്ലായിടത്തും വ്യാപരിച്ചിരിക്കുന്ന ആ ഏകസത്തയുടെ എനിലെ ചൈതന്യമാണ് എന്റെ ആത്മാവ്. ഈ ആത്മബോധമില്ലാത്ത 'ഞാൻഭാവ' (ego) ത്തിൽനിന്നുള്ള മുക്തിയാണ് മോക്ഷം. സകലതും സകലരും ഈശ്വരീയവും ഈശ്വരീയവുമാണെന്നറിഞ്ഞ് പെരുമാറുന്നതാണ് ഭക്തി... ഇതെല്ലാം ഐശ്വര്യകരമായ ഒരു സമൂഹസൃഷ്ടിക്കുള്ള ഊർജ്ജസ്രോതസ്സുകളാണ്. ഈ വാക്കുകളുടെ അർത്ഥമായി ഇന്നത്തെ പുരോഹിതമതങ്ങൾ മനുഷ്യമനസ്സുകളിൽ അടിച്ചുകയറ്റിയിരിക്കുന്ന ഇടുങ്ങിയതും വ്യക്തികേന്ദ്രീകൃതവും അമർത്തവുമായ ആശയസംഹിതകളെ മാറ്റിനിർത്തി നോക്കിയാൽ മാത്രമേ, ഈ വാക്കുകളുടെ യഥാർത്ഥ അർത്ഥം ലഭിക്കൂ എന്നുമാത്രം.

പിന്നെ, 'മുതലാളിത്തം' എന്ന വാക്ക്. ഇന്നു ലോകത്തെ ആധിപത്യത്തിലാഴ്ത്തി നിലനിൽക്കുന്നത് മുതലാളിത്ത വ്യവസ്ഥിതിയാണെന്നു പറഞ്ഞാൽ അതൊരു ഭാഗികസത്യപ്രസ്താവനയേ ആകൂ എന്നു ഞാൻ കരുതുന്നു. സൂക്ഷ്മമായി നോക്കിയാൽ, വ്യാവസായികമുതലാളിത്തവും വ്യാവസായികത്തൊഴിലാളിത്തവും ആഗോളവ്യാപകമായ ഒരു കമ്പോളസംവിധാനവും ഈചേർന്നുള്ള ഒരു വ്യവസ്ഥിതിയാണിതെന്നു കാണാം. മനുഷ്യവിരുദ്ധമായ ഈ മാമോൻ വ്യവസ്ഥിതിയെ സാങ്കേതികാർത്ഥത്തിൽ വിളിക്കേണ്ടത്, 'ആഗോളവ്യാവസായിക-കമ്പോളവ്യവസ്ഥിതി'യെന്നാണെന്നു ഞാൻ കരുതുന്നു. ലേഖനത്തിൽ എഴുതപ്പെടാതെപോയ ഈ വാക്ക് ഏതെങ്കിലും വായനക്കാരന്റെ തദ്സമയബോധത്തിൽ തെളിഞ്ഞുവന്നിട്ടുണ്ടാകുമോ, ആവോ?

ഫോൺ: 9847250693

അലോഷ്യസ് ജോസഫ്

ഇങ്ങനെയുമുണ്ടോ തീർത്ഥാടനം?

ഏതൊരു മതവിശ്വാസത്തിലും തീർത്ഥാടനത്തിനു പരിപാവനമായ അർത്ഥതലങ്ങളാണുള്ളത്. നമുക്കു മലയാറ്റൂർ, വേളാങ്കണ്ണി, ജറുസലം, നസ്രത്ത്, ലൂർദ്ദ് അങ്ങനെ. ഹൈന്ദവർക്ക് ശബരിമല തുടങ്ങി നൂറുകണക്കിന് ക്ഷേത്രങ്ങൾ. ഇസ്ലാമിനു മക്കയും മദീനയും. നൂറ്റാണ്ടുകളിലൂടെ, അനുഭവസ്ഥരുടെ സാക്ഷ്യങ്ങളിലൂടെയാണ് ഈ സ്ഥലങ്ങളെല്ലാം തീർത്ഥാടനകേന്ദ്രങ്ങളായി മാറിയത്. ഒരു രാത്രി നേരംവെളുക്കുമ്പോൾ സംഭവിച്ചതല്ല.

എന്നാൽ 'സീറോ' സഭയ്ക്കു തിരുവനന്തപുരത്തുള്ള അൽഫോൻസാ പള്ളി 'തീർത്ഥാടന'കേന്ദ്രമായി മാറിയത് ഉദ്ഘാടനപ്പിറ്റേന്നുതന്നെ! തീർത്ഥാടനകേന്ദ്രമെന്നു ബോർഡെഴുതി നാട്ടിയാൽ തീർത്ഥാടകർ വരുമോ? ഭരണങ്ങാനത്തു കോടികൾ മറിയുന്നതു കണ്ടു മനമുരുകിയ വലുച്ചന്റെ ഐഡിയ ആയിരുന്നു ഈ വ്യാജനാമകരണം. അതു തുടക്കത്തിൽത്തന്നെ പാളിപ്പോയി. 364 ദിവസങ്ങളിൽ ഒരൊറ്റ തീർത്ഥാടകൻപോലും വരാത്ത തീർത്ഥാടനകേന്ദ്രം, അൽഫോൻസാമ്മയ്ക്കുതന്നെ അപമാനമാണ്. എന്നാൽ ആണ്ടിലൊരുദിവസം പെട്ടെന്ന് പള്ളിയിലേക്കു തീർത്ഥാടകപ്രവാഹമുണ്ടാകും. അതെങ്ങനെയെന്നാൽ, ജൂലൈ 28-ന് ആർഭാടപൂർണ്ണമായ അൽഫോൻസാ പെരുന്നാളാഘോഷം. തിരുനാൾ ദിവസം കാലത്തു ഫൊറോനയുടെ നാനാ ഇടവകകളിൽനിന്ന് ലൂർദ്ദു പള്ളി ഏർപ്പാടാക്കുന്ന ബസുകളിൽ വിശ്വാസികളെ കൂട്ടമായി നഗരത്തിലെത്തിക്കും. നൂറുകണക്കിനാളുകൾ, ഏതോ ഉത്സവാഘോഷത്തിനു പോകുന്ന മട്ടിൽ ആഡംബരവസ്ത്രങ്ങളിൽ, കളിചിരിതമാശകളുമായി റോഡിൽ അണിനിരക്കും. പിന്നെ മനം മനം അൽഫോൻസാ ഇടവകയിലേക്ക്. മൈക്കുപാട്ട്, വായ്ത്താരി, മൃദാവാക്യം എല്ലാമായി ഒരു ഘോഷയാത്ര! 'ഫാഷൻ പരേഡ്' നാണ് നാട്ടുകാർ ഇതിനു പേരിട്ടിരിക്കുന്നത്. പൊതുസമൂഹത്തിനുമുന്നിൽ 'അമ്പട ഞാനേ' ഭാവം കാട്ടുന്ന ഈ പ്രകടനവും യഥാർത്ഥ തീർത്ഥാടനവുമായി യാതൊരു താരതമ്യവുമില്ല. പള്ളിയിലെത്തിയാൽ കൂറച്ചു പ്രാർത്ഥനകൾ, പ്രസംഗം. പിന്നെയാണ് ഊട്ടുനേർച്ച എന്ന തമാശ. പള്ളിച്ചെലവിൽ വരുന്നവർക്കെല്ലാം സദ്യ! ഊട്ടുനേർച്ചയെന്നല്ല തീറ്റമേളയെന്നാണു വിളിക്കേണ്ടത്. യഥാർത്ഥ നേർച്ചയെങ്കിൽ അതു വിളമ്പേ

ണ്ടത് അനാഥാലയങ്ങളിലും വൃദ്ധസദനങ്ങളിലും മറ്റുമാണ്. തീറ്റ കൊടുത്തില്ലെങ്കിൽ ആളു കൂടുകയില്ലത്രേ! ധ്യാനം, പെരുന്നാൾ, പൊതുയോഗം, വിശുദ്ധനാമകരണം എല്ലാറ്റിനും ആളുകൂട്ടുന്നത് പള്ളിച്ചെലവിൽ തീറ്റ വിളമ്പിയാണ്. ആ വഴിക്കും കുറെ വെട്ടിപ്പു നടക്കും.

ദാരിദ്ര്യത്തിൽ, വേദനയിൽ, അരപ്പട്ടിണിയിൽ ജീവിച്ചു മരിച്ച അൽഫോൻസാമ്മയുടെപേരിൽ വിശ്വാസികളെ പിഴിഞ്ഞ് ഈ രീതിയിൽ പണം ധൂർത്തടി കുന്നവർക്ക് എന്തു ശിക്ഷയാണാവോ കർത്താവു കരുതിയിരിക്കുന്നത്! പണം പിരിച്ച്, വണ്ടി അയച്ച്, ആളുകൂട്ടി റാലി നടത്തി, ബിരിയാണിപ്പൊതിയും ബാർകുപ്പണും നൽകി 'വിജയം' ഘോഷിക്കുന്ന രാഷ്ട്രീയക്കാർക്കും, നമ്മുടെ വലുച്ചൻ-കപ്യാർ ഗാങ്ങിനും തമ്മിൽ എന്തു വ്യത്യാസമാണുള്ളത്? കഷ്ടം!

വിശുദ്ധമദ്ബഹയിലെ പൊറാട്ടുനാടകങ്ങൾ

വത്തിക്കാനിൽ കർദ്ദിനാൾ-ആർച്ച് ബിഷപ്പ് വർഗ്ഗത്തിന്റെ സ്റ്റാറ്റസ് തീരുമാനിക്കുന്നത് കുർബാനയിൽ അകമ്പടി സേവിക്കുന്ന അൾത്താരബാലന്മാരുടെ എണ്ണം കണക്കാക്കിയാണ്. കാരണമൊന്നും തിരക്കുരത്ത്. അതൊരു ദിവ്യരഹസ്യമാണ്. പോങ്ങുമുട്ടിലെ വലുച്ചനും അൾത്താരബാലന്മാരുടെ അകമ്പടി വലു ഇഷ്ടമാണ്. എല്ലായിടത്തും കുർബാനസമയത്ത് വൈദികനും ഒരു കപ്യാറുമാണ് മദ്ബഹപ്രദേശത്തുണ്ടാവുക. പോങ്ങുമുട്ടിൽ കുറഞ്ഞതു മൂന്നു പോങ്ങന്മാരെങ്കിലും ഒരു കുർബാനയ്ക്കു നിർബന്ധമാണ്. ഒരാൾ പെഡസ്റ്റൽ ഫാനുമായി വലുച്ചന്റെ പിറകേ ഓടിക്കൊണ്ടിരിക്കും. മറ്റൊരാൾ മദ്ബഹയിൽ കയറിയിറങ്ങി ശുശ്രൂഷ നടത്തും. മുഖ്യകപ്യാർ എല്ലാം നോക്കി നിഷ്ക്രിയനായി നിൽക്കും.

മദ്ബഹയിൽ രണ്ടു പെഡസ്റ്റൽ ഫാനും ഒരു കുളറുമുണ്ട്. താമസിയാതെ മദ്ബഹ എ.സിയാക്കുമെന്നും കേൾക്കുന്നു. എങ്കിൽ ലോകത്തെ ആദ്യ എ.സി. മദ്ബഹ ഞങ്ങളുടേതായിരിക്കും. ഇക്കഴിഞ്ഞ ഓശാന ഞായറാഴ്ച പെട്ടെന്ന് വലുച്ചന് പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ വെളിപാട്! കുർബാനയ്ക്കിടയിൽ ഒരു പ്രഖ്യാപനം: കുവസാരപ്രായമാകാത്ത കുഞ്ഞുങ്ങളെല്ലാം മദ്ബഹയിലേക്കു വരട്ടെ. കുഞ്ഞുങ്ങളും യുവമാതാക്കളും മദ്ബഹയിൽ കയറി വലുച്ചനെ വലയം ചെയ്തു നിൽക്കുന്നു. മാലാഖമാർ കാൽകുത്താൻ ഭയപ്പെടുന്നിടത്ത് വിഡ്ഢികൾ ഓടിക്കയറുമെന്ന തിരുവെഴുത്ത് അങ്ങനെ നിവൃത്തിയായി. കുറെക്കഴിഞ്ഞപ്പോൾ അതവസാനിച്ചു. പെസഹാ വ്യാഴാഴ്ച കാൽകഴുകലിനു 12 യോഗ്യന്മാർ നിരന്നിരുന്നത് മദ്ബഹയുടെ നടുക്ക്. ലോകത്തെവിടെയും അനുവദിച്ചിട്ടില്ലാത്ത അനാചാരം. ഇടവകസമൂഹം അമ്മാതിരി വിക്രിയകളെല്ലാം കണ്ട് അവരന് അന്തംവിട്ടു നോക്കിയിരിക്കും. ആർക്കും ചോദിക്കാനോ എതിർക്കാനോ ധൈര്യമില്ല. സി.പി.എമ്മിൽ പിണറായിയെപ്പോലെയാണ് ഞങ്ങളുടെ വലുച്ചൻ. സഭയുടെ മുഖ്യമന്ത്രിയാകാൻ സർവ്വദായോഗ്യൻ!

പിന്നീട് തെരഞ്ഞെടുപ്പ് പ്രചരണരംഗത്തെ തന്റെ അനുഭവങ്ങൾ അഡ്വ. ഇന്ദുലേഖ വിശദീകരിച്ചു. അഴിമതി വിരുദ്ധഭരണം, ഒരു വ്യക്തി രണ്ട് തവണയിൽ കൂടുതൽ അധികാര സ്ഥാനത്ത് തുടരുവാൻ പാടില്ല, തെരഞ്ഞെടുപ്പ് ചെലവുകൾ സർക്കാർ വഹിക്കുക, വികസനപ്രവർത്തനങ്ങളിൽ തങ്ങളുടെ പേര് എഴുതിവയ്ക്കുന്ന പ്രവണത അവസാനിപ്പിക്കുക മുതലായ നൂതന ആശയങ്ങളാണ് താൻ ജനങ്ങളുടെ മുമ്പിൽ വയ്ക്കുന്നത്. ഈ ആശയങ്ങൾ ജനങ്ങൾ ഏറ്റെടുക്കുന്നതോടെ, മുഖ്യധാരരാഷ്ട്രീയ പാർട്ടികൾ അവരുടെ നയങ്ങൾ സ്വയം തിരുത്തുവാൻ നിർബന്ധിതരായിത്തീരുമെന്ന പ്രത്യാശ ഇന്ദുലേഖ പ്രകടിപ്പിച്ചു. പ്രചരണരംഗത്ത് ജനങ്ങളിൽനിന്ന് വളരെ അനുകൂലമായ പ്രതികരണമാണ് ലഭിക്കുന്നതെന്നും ഇന്ദുലേഖ പറഞ്ഞു.

സർക്കാർ സമുദായങ്ങളെ പ്രീണിപ്പിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഈ അവസരത്തിൽ ചർച്ച് ആക്ട് പ്രചരണത്തിന് ഏറ്റവും നല്ല അവസരമാണ് തെരഞ്ഞെടുപ്പ് എന്ന് KCRM സംസ്ഥാന പ്രസിഡന്റ് കെ. ജോർജ്ജ് ജോസഫ് അഭിപ്രായപ്പെട്ടു. ചരിത്രം തിരുത്തിക്കുറിക്കുന്ന ഒരു സംഭവമായി ഇതു മാറും. “നിങ്ങൾക്കെന്നെ കൊല്ലാനാവും. പക്ഷേ തോല്പിക്കാനാവില്ല” എന്ന ചെറുവേരയുടെ വാക്കുകൾ അദ്ദേഹം ഓർമ്മിപ്പിച്ചു.

ശ്രീ ജോസഫ് പുലിക്കുന്നേൽ ഇന്ദുലേഖയ്ക്ക് എല്ലാവിധ വിജയാശംസകളും നേർന്നു കൊണ്ട് അയച്ച കത്ത് ജോർജ്ജ് മൂലേച്ചാലിൽ വായിച്ചുവതരിപ്പിച്ചു.

ജയിക്കാൻ വേണ്ടിത്തന്നെയായിരിക്കണം മത്സരിക്കുന്നതെന്ന് സംസ്ഥാന ജന. സെക്രട്ടറി ശ്രീ. കെ.കെ. ജോസ് ഓർമ്മിപ്പിച്ചു. പ്രചരണ പ്രവർത്തനങ്ങൾ കുറെക്കൂടി ഊർജ്ജിതമാക്കണമെന്ന് അദ്ദേഹം ആഹ്വാനം ചെയ്തു. അഡ്വ.

ചെറിയാൻ ഗുഡല്ലൂർ ഇന്ദുലേഖയ്ക്ക് എല്ലാവിധ പിന്തുണയും ആശംസകളും നേർന്നുകൊണ്ട് സംസാരിക്കുകയും പ്രചാരണമീറ്റിംഗുകളിൽ പ്രസംഗിക്കാനെത്താൻ എന്ന് ഉറപ്പു നൽകുകയും ചെയ്തു. പ്രൊഫ. പി.സി. ദേവസ്വ, സി.വി. സെബാസ്റ്റ്യൻ, കെ. ജോർജ്ജ് ജോസഫ്, കെ.കെ. ജോസ് മുതലായ നേതാക്കൾ പ്രചരണരംഗത്ത് പങ്കാളിത്തവും സഹകരണവും വാഗ്ദാനം ചെയ്തു. KCRM-ന്റെ അനുഭാവികളായ വേറെ പല പ്രമുഖരെയും പ്രചാരണരംഗത്തേക്കു കൊണ്ടുവരാൻ കഴിഞ്ഞേക്കുമെന്ന് ജോർജ്ജ് മൂലേച്ചാലിൽ പ്രത്യാശ പ്രകടിപ്പിച്ചു.

ഇലക്ഷൻ സംബന്ധിച്ച ചർച്ചകൾക്കുശേഷം,

ചെറുവാണ്ടൂർ ഇടവകക്കാരനായ ശ്രീ ജെയിംസ് കോതകുളത്തിൽ, തന്നെ കഠിനമായി അധിക്ഷേപിച്ചും ഒറ്റപ്പെടുത്താൻ ആഹ്വാനം ചെയ്തും വികാരി പള്ളിക്കുള്ളിൽ പ്രസംഗിച്ച ദുരനുഭവം പങ്കുവെച്ചു (സംഭവത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ലേഖനം പേജ് 18-ൽ കാണുക). യോഗം ഈ വിഷയം ഗൗരവമായി ചർച്ചചെയ്യുകയും ഇതിനെതിരായ നടപടികൾക്ക് KCRM-ന്റെ പൂർണ്ണപിന്തുണ വാഗ്ദാനംചെയ്യുകയും ചെയ്തു. കൂടാതെ, ഇതു സംബന്ധിച്ചു സ്വീകരിക്കേണ്ട നടപടികളെക്കുറിച്ചു വിശദമായി ആലോചിക്കുന്നതിനായി, KCRM-ന്റെ മെയ് മാസപരിപാടി ചെറുവാണ്ടൂരിൽ ശ്രീ കോതകുളത്തിലിന്റെ ഭവനത്തിൽത്തന്നെ നടത്താനും തീരുമാനിച്ചു.

തന്റെ മകളുടെ മൃതശരീരാവശിഷ്ടങ്ങൾ തന്റെ കുടുംബക്കല്ലറയിലേക്കു മാറ്റി സംസ്കരിക്കാൻ അനുമതി നൽകാത്തതിനെതിരെ കോട്ടയം രൂപതാധികാരത്തെ പ്രതിചേർത്തു നടത്തിവന്ന കേസിൽ (കാണുക, ഏപ്രിൽ ലക്കത്തിലെ KCRM പ്രോഗ്രാം റിപ്പോർട്ട്). തനിക്കെതിരായി വിധിയുണ്ടായ ദുഃഖകരമായ വാർത്ത സൈമൺ സാർ സദസ്സിൽ പങ്കുവെച്ചു. അപ്പീലിനു പോകാൻ ആലോചിക്കുന്നതായും അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു.

ഈ ലേഖകൻ സ്വാഗതവും ജോർജ്ജ് മൂലേച്ചാലിൽ നന്ദിയും പറഞ്ഞു.

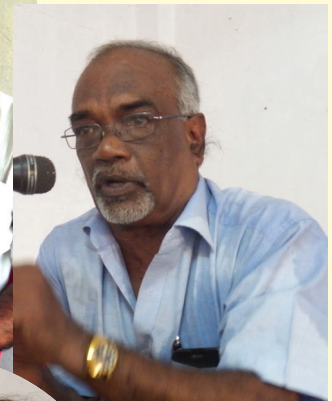

KCRM പ്രോഗ്രാം റിപ്പോർട്ട്

അഡ്വ. ഇന്ദുലേഖയ്ക്ക് പിന്തുണ

ഷാജു ജോസ് തറപ്പേൻ

KCRM-ന്റെ സജീവപ്രവർത്തനവും ചർച്ച് ആക്ട് പ്രചാരകയുമായ അഡ്വ. ഇന്ദുലേഖ ജോസഫ് പുത്തൂർ നിയോജകമണ്ഡലത്തിൽനിന്നു നിയമസഭാതിരഞ്ഞെടുപ്പിൽ സ്വതന്ത്രസ്ഥാനാർത്ഥിയായി മത്സരിക്കുന്ന സാഹചര്യത്തിൽ, അവരുടെ വിജയത്തിനായി നടത്തേണ്ട പ്രവർത്തനങ്ങൾ എങ്ങനെയായിരിക്കണം എന്നതായിരുന്നു ഏപ്രിൽ മാസപരിപാടിയുടെ ആലോചനാവിഷയം. ഇതിൽ മുഖ്യപ്രഭാഷണം നടത്തിക്കൊണ്ട്, KCRM പ്രവർത്തകർ ഇന്ദുലേഖയുടെ വിജയത്തിനുവേണ്ടി സംഘടിതമായി പ്രവർത്തിക്കണമെന്ന്, JCC വർക്കിംഗ് ചെയർമാൻ ശ്രീ ജോസഫ് വെളിവിൽ അഹ്വാനം ചെയ്തു.

ഇന്ദുലേഖ വളരെ തയ്യാറെടുപ്പോടെയും ഒരു ക്ഷണത്തോടെയുമാണ് മത്സരരംഗത്തു വന്നത് എന്ന് അദ്ദേഹം ഓർമ്മിപ്പിച്ചു. എറണാകുളം മണ്ഡലത്തിൽ JCC പിന്തുണയ്ക്കുന്ന സ്ഥാനാർത്ഥിയാകുവാൻ താൻ ആലോചിച്ചെങ്കിലും വേണ്ടത്ര ഒരുക്കങ്ങളോ പിന്തുണയോ ഇല്ലാതെപോയതിനാൽ വേണ്ടെന്നുവയ്ക്കുകയായിരുന്നുവെന്ന് അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. അഴിമതിരഹിതവും സംശുദ്ധവുമായ ഒരു പുതിയ രാഷ്ട്രീയം സംബന്ധിച്ച ആശയപ്രചരണത്തിനുള്ള ഏറ്റവും നല്ല അവസരമാണ് തിരഞ്ഞെടുപ്പ് എന്നതിനാൽ അത് കഴിവതും മുതലാക്കേണ്ടതുണ്ട്,

അദ്ദേഹം ഓർമ്മിപ്പിച്ചു. അഭിപ്രായവ്യത്യാസങ്ങൾ മറന്ന് സംഘടന ഒറ്റക്കെട്ടായി ഒരുമിച്ച് ഇന്ദുലേഖയ്ക്കു വേണ്ടി പ്രവർത്തിക്കണമെന്ന് അദ്ദേഹം

എല്ലാവരെയും ആഹ്വാനം ചെയ്തു. കൂടാതെ, പ്രചരണയോഗങ്ങളിൽ തന്റെ സാന്നിധ്യം അദ്ദേഹം ഉറപ്പുനൽകുകയും ചെയ്തു.

പ്രൊഫ. ഇപ്പൻ തന്റെ അധ്യക്ഷപ്രസംഗത്തിൽ ഇന്ദുലേഖ മത്സരിക്കാനുണ്ടായ സാഹചര്യം വിശദീകരിച്ചു. 5-ാം വയസ്സിൽ പാർലമെന്റിനുമുമ്പിൽ നൃത്തംചെയ്തുകൊണ്ട് ഇന്ദുലേഖ തുടങ്ങിവച്ച അഴിമതിക്കെതിരെയുള്ള പോരാട്ടത്തിന്റെ തുടർച്ചയാണ് ഈ തെരഞ്ഞെടുപ്പ് രംഗമെന്ന് അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. തങ്ങളുടെ ജീവിതംതന്നെ ഒരു പോരാട്ടത്തിന്റെ ചരിത്രമാണ്. ഗുരുതരമായ രോഗത്തിന്റെ പിടിയിൽനിന്നും ഇന്ദുലേഖ രക്ഷപെട്ടതിന് ദൈവത്തിന് സമർപ്പിക്കുന്ന നേർച്ചയാണ് തന്റെ കുടുംബത്തിന്റെ പോരാട്ടമെന്ന് അദ്ദേഹം വിശദീകരിച്ചു.